

செப்டம்பர்

22 முதல்

மார்ச் தியேட்டர்ஸ்

திகம்பர சாமியார்

லட்சக்கணக்கான மக்களின் ஹிஸ்டரி
புகழ்க்காரர் செவ்வாரின் மகிழ்ச்சியை
கிடைக்கச் செய்திருக்கிறார்.....

ம. சூர். சந்திரன்

மாணிக்கம் ராமச்சந்திரன்

மாணிக்கம் ராமச்சந்திரன்

ஸ்டீம்ப் 29 முதல்
தமிழ் நாடெங்கும்
நடைப்பெறுகிறது

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரொடக்ஷன்ஸ்

சந்திரிகா

தமிழ் நடிகை வி.எஸ்.ராகவன்

சந்திரிகா

மலையாளம் கேரளம் தமிழ்
வெற்றிகரமாக நடைப்பெறுகிறது

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரொடக்ஷன்ஸ் H.O.E. மவுண்ட் ரோட், மதுரை.

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறி நுழைக்கம்

பேர்துறை விநியோகப்படுத்தும் வராகம் கைத்தறி

- ★ உயர் சகம்
- ★ மோஸ்தர்
- ★ உழைப்பு
- ★ கெட்டிக் சாயம்
- ★ விலை

கேட்டிக் - புடவைகள் - ஷர்ட்டுகள்
துவாக்கம் - மேஜை கிரீப்புகள்
ஆஸ்கார் நுழைக்கம் - போர்க்கைகள்
கைக்குட்டைகள் முதலியன

இந்த மாதாணத்திலுள்ள எமது
83 ஏம்போலியர்களில் ஏதாவது
ஒன்றிற்கு விஜயம் செய்து உங்களுக்கு
யோண்டியதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்

மதராஸ் கைத்தறி நெசவாளர்
மாகாண கூட்டுறவுசங்கம் லிட்.

"தானேனேன் கட்டை"

84, பார்த்தியன் ரோடு, எழும்பூர்
கொண்டை

ஏழே நாட்களில் நீரழிவு வியாதி குணமாகும்!

★

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும், மிகக்
கடுமையாக இருப்பினும் நவீன
நவாயன முறைத் தயாரிப்பான
வீனஸ் சார்ம் வியாதியை முற்றிலும்
குணமாக்கிவிடும். அடங்காத பசி,
மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதம்
சொரி சிறங்கு ஆகிய இலவகளை இவ்
வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள்.
இதை கவனிப்பின் லீட்டு விட்டால்
கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு
முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும்.
வீனஸ் சார்ம் ஆயிரக் கணக்கான
வர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க
உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு
தினமே நீரினுள்ள சர்க்கரைச்
சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும்.
இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி
குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்
வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை மீட
யாது. இலவசமான விபரங்கள்
அடங்கிய கசட்லாசிற்கு எழுதவும்.

★

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6-12-0

(தயாரிப்பு செய்யும் நிறுவனம்)

★

வீனஸ் லிஸர்ச் லாபரடரி (K.K.)
தயால் பெட்டி தெ. 587, கங்குத்தா

திருமணம்

ஆண்டளம்மாள் - வாதாஜா ராஜா

திருவாரூர்—விஜயபுரம் கே. டி. ஆர். வாராஜாஜி இரவிய உத்பத்திராஜை அநிபதம், தமரிதன் சேவா சங்கத் தங்கையும், தஞ்சை மசவட்டக் கழக உறுப்பினருமான ஸ்ரீ கே. டி. ஆர். கோபாலகிருஷ்ண ராஜா அவர்களின் நெல்லை புத்தூர் சேவபரத் தீவயதி ஆண்டளம்மாகூட்டம், அரிமனம் ஸ்ரீ வி. வ. மாணிக்க ராஜா அவர்களின் நெல்லை புத்தூரூரம், கிளாமலி கட்டாசுரிகராமான சித்தர்வி வாதாஜாஜி 14-9-60 அன்று மணமகள் இவ்வத்திலே ஏற்பாடத் திருமணம் கடைபெற்றது.

காட்டில் பல பாகங்களிலிருந்து பிரபலமாதிகளும், கணபதிசுரம், உதவினர்களும் விஜயம் செய்தனர். திருமண கலாபகத்திலேபோது வெங்கை பிரதமர் ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா, மராமத்து இலாசை மத்திரி ஸ்ரீ எம். பத்தவதீசம், உலாவு மத்திரி ஸ்ரீ ரோக் வித்தாரியா, மத்திய சர்க்கார் சலிவீய உதவி மத்திரி ஸ்ரீ சக்தாசாமி, "தமிழ்நாடு" ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. சிறுவாசன், தமிழ்நாடு காவல்துறை தலைவர் ஸ்ரீ கே. காமராசு, கட்டாசுரப் ரபா காவல் ஸ்ரீ சிவாணமுகம் பிள்ளை, சர். ஆர். எஸ். சீமா, "இலாசை" ஆசிரியர் ஸ்ரீ ரோக்விங்கம், நாயுட்டி ஸ்ரீ கோழ, கட்டாசுர ஸ்ரீ சாமி, பல அழகத்தாளிகள், மற்றும் கண்பதிகள் விஜயபாசிகளிட மிருத்தும் பல ஆசிரி செய்துகளும் பரிசுகளும் வந்தன.

நங்கு அவர்கள்க்கப்பட்ட, பிரமான்டமாச பத்திரி ஸ்ரீமதி என். எர். வாரி கோளம் கோஷ்டிராசாய் உயர்ந்த இவ்வகை கடைபெற்றது.

மார்ச் 10	அக்டோபர் 1	
மார்ச் 9		

கன்னடோதி ?	...	...	9
கரத்தி மகான்	(மடம்)	...	11
கண்டிபு	சாஸ்திரி	...	12
ஒரு கண்ணிக் கெண்டெய் !.....	...	...	18
நாலுருமாரி தீயோட்டி (மடம்)	...	...	15
அட்டைப்பா. விஷக்கடம்	...	...	17
இதங்கடயிலே ஒரு ஓரம் கம்பி	...	...	19
ஆரோக்கிய ரகசியம் குமாரசங்கரமி ..	...	...	24
ஞ் சிவானந்த சாஸ்திரி (மடம்)	...	...	27
தாயா தோத்தா !	பரதேசி	...	28
பொறுது போக்கு	தம்பி	...	31
அக்கப்பிபார்	...	...	32
நாமக்குஞ் க.பதிஞ்சும் சாஸ்திராஜி	...	...	38
மகிழ்வுரி மன்னன் பி.மன். மணி	...	...	39
சீக்கர் பிணத்தத்து !	...	...	39
பாதுஷாசிக் கரத்தி கரத்தி-சா.வி....	...	...	40
மடைபாள்	மர. கிருஷ்ணன்	...	44
ஆத்ம ஜோத் கெ. ஸட்டகமணன்	...	...	45
பாழும் பாணவரும்	வித்தன்	...	52
கல்பாணப் பரிசு	சா. பர.	...	62
வந்த கேத்திரம்	ஜெயமணி	...	65
கம்பி தநர் காட்சி	டி.கே.சி.	...	69
படித்துப் பருங்குக !	...	...	70
மிகட்டி அபு	கோணம்	...	72
முத்து பேர்	கே. ஏ. அப்பாஸ்	...	75

“ககதி”யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களுள் சிலவற்றை சுதப்பிரசுரம் பெயர்களுள் : சம்பவங்களையும் சுதப்பிரசுரம்.

மதுரை செளராஷ்டிர
ஹெஸ்கூஸ் நிதிக்காக

நீ ம இ

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதயம் சங்கீதக் கச்சேரி

★

12 - 11 - 50   இராமநாதபுரம்

மாலை 5 - 30 மணிக்கு

★

மதுரைமா நகரில்

ராமனா சுபுரம் ரஸ்தானிலுள்ள
மோஹன் ராம் கம்பெனி
கார்ப்பரேஷன் நடைபெறும்

பிச்சு கட்டுதல் :

• 250, 100, 50, 25, 10 & • 5

லாவண்யா பிக்சர்ஸாரின்
உன்னத தயாரிப்பு!

பார்ஜாதம்

கண்ணைக்கவரும் காட்சிகள்
மனதை உருக்கும் பாட்டுகள்
மாசுற்ற ஹாஸ்ய கட்டங்கள்
ஜிஷு, ஜிஷுப்பான நடனங்கள்
நிழைத்தது

தீபாவளி அன்று வெளியாகும்!

லாவண்யா பிக்சர்ஸ் லிமிடெட் : எழும்பூர், மதுரை.

அப்போது அவ்வளவு பேர்தான் காங்கிரஸில் இருந்தார்கள். மற்றப் பிரதிநிதிகள் எவ்வளவும் எங்கே போனார்கள்? என் போனார்கள்? என்ன செய்யப் போனார்கள்? பந்தலில் இருந்து தீர்மானத்துக்கு வோட்டு செய்வதைக் காட்டிலும் முக்கியமான வேலை அவர்களுக்கு என்ன இருக்கக் கூடும்? இதற்குத்தானே இவ்வளவு கஷ்டப் பட்டு, மேற் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் மூத்தன்கொண்டு சீரமைப் பிரயத்தனம் செய்து, பல முறைகளையும் வசயாண்டு, காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் கூனார்கள்?..... உண்மை என்ன வேன்பதை நெயர்கள் கவனித்ததிலயாம். காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளுக்குக் காங்கிரஸில் வரும் தீர்மானங்களைப் பற்றி யாதொரு கவகையும் இல்லை. அடுத்த சட்டசபைத் தேர்தலைப் பற்றித் தான் அவர்களுக்குக் கவலை! காங்கிரஸில் என்ன தீர்மானம் வந்தால் என்ன? அவ்வது போனதுதான் என்ன?

கண்டிரோல் அவசியம் என்று ஜனாதிபதி சொல்லியிட்டார்; காங்கிரஸும் ஒப்புக்கொண்டது; காரும் ஒப்புக்கொண்ட வேண்டியதுதான். ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால் யார் விடுகிறார்கள்? ஆனாலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை இப்பே காம் குறிப்பிட்டே தீரவேண்டும். "கண்டிரோல்கள் பொதுஜன நேஷனத்துக்கு அவசியம்" என்று கம் மாபெரும் தலைவர்களும் மந்திரிகளும் சொல்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கப் பொது ஜனங்கள் கண்டிரோல்களை ஏன் வெறுக்க வேண்டும்? தங்களுக்கு சன்மை எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள கம் ஜனங்களுக்குச் சந்தி இயக்கியா?

காரணம் இதுதான்: கண்டிரோல்களினால் ஏற்படும் சன்மைகள் சந்தேகத்துக்கு இடம். ஆனால் அவநீதினால் ஏற்படும் சங்கடங்கள் பிரதமர் அதுபலம்.

ஏற்கெனவே பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மேற் அதிகாரவர்க்கத்தினர் செய்த அறங்களைக் காட்டிலும் இன்றைய தினம் அதிகாரவர்க்கத்தின் அறங்கள் அதிகக் கொடுமையாயிருக்கின்றன. அத்தகைய கொடுமை செய்யக்கூடிய அதிகாரங்களை உத்தியோக வர்க்கத்துக்குக் கண்டிரோல் விதிக்க கொடுத்திருக்கின்றன.

ஆதலின், பொது ஜனங்கள் தங்கள் காலையும் கையையும் கட்டி அதிகார வர்க்கத்திடம் தங்களைக் காங்கிரஸ் ஒப்பு வித்து விட்டதாகவே எண்ணுகிறார்கள். முக்கியமாக, மொழியாகென் இயங்கிதம் எண்ணித் துயரப்படுகிறார்கள்.

எனவே, எனம் லாதி இருக்கிற ராஜாப் போன்றார்கள் "கண்டிரோல்களை நடத்துவதில் பொதுஜனங்கள் ஒத்துழைக்க உரவேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொள்வது

அத்தமற்ற அதிகப் பிரச்சனாகவே மொழையினைக்குத் தோன்றுகிறது.

"ஜனா புண்ணியவாங்கனோ எங்களைத் தான் காண்பும் கையைமும் கட்டி அதிகார வர்க்கத்திடம் ஒப்புவித்து விட்டார்களோ? பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மேற் உத்தியோக வர்க்கத்துக்கு எடுக்கியதைக் காட்டிலும் இப்போது அதிகம் எடுக்கிச் சாகிடுமோ! காவன் ஒத்துழைப்பது வேறுதலோ?" என்று பாண்ட ஜனங்கள் கேட்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி ஜனங்கள் முறையிலாவது ஜனாதிபதியின் போன்ற மாபெரும் தலைவர்களின் காலில் விழுவதில்லை. கம் முடைய காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் மக்களின் முறையிட்டதைத் தலைவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் இதற்கெல்லாம் அவர்களுக்கு எங்கே அவகாசம் இருக்கிறது? எந்தத் தீர்மானம் எப்படியுப் போனால் அவர்களுக்கு என்ன?

கண்டிரோல் முறையைப் பொதுஜன நேஷனத்துக்கு அவசியமானவை என்பதைப் பொதுமக்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமானாலும், "பொது ஜனங்கள்! ஒத்துழைப்பார்கள்!" என்று பல்லவி பாடுவதில் பயனில்லை. அதிகார வர்க்கத்தைப் பொதுஜனங்களுடன் ஒத்துழைக்கும்படி, சமது தலைவர்களும் மந்திரிகளும் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். கண்டிரோல்களின் பெயரால் அதிகாரிகள் மக்களை நலிஞ்சைப் படுத்துவதை நிறுத்தச் செய்யவேண்டும். அதிகார வர்க்கத்தினர் பழைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வாக்ஷைகளை மறித்து பொது மக்களின் ஊழியர்களாக நடந்து கொள் டாம்தால், கண்டிரோல்முறையின் கன்மை களைப் பொது ஜனங்கள் உணர முடியும்.

கவாமி விவானந்தர் விஜயம்

தென்னிந்தியாவின் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அவதர்ந்த இளவரசர் சரஸ்வதி கிரேசத்தில் ஆசிரமம் கிதாபத்து, பல வருஷங்களாகப் பராமார்த்திகத் துறையில் இணையற்ற சேவை செய்த வருகிறார் கவாமி விவானந்த சாஸ்வதி.

அருட்பெரும் ஜோதியும் தனிப் பெரும் கருணையுமான பரம் பொருளின் தந்தைதான், தெய்வ நெறியை, தமது சன்மார்க்க உபதேச வாக்ஷைக் கவாமிஜி அவை இந்தியாவிலும் பரப்பி வருகிறார். அந்தப் பெரியார் சென்னை நகரத்துக்கு சேப்டம்பர் 17-க் தேதி விஜயம் செய்கிறார். தென்னிந்திய வர்த்தினையைத் தொடங்கியிருக்கும் கவாமிஜியை வரவேற்றுத் தரிசனம் செய்து, ஆத்மநுபூதிச் சேவகத்தை அடையத் தயிற் மக்களுக்கு இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

விழுந்த மாரத்தர் தலைக்காத்த வித்தகன் காத்தி அமரனாவ
 வாலும் வரழ்வின் ஒருதாளும் மறவோம் மறவோம் மறவோமே!
 (அப்போபர் இரண்டாம் தேதி: காத்திமகன் ஜெனாத்தி)

ஒரு கண்ணில் வெண்ணாய்! ஒரு கண்ணில் சின்னம்பு!

“நீன் சொல்லுபெய தீயன்
செய்ய வேண்டும்! ஆனால் நான் செய்
பெய தீயன் செய்யக் கூடாது”
என்று ஓர் உபய்யாசை உபதேசித்த
நாகர் சொன்னது உண்டு.

இன்று உரை நாடுகளுக்கு ஐஸ்
நாயக நிமித்தம் உபதேசிக்கும் வக்
வரகுகளின் வண்டியானதும் இத்
தகையதாயே இருக்கிறது.

காஷ்மீரில் பாகிஸ்தான் என்ன
செய்ததோ, அதே காரியத்தையே நான்
கூடக்கு கொரியா தேற்கு கொரியா
யில் செய்திருக்கிறது.

ஆனால், காஷ்மீர் பிரச்சினையை வருஷக்
கணக்கில் முடிவு செய்யாமல் இக்கால
அமெரிக்கா, ரீகட்டன் முதலிய வக்
வரகுகள், ஒரு பெண் மணி தேரத்தின்
கொரியா போருக்கு வர் போதுமான
என்பதை நினைவித்து விட்டன.

எந்த அடிப்படையில் இன்றோல்
சர்க்கார் ஏற்பட்டதோ அதே அடிப்
படையில் நான் கங்குலிக்கு சீன
சர்க்காரும் ஏற்பட்டது. அதாவது
புத்தம் கொடுத்து வெற்றி பெற்றே அந்த
அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

எனினும், இன்றோல் சர்க்கார் ஏற்
பட்ட ஒரு நாள் காலத்துக்குள் அதை
அங்கீகரித்த அமெரிக்கா, சீன சர்க்கார்
ஏற்பட்டுப் பற மாதங்களாகியும் அதை
அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது.

இவ்வாறு ஒரு கண்ணில் வெண்
மெய், ஒரு கண்ணில் கண்ணம்பு
என்று கொள்கைமேலி நிற்பதாக்கான்
ஐ. நா. சபையில் நினைவை பகலிவம்
அடைந்து வருகிறது.

மிருத்த மனக் கொடுப்புக்கும் வாதப்
பிரதி வாதங்களுக்கும் இடமாக
இருந்த இன்றோல் சர்க்கார் இரண்டு
வருஷங்களுக்கு முன் ஜனனமான
கூட்டு அந்தக்கு அமெரிக்கா முதலிய
வக்வரகுகள் சிவதேசமாக சபையில்
ஸ்தானம் அளித்தன.

ஆனால் அதே வக்வரகுகள் மாபெரும்
1௭ சர்க்கார் ஏற்பட்டுப் பற மாதங்
களாகியும் அதற்கு அந்தச் சபையிலே
ஸ்தானம் அளிக்க மறுத்துவருகின்றன.

அவ்வளவு அனாதமாக விருந்து
அடித்துக் கொண்டு இன்றோல் சர்க்
காரா அங்கீகரிக்கா விட்டால் குடி
முழுவிப் போய்விட்டது! சிவதேசச்
சட்டத்துக்கும் மொதானத்துக்கும்
ஆபத்து ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆனால் சீன சர்க்கார் விஷயம் முத
நிலை வேருகும்.

உரை மகா சபையில் சட்டமுத
மான சீன சர்க்காருக்கு ஸ்தானம்
அளிக்க மறுப்பது சிவதேசச் சட்டத்
துக்கு முரணானது. அங்கிலம் மறுப்
பது உரை மொதானத்துக்கும் முட்டுக்
கட்டையாக நிதிக்கிறது.

“சீனதேரத்தின் ஓர் அடி பூமிக்கூட
இக்கால சீனாச் சர்க்காருக்கு உரை
சபையில் ஸ்தானம் இருப்பதும், சீன
முழுமையையும் நினைவித்து வரும் சர்க்
காருக்கு ஸ்தானம் அளிக்க மறுப்பதும்
இயற்கைக்கு முந்தியும் விதேசமான
காரியம்” என்று பண்டித ஜனாநாத்
எவர் தேரு நாளிக்கில் நடந்த கார்
கிரஸ் மொசபையிலே குறிப்பிட்டார்.

சீன சர்க்காரா அங்கீகரித்து அதற்கு
துக்கிய தாடுவன் சபையில் ஸ்தானம்
அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தியா
தேற்படி சபையில் கொண்டு வந்த
நீர்மானம் தோக்கிவிடத்தறி விடுத்து
வக்வரகுகளின் விபரீதமும் ஐ. நா.
சபையின் அபிரிசாட்டியமும் எவ்வாறு
இருந்து வருகின்றன என்பதைத்
தேரித்து கொள்ளலாம்.

எனினும் இந்தியாவின் நீர்மானத்
துக்குச் சாதகமாகப்பதிந்து கொட்டு
கையும் பாதகமாக முப்பத்து மூன்று
கொட்டுகளும் விடைத்திருக்கின்றன.
இதிலிருந்து இந்தியாவின் அபிவிரு
தத்துக்கு உரை நாடுகளிடையே
நாளுக்கு நான் அதிக ஆதரவு ஏற்
பட்டு வருவது தெளிவாகின்றது.

விட்டுக் கொரியா கோர புத்தம்
புரித்து தேற்கு கொரியாவின்
பெரும் பகுதியையும் ஆக்கிரமித்துக்
கொண்டது. ஆனால் இப்போது அமெ
ரிக்கத் துருப்புடன் ஆவோத்துடன்
போர் செய்து தேன் கொரியா தலை
தகரை மறுபடியும் கவர்ந்திவிட்டன.

இறுதியாக வெற்றி தோக்கி எவருக்
காலினும் தந்தோனாகிய பண்டிதமான
புத்தந்தினும் கொரியா அபிவிருதி
யும். அபிந்த கொரியா தேசம் மின்
டும் எழுத்து நிதி இன்னும் ஏதாவது
ஆண்டுகள் சென்றுமோ!

அதாவது அந்த தேரத்தின் உண்மை
யான ஜனநாயகத்தை ஸ்தாபிப்பதத்
காக அந்ததேரத்தை நான் செய்வும்

கைக்களம் இப்போது முன்னாமாக
பட்டது வருகிறது!

கோரிய தேசத்தில் ஆரம்பமாகி
புன்வ போர் மற்ற இடங்களில்
பாவி சங்க சித்தமாக மாற்றிடாமல்
நடுப்பகுதிக்குத் தான் போக முயற்சி
ஞானி பண்டித கோத்திரத்திலிருந்து
என்று பண்டித ஜனாபானன் தேச
காந்தியோபாசகக் கட்டிட உலக மக்கள்
மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

நடுப்பகுதி தலைவர் ஒரு தேசத்
தினா அல்லது சைத்தியோ போர்
வற்பாடாமல் தடுக்க முயற்சிப்பார்
தான் உலக மக்களின் எண்ணையான
தன்பாடின் ஆயர்.

சைத்தியோ சமாதானத்துக்காக ஏற்
பாடுள்ள உலக மக்களையாவும் தாப்பத்
வாத்து கோடி மக்களை ஆர்சி புரிக்
ஒரு சர்க்காருக்கு என்பவர் இங்கு
என்று உறுதியை சைத்தியோவைத்
தின் எண்ணையான தாட்டி கோண்ட
வர்க்கம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மேலே சர்க்காரை அங்கேயே உறு
பது சங்க சமாதானத்துக்கு சை
தையோவை முடியும். இந்தப் பிர
தையோ புரீடி குழுவை இப்போது
அமைதியாக இருக்கிறது. என்னால்
இதே நிலைமை அதிக காலம் நீடித்து
இராகு" என்று இந்தியா பிரதிநிதி
ஜா. தா. சபையின் விரித்திரியைத்
வர்க்கமாக உலக மக்களுக்குத் தக்கவைய
பிடிவாதத்திற்கு உடனிட வேண்டும்.

அரசியல் தீவிரம் ஜனநாயக தீவிரம்
முன் வகிக்கு போடுவோமான் என்ன?
நவீன சாதுக்கிரமம் சமய சக்தியைத்
தனமுன் இங்கு உலகமே உடைய
பலவர்க்க கொடுக்கும் என்று மாதந்தாடு
செய்திருந்தான். அது சை மாத
களுக்கு முன்னிடைய புதிய சை
சர்க்காரை அங்கேயேயிருந்து: இன்
தேச சர்க்காரைப் பன் மாதந்தாடுக்கு
முன்பு அங்கேயேயிருந்தும்.

இந்த இரண்டு காரணத்தாலும் இத்
திய சர்க்கார் சமாதானத்திற்குத்
அவர்களை உலகமேயே காட்டினும்
அரசியல் பிரதிநிதி அந்த தாட்டி
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உல
கம் அறிந்து கொள்ளும்.

மேலே சர்க்காரை பிரிட்டன் முதலிய
வர்க்கம் அங்கேயேயிருந்து முன்பு
இந்தியா அங்கேயேயிருந்து விட்டது.

இந்தோன் சர்க்காரைப் பன் மாதந்தாடுக்கு
முன் குடியா, அமெரிக்கா,

பிரிட்டன் முதலிய வர்க்கம் உலக
உலகம் தாப்பாது தாடுகள் அங்கே
கித்தியாக இத்தியா இதுவரையில்
அங்கேயேயிருந்தும்.

ஆனால் இதுவரையில் இங்கே
சர்க்காரை அங்கேயேயிருந்து உறு
இந்திய சர்க்கார் இப்போது மாதந்தாடு
அங்கே அங்கேயேயிருந்து முன் வந்தது
என் என்று கேட்கலாம்.

1. இன்று இங்கே சர்க்காரை
இரண்டு முன்மே தாடுகள் உலகம்
தாப்பாது கோண்டிருந்து மேல் அங்கே
கித்திருக்கின்றன.

2. இங்கே சர்க்காரின் ஜனம
விட தடைய இருக்க அரசியல்
தாடுகள் இப்போது அங்கே சர்க
காரை எதிர்க்கின்றன. அது ஒரு புதி
யாக முடிந்திருப்பது விஷயம் என்று
கருதுகிறோம்.

3. ராஜ முக்யம் பிரிட்டன் புரீடி
புரீடி இங்கே தாடுகள் சபையின் இங்கே
சர்க்கார்தான் இங்கே சர்க்கார்தான்
தன்னுடைய அமெரிக்கா அமெரிக்கா
முன் இருந்து வருகின்றன.

இவையாவும் இங்கே இங்கே
அங்கேயேயிருந்து முன்மே கார
ணங்கள் ஆகும்.

என்னால் மேற்படி சர்க்காரை அங்கே
கித்தியான இத்திய சர்க்கார் ஒரு
சைத்தியம் எதிர்க்கான் அந்தந்த
இங்கேயேயிருந்து இவையாவும்
பொட்டித் தக்கவையுக்கும் இங்கே
சர்க்காருக்கும் உலகம் அமெரிக்கா
பொத்தியை வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இங்கேயேயிருந்து அங்கேயேயிருந்து
தன் உலகமாக இத்தியவுக்கும் அரசு
தாடுகளுக்கும் உலகம் தன்னுடைய
வர்க்கத்தின் மாதந்தாடு, மட்டாது
என்று உறுதி செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆங்கே ஆணையம் கோட்டு விருப்பு
கொண்டிருந்து வர்க்கம் ஆட்டி வர்க்க
கின்றன: வர்க்கம் கோட்டு வேலில்
கொண்டிருந்து சமாதானத் தக்கம்
இங்கேயேயிருந்து ஆட்டி வர்க்கின்றன.

இந்த நிலைமையில் இந்தியா வர்க்கம்
உலகம் தன்னுடைய சைத்தியம் தன்னுடைய
தன்னுடைய தாடுகளுக்கும் உறுதி
புரீடி கட்டித் காட்டி வருகிறது.
உலகமேயான அரசியல் தாடுகளையும்
இந்த சைத்தியமும் அமெரிக்கா
கொண்டிருந்து உலகமேயான வகுப்பதற்கு
உலகம் புரீடி வருகிறது.

இது உலக மக்களின் ஆதரவுக்கும்
மாதந்தாடுகளும் உலகம் மாதந்தாடு
கொண்டிருந்து அங்கேயேயிருந்து

தமிழ் சினிமா வரலாற்றில்
ஒரு மிகப் பெரிய திருவிழாவாக
விளங்கும் ஜி.ம.டி 4. ஆர்.
ராஜகுமாரி நான்கு பெயரை
வைத்துத் திரைகாணு வாரீசு
ஒரு அரங்கினை சினிமாத் திரைப்
படம் திரைவிளக்கியது. இத்
தத் திரைப்படம் திரைப் படம்
பெற்ற பெயர். மாதம்
22-ந் தேதி சிறப்பாக திரை
பெற்றது. திரைப் படம்
ஜி.ம.டி 4-ல் திரைமேல்
தர. "திரைப் படம் சிறப்பாக
வந்தது" என்று ஜி.ம.டி 4. ஆர்.
ராஜகுமாரிவிடம் பாராட்டிப்
பெற்ற ஜி.ம.டி 4. ஆர். வானம்
திரைப்படம் திரைப் படம்
தர. இத்த திரைப் படம்
தில் ஜி.ம.டி 4. ஆர். ராஜ
குமாரி திரைப் படம்
மேல் மாதம் 22-ல் விளங்கு
வதில் படத்தில் வரலாறு.

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளின் செய்தீர்களா?

"உங்கள் பெராக்ஸைட் பற்
பசையை ஒரு மாதத்திற்கு
முன் நான் உபயோகிக்கத்
தொடங்கினேன். அது ரொ
ம்ப நன்நயிருப்பதை அற
ந்தேன். என பற்கள் விள
ரமாகக் கறைபடிந்திரு
ந்தன. ஆனால் உங்கள்
பற்பசையை உபயோகி
ப்பது மதல் அவை வெ
ள்ளி வெளிரென்றுக்
கிட்டன."

முகத்தில் தாற்றத்தத்
பெராக்ஸைட்.

மணம் எதிர்த்து
சுருக்கிப் பாதுகாத்தெடு.

மேலே உள்ள கார்டை அடுத்த
பக்கத்து
வெள்ளை
கருவே.

உங்களுக்கு சிறந்ததொரு பற் பசை வெள்ளை
மணம், மக்ளின் பெராக்ஸைட் பற்
பசையை உபயோகிப்பதன். மக்ளின்ஸ் நான்
நித்தான் பற்களை வெள்ளைப்பாக்கக் கூடிய
பெராக்ஸைட் இருக்கிறது. இதன் பிரதமம்
மணம் தயாரிப்பு முறையினால் பற் பெராக்ஸைட்
கூடுதல் திறம் உடையிருக்க, கார்டில் உள்ள
நினைவிடமிருந்தி, கார்டில் மேலே, பற்
கைப் பற் பசைப்பாகவும் வெள்ளைப்பாகவும்
கூடுதல், கவனத்திற்கு பெரியபெரிய
நற் மணத்தகத் தருகிறது.

இன்றே மக்ளின்ஸ்
காங்குங்கள் !

இலங்கையில் ஒரு வாரம்

◆ ൧൯൯൯ ◆

9

யோஸ் கோடி காரை என்னும் பெயர் கொண்ட கப்பல் தங்குகிறப் பற்றி என் போதோ சரித்திரப் புத்தகத்தில் படித்திருப்பதாக லூபகம். அந்தத் தயங்கம் இப்போது என் மூன் எதிர்ப்பட்டால் அவன் உள்வத்தில் காலு அதைகொடுத்த விட்டு மறு காரியம் பார்ப்பேன். ஆனால் அவன் இறந்து தோன்றிப் போய் விட்டான் ! இறந்து போவதால் என் விஷயத்தில் அதற்குரியவைகள் கைக் கொள்ளுவது அவசியமில்லை யென்பது என்னுடைய கோள் கை. உயிரோடிருப்பவர்களைத் தவிரவும் அதற்குரிய மந்தை அதுவரிக் கோண்டிருக்கிறான். ஏனெனில் கை அவர் லூபகம் கன்னத்தில் காலு அதை கொடுப்பதற்கு மூன்றால் அவர்களும் கையோடு ஒத்தவைப்பது என்று தீர்மானித்து விடக் கூடும். இரந்து போனவர்களின் விஷயத்தில் அத்தகைய கை இல்லை. ஆகையால் வாங்கோடி காரை மட்டுமே இப்போது கை மூன்றால் வந்தால் அவன் கன்னத்தில் காலு அதை கொடுக்கத் தயங்க வேண்டுகிறேன்

சுரோபாவில் உணவுக்கள் நெருட
ஒரு வருஷத்துக்கு முன் முதல் அந்த
வாள் கோடி காலதான் வழி வட்டி
இதும் அவன் ஒரு போச்சியேன்.
அவனைத் தொடுத்த வந்த போச்சி
யின்கள் இவ்வகையில் சில பகுதிகளைத்
நகர்ப்பற்றி ஆண்டு வந்தார்கள். அப்
படியே அவர்கள் ஆட்ட காலத்தில்
வாழ்ந்தார்கள் பட்ட அவர்கள்
கொஞ்சகொஞ்சமாக, போச்சிக்கள் தாட்
டார், கோடுகாக்கும் குருத்தும்புப் போய்
போவார்கள். இப்போதுகூட இந்தியா
தொத்தில் ஒரு சான் அகாலுள்ள போ
யில் உட்காந்து கொண்டு அவர்கள்
என்னபாடு படுத்துகிறார்கள். பாருங்கள்!
இருநாடு ராத்திரி வருஷக்களுக்கு முன்
இரு சேட்டைகேள்வியைப் பதிலை கொடு
வார்கள் செய்து தாந்து பதத்தானைத்
விறிஸ்துவ பதத்தைத் தழுவித் தான்பு.
இக்கள், போச்சியே ஆட்சியில் போது
வாழ்ந்தார்கள் மக்கள் இவ் போட்டில்
சாப்பிடப் பயன்படுவார்களாம்! ஏனெ
னில் வாசலில் எங்கெல் இவ் விழாந்தால்,
அந்த வீட்டார் நன்றிதக்கள் என்று கூறிக்
கொண்டு போச்சியே அதாகிகள்
விட்டுள்ளும் புருந்து அந்நிறயம் செய்
வார்களாம். இதன் காரணமாக அந்த

நாஸில் வாழ்ந்தபாண்டித்தாள் இவ்வேளையில்
சாப்பிடுகிறதைக் கவனித்துத் தட்டில் சாப்
பிடத் தொடங்கினாள். ஆனால் தவிர்து
மதப் பரிசை அவர்கள் இழந்துவிடவில்லை.
தவிர்துமத பத்தி காசுமாதிரி அமையாமை
வந்து எட்டில் இவ்வியில் சாப்பிட்டு விட்டு
எச்சில் இவ்வியைக் கரை மூடியில் கொண்டு
விடுவார்களாம்! காசைட்டில் அது ஒரு
குருட்டு சத சம்பிரதாயமாகி, இன்னும்
வாழ்ந்தபாண்டித்தாள் கவனிக்க குடும்பங்களில்
அமையாமை வந்து எச்சில் இவ்வியைக்
கரை மூடியில் கொண்டும் வழக்கம் காட
பெற்றது வருகிறது!

கோஞ்சாம் போலித்தப் பாரிக்குப்போது விட்டு யாசலில் எச்சில் இலையைப்போடும் வழக்கத்தைத் தடை செய்த போல்க்காரிகளும் ஒரு கன்வ காரியத்தைத் தான் செய்தார்களோ என்று தோன்றுகிறது. ஏதையும் ஒரு கன்மைக்கே என்று தெரிவாயலா கம் பெரிபோர்கன் சொல்லிக்குக்கோர்கன்? ஆகையால் யாசல்கோல காமா போதுல் போகோன் என்று அகலா மன்னித்து. கன்னைதில் அறையாமல் விட்டு விடுவாயாக!

சேன்ற கட்டுறையின் இறுதியில் ஸ்ரீ ஹாண்டி பேரீன்பாசாயகம் அவர் களை கைத் தடியால் பற்றிச் சொன்னி யிருந்தேன். இந்த இறுதியில் அந்த மனி தரைப் பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்லத் தான் வேண்டும். அவரை 'மஸ்தி' என்று சொன்னேன்? அது சுவை-மசு பொருத்தமில்லாததான்! ஸ்ரீ 'ஹாண்டி'வை ஒரு பளத் என்று சொல்லுவதைக் காட்டி, இதன் அவரை 'ஒரு பித்தாயன்' என்று சொல்லுவது பொருத்தமாயிருக்கும்.

அருளுடைய கீதாபாண வெளரீஸ் 'ஹாண்டி' (Handy) என்பது பழங்காலப் பேச்சு. ஆட்சியின் தூதராகச் சென்ற மாரூஸ் பேரரசேதனது ஆட்சியின் கீழ் வந்த வர்களைக் காணிய குறிப்பித்ததைச் சொந்தமாக ஸ்ரீ பேரரசின் கையகம். ஆனால் தற்போது காழ்ப்புணர்ச்சியின் கிளர்ச்சியால் தமிழகம் என்ற பெயரையும் அதன் கீழ் விட்டதே. ஐரோ குடும்பத்தில் அண்ணன் கிளையவரையும் தமிழ் கிறித்தவரையும் இருப்பார்கள். ஆனால் எவ்வளவு தமிழர்கள்; தமிழ்ப் பண்பாடு கடைப்பிடிக்க.

"சமூகசேவி" ஆகிய ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகர்

குறைய மனையி காலமான ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில் காங்கிரசுக் கட்சிக்கு கொல்லப்பட்டார் என்ற செய்தியை கண்பர் தெரிவித்தார். அன்று இரவே ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகத்தின் மரணம் பற்றி வயது கூடிவிட்டது என்று அவருடைய கண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இதற்கிடையில் ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் ஒரு கட்டிக் காரியம் செய்தார். அதாவது இலங்கைச் சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு சின்னம், சட்டசபைக்கு சின்னம் தவறாக காட்டும் இல்லை. "காங்கிரசு" என்று சொல்லிக்கொண்டு சின்னம் தவறு. சிங்களவர்களின் கொடுமையி லிருந்து தமிழர்களைக் காப்பாற்றுவோம் என்றும், தமிழர்களுக்கு 100-க்கு 50 பிரதிநிதித் துவம் கேட்போம் என்றும், இல்லையெல் லைத் தமிழர்க ளுடைய பிரேமம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு பிரேம் சின்னங்கள், சண்டமாருதப் பிரசாரம் செய்தார்கள். இரவுப்பட்ட குறியிலும் ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் காங்கிரசுக்குப் பெயரால் சின்னம், சித்தமாம்; ஆனால் ஐயிக்க முடியுமா? குறுமையின் மூலமும் இனத்தெய்வம் சிந்துமா? எனவே, தோற்றுப்போனார்.

இதனால் காங்கிரசுத்தினிடம் அவருக்குப் பற்றிக் குறைந்து விடவில்லை. இன்று அவை இலங்கைக் காங்கிரசு சேவா சங்கத் தின் தலைவராக இருக்கிறார். எது எப்படி யானாலும் காங்கிரசுக் கொள்கையை இலங் கையில் பரப்புவது என்று இந்தச் சங்கம் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரசியின் மணி மொழிகள் அரிந்ததை ஏன் சிங்கள பாரதத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதற்கு ஒரு பெரிய திட்டம் போட்டிருக்கிறது. இல்லங்கத்தின் காரிய தரிசி மட்டுக்குப் பரம காங்கிரசு பக்தரான ஸ்ரீ சி. க. வெவையுதம் பிள்ளை.

இலங்கைக்கும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத் துக்கும் ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் செய்திருக் குள் தொண்டுகளை அளவிட முடியாது. இலங்கைத் தீவுக்குக் காங்கிரசு மகாசபைப் பேரு அங்கங்களையும் சாஜாஜியையும் தரு விப்பதற்கு நமது காலமான சீருத் தவர் கணத்தால், ஏன்? நான் இம்முறை இலங்கை சென்றதற்குக்கூட முக்கியக் குற்றவாளி அஸ்தான். "இங்கே நான் உங்களுடைய சொற்பொழிவைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் வகுப்பெடுக்கா? அல்லது நாங்கள் ஏற்பாட்டு அங்கே வரட்டுமா?" என்று எழுதியிருந்தார். இரீ போனதால் தரிந் நாட்டு உளவு சிங்களம யில் நான் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? "நான் வகுப்பெடுக்க; நானே வகுப்பெடுக்க" என்று கத்திக்கொண்டு கிளம்பினான்.

ஸ்ரீ நாயகர் பேரின்ப நாயகமே தெரிந்துவரும் அம்மை; தந்திரமும் அம்மை. அவருடைய மதம் காங்கிரசு மதம்.

பய்க்கிட்டு ஆண்டுளுக்கு முன்னால் நான் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த போது ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் அவை இலங்கை யவர் காங்கிரசின் காரியதரிசியாயிருந்தார். அப்போது அவர் சுவராகவும் இருந்தார். இலங்கைக்குத் தலை நகரத்த முதியவராயிருக்கிறார். இந்த மாறுதலுக்குக் காரண மான இரண்டு சிகழ்ச்சிகள் ஒரே நாளின் ஓரே சமயத்தில் அவருடைய வாழ்க்கை யில் நேரிட்டன என்று அறிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் தம் வாழ்க்கையில் இரண்டு போதைக் காதலித்தார். அவர் காதலித்தவர்களில் ஒருவர் காங்கிரசு; இன்னொருவர் அவரது மனையினர்.

1947-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30-ல் தெரி நடிகை-மணிக்கு ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகத்தின் அருமை மனையி இறந்துபோனார். இந்தப் பொறுக்க முடியாத துயரத்தில் அவர் ஆற்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்த போது, "உயர் ஒருவர் வந்தார். "உங்க ளுக்கு இன்னொரு பேரின்போன்று செய்தி வந்திருக்கிறது!" என்று. "அது எப்படி முடியும்? அது என்ன செய்தி?" என்று ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் கேட்டார். அவ

முதலில் பொதுத் தொண்டுகளையே வாழ்க்கையைச் செவ்வீட்டு வந்து, பிறகு சில காலம் வக்கீல் தொழில் செய்த ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம், இப்போது பல கண்பர்களின் விருப்பத்தில் பேரில் கொக் குயில் ஸ்ரீத்துக் கல்லூரி தலைமை ஆசிரியர் பதவியை ஏற்றிவிட்டார். அவருடன் ஒத்துழைத்துப் பல ஆசிரியர்கள் தொண்டு புரிந்துகொண்டனர். கொஞ்சம் இக்கட்டான நிலைமையை அடைந்திருந்த கொக்குயில் ஸ்ரீத்துக் கல்லூரி ஸ்ரீ பேரின்ப நாயகம் பொதுப்பு ஏற்ற பிறகு பேரினம் முன் னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது.

பிரிவுப்பாணத்திலே இடறி விழுந்தால், ஒரு ஆசிரியர் மேல் காம் விலும் படிப்பாக இருக்கும் ஈந்து சொன்னேன் அல்லவா? அப்படி படிப்பும் அதிகம், பன்னிக்கூடங்களும் அதிகம். இது ஈட்டு மல்ல. தமிழ் காட்டில் ஒரு ஆசிரியர் மேல் காம் இடறி விழுந்தால் அந்த ஆசிரியர் தெருவில் 'அப்பாடா!' என்று கீழே விழுவார். அநேகமாக அவர் அறப் பட்டினிக்காரராகவும் மேலிந்த பன்னி தாகவும் இருப்பார். பாழ்ப்பாணத்தில் அப்படிவிட்கம். அங்கே ஆசிரியர்களுக்கு கல்ல சம்பளம். இத்தியாவில் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் (அதாவது ஹைஸ்கூல்கள்) ஆசிரியர்கள் 60 முதல் 120 வரை சம்பளம் பெறுகிறார்கள். தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 150 முதல் 250 வரை இருக்கலாம். ஈழப் பாணத்தில் கமது ஹைஸ்கூல்களையே 'காலேஜ்' என்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு 200 முதல் 300 வரை கிடைக்கிறது. தலைமை ஆசிரியர்களுக்கோ 400 முதல் 600 வரை சம்பளம். இன்னொரு வீரோவும் என்னவென்றால், இவர்களில் ஆரம்பப் பன்னிக்கூடத்திலிருந்து கொழும்பு வரையில் சிறிது வரையில் மாணவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. உ.ப.ச.நி. வாய்க்கும், பேராசிரியர்கள், எம்.பி.எ.கூட. சம்பளங்களை ஏற்பு இவர்களை அரசாங்கமே கொடுத்து வருகிறது. இதில் அதிகம் ஒன்றுதான். அரசாங்கத்தக்கு கல்ல வகுப்பானம் கிடைத்து வருகிறபடியால், கல்வித் துறைக்குத் தரவேண்டிய பணம் செலவு செய்ய முடிகிறது.

பிரிவுப்பாணத்து ஆசிரியர்கள் கல்ல சம்பளம் பெறுவதோடுகூட, சிறு வாய்க்க வாயில் கல்ல அத்தன்தும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசியல் தொண்டிலும், கைத் தொண்டிலும், இவர்களைத் தொண்டிலும் ஈடுபட்டு வேலை செய்கிறார்கள். பொது ஊழியத்தில் பற்றுக்கொண்ட ஆசிரியர்

களில் வைத்திருவதில் கல்லூரிகளில் தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ அம்பிகை பாகம் ஒருவர். தோற்றத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படி விருந்தாரோ அப்படியே இவர் இவ்வுறக்கும். இவம் பன்னித் தோற்றத்துடன் இருக்கிறார். பன்னிரண்டு வயதையும் எப்படித்தான் சாப்பிட்டு நீராண்டு செய்து கொண்டாரோ, தெரியவில்லை. தோற்றத்தில் மாறாத இவ்வாவிட்டாலும் அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னம் கான் பார்த்த போது கட்டைப் பிரம்மச்சாரியாக இருந்தார். ஸ்ரீ சாமிகுஷன் மடத்தில் பற்றும் தோட்டும் கொண்டிருந்தார். கமது மாநில கல்வி அமைச்சர் திரு அச்சிதிக் கத்தபைப் போல் இவரும் நீத்தியப் பிரம்மச்சாரி யாகவே இருந்து விடுவாரோ என்ற கவலை எனக்கு ஏற்பட்டது. இவர்கையில் சிங்களவர்கள் தொகை நூறுமாயுட்பு பெரு கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையின், ஸ்ரீ அம்பிகை பாகம்ப்போன்ற இவர்களை பிரம்மச்சாரிகளாகவே இருந்தால், இவர் கைத் தமிழ்க்காள் கருவான் ஆகிறது? ஆகவே, அச்சமும், "பெண்ணைப் பெற்ற ஏந்த பாக்விடாவிடான தகப்பனார் ஸ்ரீ அம்பிகை பாகம் பருமகனாக அடைபுப் போகிறாரோ?" என்று எழுதி வைத்தேன்.

ஸ்ரீ த. பொன்னையா "சுழிசை" பத்திரிகையர்

ஸ்ரீ அபிநைக பாகம்

இந்தக் கவிபாண விளம்பரம் வெகு சீக்கிரத்திலேயே பாகம் அளித்தது. பெண்ணைப் பெற்ற ஒரு பாக்கியவாசினி இவரை மருமகனாக அடைந்தாள். இவ்வளவுத் தூய்மை அளித்தவரின் தன் இயல்புத் திறமும் உன்னதத்திலும் ஒரு அபிநைகனைப் பெற்று இவ்வறம் நடத்தி வருகிறார். அவருடைய விட்டிபம் சிவனத்திற்கு குடும்பத்தைகள் வழியே பெரி ஓடிவருகின்றன.

இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். கடனே, ஸ்ரீ இராஜ அபிநைக சத்தி எத்தனை ஞாபகம் வந்தது. அடாடா! இந்த ஒரு அருமையான இளைஞர் இன்னும் பிரேமஞ்சானியாக இருந்து வருகிறாரா? இதையும் இவர்களைத் தமிழர் சமூகம் எத்தனை கஷ்டம் அடைந்து வருகிறது? எந்த பாக்கியவாசினி இவரை மருமகனாக அடைவது போகிறாரா?

பாழும்பாணத்தில் "சுழ கோரி" என்ற ஹம்பாசுப் பத்திரிகையாக ஆண்டுதான் சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. "இதுதான் சாதனம்" என்று சமையல் பிரசாரத்துக்கு சாதனமாக விருந்து வருவதுபோல். "சுழ கோரி" இவர்களுடைய சிவனத்திற்கு மருமகனாக விட்டிபம் வருகிறது. இவ்வப் பத்திரிகையையே நினைப்பதே நடந்ததற்குக் காரணம் ஸ்ரீ இராஜ அபிநைக சத்தியம் அருமையான பிள்ளை; திறமையான எழுத்

தான்; குணம், தக்கக் கவிதான்! இதற்கு மேலே காண் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பிறகு. இவர்களைப் பெற்ற பெரியவர் என்ன அறிவிட்டார்!

"சுழ கோரி" பத்திரிகையின் அதிபர் பாழும்பாணத்துப் பிரமுடிகளின் ஒருவரான ஸ்ரீ பொன்னையா அவர்கள். இந்தச் சிறந்த பத்திரிகையை நடத்துவதோடு பல அபிநைக பழத்தமிழர் நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்த் தாய்க்குக் கொண்டு புரந்த வருகிறார். இவ்வளவு நான் சொல்லுகிற போது ஸ்ரீ பொன்னையா அவர்களோடு கையாடல் படுக்கையில் படுத்திப் பதாக அறிந்து, அவரை அவத் தியாகவாக்குப் போய்ப் பார்க்க விரும்பினேன். ஸ்ரீ பொன்னையா அவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்ததும் கொள்கையில்லை. எங்கள் பேசுவதாக இருந்த போதுக் கூட்டத்துக்கு எப்படியோ வந்து சேர்ந்து விட்டார். தமிழன்பும் உண்மையான நட்பும் எவ்வளவு சத்திவாய்ந்தவை!

7

மேலும் கூறிய கண்பாக்கிடம், கடக்கு இவர்களைக் கடக்கரை போதாமல் எவ்வளவு கற்றுத்துச் செல்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். 'மதுரையும் சுழமும்' கொண்ட பார்த்தக ரோழன் என்ன, 'மதுரையாறும் சந்தா ரோழன் என்ன, தமிழ் காட்டுப் போதாசினியே இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த இராஜ ராஜ ரோழன் என்ன, 'கண்பையும் கடாரமும் கொண்ட' இராஜேந்திர ரோழன் என்ன, இந்தனைப் அறிவாய் புரம்பெற்ற தமிழ் மன்னர்கள் மாடுபுகள் படைக்குடன் கிப்பம் ஏதிக் கடல் கடந்து வந்து சுழ காட்டில் இவ்வெரிசுக்கக் கூடிய கடலோரப் பகுதியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவம் எனக்குச் சில காலமாக இருந்துவந்தது. இதைப் பற்றி கண்பாக்கிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது வந்தார் ஒரு மனிதர். அவர் உருவத்தில் குட்டையா வீருந்தார். கண்போருநிய முத்துடன் சமூகம் தந்தார்.

இவருக்கு ஈர்ப்புக்குத் துறை என்றும், இவரும் ஈர் ஆகியதான் என்றும், பெயர் திருவாரம்பாத்தி என்றும் அறிந்தேன்.

பெயர், இதற்கு முன் கேள்விப் பட்டிராத பெயராயிற்று.

"ஹா! நீங்கள் போ வேண்டியதே யில்லை!" என்றார், திருவாரம்பாத்தி.

"இங்கு, என் பேசியில்லை!" என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

"நீங்கள்மாத நீங்கள் போ வேண்டிய தில்லை!" என்று மறுபடியும்.

"இங்கு என் பேசியே யில்லை!" என்று மீண்டும் எதிர்த்தேன்.

அந்த ஆசாப் பவீதிரிக்குப் போரு முன் உணவு விஷயம் கையில் உள்ள இச்சுளும் சில முக்கிய விஷயம் களைக் கவனித்தாக வேண்டும். முதலில் காரம் சாப்பிடும் அரிசி யை எப்படிச் சமைத் துச் சாப்பிடுவது எங் பணத்தெளிந்துகொள் ளுவோம். சாதாரண மாக ஒரு படி அரிசி சமைக்கும் ஒரு விட்டிய் கைக் குத்தல் அரிசி, தமிழ் நீக்காயல் முக் கால் படி சமைத்தால் போதும். மீஷினில் திட்டிய அரிசிச் சாதம் சாப்பிடும் அளவில் முக் கால் பங்குதான் சாப் பிட வேண்டும். சாப் பிடும் பொழுது கன்னுல் மென்று கலைத்துச்

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

பி. உணவும்

உபத்தி பவீதிரியுள்

சாப்பிட வேண்டும். அப்படி மென்று சாப்பிட்டால் சாதம் உயிற் சீருடன் கலந்து சுவை ஜீரண சக்தி உண்டாகும். பற்களும் தாடைகளும் பலம் பெறும். அரிசியும் மிச்சம். இம்மாநிலியல்லோசரும் சாப்பிட்டால் கார் நேரத்தில் உணவுப் பற்குச் குறை என்று பல்வகித்துக் கூட இடம் இல்லாதபடி செய்து விடலாம்.

இதை என்னதான் தனிப்பட்டவர்கள் எழுதினாலும் பேசினாலும் ஓரளவு பிரசா சம் அருமே தமிழ், எல்லோருமே செய்ய மாட்டார்கள். அரசாங்கம் மனதுவைத் தால் வெகு கலையாகச் செய்து விடலாம். சிலர் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். என்னக் கட்டையை எடுத்து விட்டதற்காக எதிர்ப் புடன் இல்லையா? அதனால் திரும்பவும் என்னக் கட்டையைத் திறந்துவிட முடியுமா? ஐயங்களுக்கு கண்மூடி உண்டாக்கக் கூடியவாதல் மயங்காததாகத்தான் செய்வ வேண்டும். செல் அமைக்கும் மிஷினில் செல்லிச் செல் தோண்டி மாதிரி உடைத் துத் தன்னும் மிஷினுக்கு மட்டும்தான் சர்க்கார் கிளென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ரொது ஐயங்கள் ஓரளவாகத் தமிழ் நீக்காத அரிசியைச் சாப்பிட்டு வருவார்கள்.

சில பணக்காரர்கள் மட்டும் அதைக் கூவி கொடுத்து கன்னுல் குத்திக் கொண் டாலும் பாதகரில்லை. அவர்களுக்கு மற்ற வகைகளில் சத்தான ஆகாரம் கிடைத்து விடும். பால், பன்தான் ஹாங்ஷா, முதலிய கலவையைச் சாப்பிட முடியும். டாக்டர் பிஸ்துக்குப் பணம் கொடுக்க அவர்களைச்

முடியும். சாதாரண ஏழைகளுக்கு இதனால் பெரும் உபகாரமாகும்; ஆரோக்கியமாக இருப் பார்கள். மருந்துகளுக் காகச் செலவிடும் பணம் மிச்சமாகும். மருத்தின் பெயரால் மேல் சாட் டாகுக்குப் போகும் பணமும் மிச்சம்.

அரிசியை கமக்குச் சரியாகச் சமைக்கவே தெரிவதில்லை. சகோதரி களுக்கு இது ஆச்சரிய மாக இருக்கும். சில ருக்குக் கோபமும் வர வாம். "இத் தனை காலும் காரம் சமைத்துப் போடாமல் சாப்பிடு கிடுக்கெனக்கும். புதி தாகக் கற்றுக் கொடுக்க வந்து விட்டார்கள்" என்று கேட்கலாம்.

சாதாரணமாக காரம் சமைக்கும் விதத் தைப் பார்ப்போம். அரிசியோ திட்டிய அரிசி, அதைப் பவ தடவை ஐயம்விட்டுக் கருவிக் கொட்டி விடுகிறோம். பிறகு உதையில் போட்டு அரிசி வேர்த்துப் கடை சிவிக் கஞ்சியை வடித்து விடுகிறோம். இதுதான் எல்லோர் விட்டதும் செய்வது.

இதில் ஏதாவது சந்திரக்க சிபாயிக்குத் தெரா? வேறும் சக்கைதான் மிஞ்செ ிறது. இதைத் தனியாகியில் பங்கு நினைப் பது போல் வயிற்றில் திணிக்கிறோம்.

இந்த மிஷின் அரிசியும் கஞ்சி வடிக்கும் வழக்கமும் என்று கம் காட்டித் து வந் ததோ அன்றே கமக்குச் சனியன் பிடித்து விட்டத. புதுப் புது ரோய்களுக்கு ஆளாய் கொண்டிருக்கிறோம். முன்பெல் லாம் கஞ்சி வடிக்கும் பழக்கம் கிடைவது. இப்பொழுது கூடப் போர்கல் பண்டுகை முதலிய விசேஷ தினங்களின்போது, போய்க் திரானை வைக்கிறோம்?

கஞ்சி வடிக்காமல் சாப்பிட்டால் வயிறு கொஞ்சம் நிம்மென்று இருக்கும். அதனால் சற்றுக் குறைத்துச் சாப்பிட வேண்டும். அவ்வளவுதான்.

கஞ்சி வடிக்காமல் சமைத்தால் ஒரே மொத்தவாயில் போய்விடுகிறது என்றும் ஒன்றும் ஈரநிலுவை வேறெது என்றும் அடிப் பிடித்து விடுகிறது என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு பரி சாரம் இருக்கிறது: மிக மிக கலையானது.

குக்கரில் சமைக்கும் விதம் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அதில் பவ ஈய்கறி,

பகுப்பு முதலியவைகளை ஒரே தடவைமீம் வேகவைக்கலாம். கஞ்சி வடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதைப்போலவே சாதத்தை மட்டும் தனியாகச் சமைத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வோராலும் சூக்கர் வாங்கிச் சமைக்க முடியாது. ஆனால் தேன் இந்தியராகிய நம்மவர்களோடுகூடப் பிடுகலிலும் இட்டிலி அண்டா கட்டாயம் இருக்கவே செய்யும். அதை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அரிசியை எடுத்து ஒரு தடவை மட்டும் வேசாய்க் கழுவ வேண்டும். பிறகு, அடுக்குப் பாத்திரத்திலோ, குண்டாவினோ மேற்படி அரிசியைக் கோட்டி அதைப் போல் இரண்டு பங்கு தூசும் விட்டு இட்டிலிப் பாணக்குள் வைக்க வேண்டும். இட்டிலிப் பாணக்குள் வைத்த பாத்திரத்திற்கு முக்கால் உயரம் வரும் வகையில் இட்டிலிப் பாணையில் தனியாக தூசும் விட வேண்டும். இட்டிலிப் பாணக்குள் வைத்த பாத்திரத்தை ஒரு தட்டால் மூடி, அதன்பிறகு இட்டிலிப் பாணையையும் மூடி, அடுப்பில் வைத்துவிட வேண்டும். சூத்த சீயிரத்தில் அரிசி கொதிக்க ஆரம்பித்த பிறகு, பிறகு காரா ஒரு மணி சேரம் பொறுத்த இறக்கினால் சாதம் நன்றாக இருக்கும்.

நீர்ம் என்ன வேண்டுமானாலும் எந்த நேரத்திலும் சாப்பிடலாம். ஆசனம் செய்தால் எல்லாம் சரியாய்ப் போய்விடும் என்ற எண்ணம் கெடுக்கு இருக்கிறது. எதிலும் ஒரு கட்டுப்பாடு அவசியம். இது ஆசனம் பழகுபவர்களுக்கு பாத்திரமல்ல, எல்லோருக்குமே பொருத்தம்.

காதத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்றேனும். அதை முழுவதும் விட்டுவிட வேண்டும் என்றால் ஆசனத்தை யாரும் கிருமியோ மாட்டார்கள். அதற்குப் பதில் விவாதிகள் வந்தால் வசட்டும் என்று இறப்பார்களே தவிர யாரும் மிகையாக விடத் தயாராய் இருக்க மாட்டார்கள். அங்ஙனவு நடுவிய உத்தானம் வசிக்கிறது மிகையாய். ஆகையால் அதைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டால் போதும்.

ஆசனம் போட்டுப் பழகினால், மிகையான என்ன குணம் கெட்டுவிடும் என்று அவர்களே அறிந்து கொள்ளார்கள். காலுக்கு நான் குறைத்துக் கொண்டே வருவார்கள்.

பச்சை மிகையின் விடயம் சந்து இருக்கிறது என்று வாதிட்டாரும் உண்டு. எதையும் அளவுக்கு மிகுதிச் சாப்பிடுவதினால் என்ன பலன் உண்டாவிறது என்று சாப்பிடுபவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், பெணத்திரம், வயிற்றைக் கடுப்பு, மூத்திரக் கடுப்பு, எரிச்சல், உஷ்ணம் முதலிய பல கொள்கைகள் உண்டாவின்றன.

மாண்புமிகு
தூதரின் சந்தர்ப்பமாக,
மாண்புமிகு

போகிலிப் புகல்: உன்னைக் குட்டி நன்றாகச் சந்தர்ப்பமாகக் கொண்டு கிட்டி விடும் பரிசு விட்டிருக்கிறேன், பாதி சம்பளமுடையதான் இந்த மாதிரி செயல்பாடு கொடுத்தால் செல்ல மாட்டாய்!

மாண்புமிகு

சிறு குழந்தைகளுக்குக் காரத்தை ஊட்டி அதைப் முதலில் சாப்பிடுவது. அதைக் கஷ்டப்படுத்தித் திணறும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுத்துப் பழக்கப்படுத்துவதும், காரம் பட்டதும் காரப்புகள் துடிக்கின்றன. தான்களை அதிகமாய்க் கக்குவின்றன. சாப்பிட்ட ஆகாரங்கள் அதனால் சிக்கொள் தீரணம் ஆகிறது. இப்படியே செய்து வர வர தீரணம் குவிந்தால் கக்கச் சத்திவந்து, சத்தியாக்ரீதம் செய்ய ஆரம்பித்து வேய் உண்டாகிறது.

‘மேததாந் பிரபயம் துற’ என்பதை மாற்றே விட்டோம். மெது இத்திய ஐயம் களின் சராசரி வயது 25. மற்ற காடுகளில் 50, 60 என்று இருக்கிறது. மனிதம் 50 வயதானும் மெதுவாகச் சத்திக்கப்படுகிறது. அதற்குள் அரை டஜன் குழந்தைகள். பெண்களானும் தொண்டு செய்யும் விடுவதில்லை. எத்தனை கப்பல் மெதுவுகள், எத்தனை கிசக்களைப் பதி கொடுப்பது. இருக்கும் குழந்தைகளோ போய்க் கஷ்டியாகின். மூப்பது வயதுக்கு மேல் மருத்துவனின் உதவியின்றியாகக் காலுவது வடிவமாய் விடுகிறது.

சில பெண்களின், யோவிகள் துற ஆண்டுக்கு மேல் உயிர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எய்வாறு போக சிவ மப்படி வாழ்ந்தார்கள்.

காரம் அல்லவையு காலம் இருக்கா விட்டாலும் இருக்கும் காலநிலாவது காலாக வாழ வேண்டாமா?

“யோவிகளாற்ற உடலினுப் வா! வா! வா!” என்று பாசதியார் அதை உவமிருர். எத்தனா பாசதத்தை மூப்போல் உவமின் ஜோதியாக்குவதற்குத்தான்.

போய் ஆயுதக் குறைத்து விடுகிறது. வளர்ச்சியையும் குறைத்து விடுகிறது. மனத்தை மாற்றி விடுகிறது. குணத்தைக் குறைக்கிறது. மக்களை மாக்களாகச் செய்த விடுகிறது.

இதற்குப் பரிசாரம் என்ன? போகாததாம் தவிர வேறு மார்க்கமில்லை. தீர்த்தமாய் வழி இதுதான்.

சமீபத்தில் திணறிய பந்திரிகையில் ஒரு சந்திரைச் செய்தி வந்தது. அது வண்டன் செய்தி. அதில் ஒரு ஆய்வை அறிஞர் “யோகாசனத்தை அராய்க்கம் கட்டாயமாகக் வேண்டும். ஐயக்க நக்கு அதனால் மீக்க பலன் உண்டு. யோகாசனம் போய் வறுமையைத் தருகிறது. போய்களைக் குணப்படுத்தும் சத்தி யோகாசனத்திற்கு இருக்கிறது. போய்க் அயவமய் களுக்குப் புத்தயிர் கொடுக்கிறது. கானி பம் சிவத்து சித்திவது. ஆவகமால் அர

சாய்க்க இதைக் கட்டாயமாக எப்போதும் செய்யும்படி. செய்ய வேண்டும்” என்று எழுதிவிருந்தார். அவர் சமீபத்தில் மகாவுத்தம் கட்டத்தோது சாய்வியல் இருந்ததாம். அப்போது ஆனப் பதிற்றியை அங்கு கற்றுக் கொண்டாராம்.

அவர்கள் போகும் போகத்ததப் பார்த்தால் ஆனத்ததைக் கூடத் தாங்கத்தான் கண்டு பிடித்ததாகக் சொல்லுவார்கள் போய்க்குக்கிறது. எத்தனைபோ கண்களை அவர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் இதுவும் ஒன்றாகி விடுமப்படி செய்து விட வேண்டாம்.

புதி அவிசாசினியம் அவர்கள் கல்வி மத்தியிய இருக்கும்போது. எய்வாறு பன்னிக்கடக்கின்றாம் யோக ஆனம் சொல்லித்தர வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் செய்தார். அதைப் பார்த்ததும் மிகவும் சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. மெது கஷ்டக்குப் பில்ல காலம் பிறந்து விட்டது என்று கிளைத்தோம். ஆனால் கடைபரணை யில் அப்படி எந்தப் பன்னிக்கடத்திலும் குழந்தைகளுக்கு ஆனம் சொல்லிக் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

சட்டம் இயற்றி விட்டார்களே தவிர அதை கிணறியவற்றத் தருகிற எடவாடித்தை ஏற்றத்தாகத் தெரிய வில்லை. யோகாசனத்தில் கல்ல தெரிவி பெற்றவர்களைக் கொண்டு உபாத்தியாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கலாம். இனிப் புதிதாய் வரும் உபாத்தியாயிகளும் ஏற்கெனவே இருக்கும் உபாத்தியாயிகளும் யோக ஆனம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் சற்றுக் கொணவர்களுக்கு ரு. சி சம்பளத்தில் உபாத்தியாயிகள் என்று நினைவித்தாய் அக் கைதாக்க கற்பார்கள். கல்வி இலாகாவுக்குச் செலவு அதிகம் ஆகுமென்று சிலர் சொல்லலாம். மக்கள் கைதாசத்திற் காக ஆர்ப்பத்திரிக்கிறப் பெருக்குவதை விட, தாக்கும் குணவாகச் செலவழி விருத்த ஆரோக்கிய அஸ்திவாரம் இருவது கல்வதல்லவா? அதற்காகச் செலவு செய்யது அதிகமல்ல.

சில மாதங்களுக்கு முன் தான் தாக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் உபாத்தியாயிகளுக்குச் சம்பளம் அதிகம் தரப்படும் என்றும், உபாத்தியாயிகள் எய்வோரும் அக் கைதாக்க தாய் தாக்கக் கற்றுக்கொள்ள வில்லை. அதுதான் போவ இதைவும் அக் கைதாக்கக் கற்றுக்கொள்ள முயல்கு வார்கள். அவர்களுக்கும் ஆரோக்கியம் கிட்டும் டாக்டருக்குக் கொடுக்கும் பணம் மிக்கமாகும். குழந்தைகளுக்கும் ஆரோக் கியம். அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு கல்வ அஸ்திவாரமும் உண்டாகும். (தெட்டுக்)

ஸ்ரீ சிவானந்த சரஸ்வதி

செட்டியார் மாதம் முப்பதாம் தேதி சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார்.

நாரதர் கோற்றார்!

பரதேசி

குறும் எலித்த அதனும் மலிபம்
பொதெல்லாம் எடவுள் இம்மண்ணுலகில்
அவதரிப்பது வழுக்கம். அதனிடமில்ல;
இங்குள்ள மக்களோடு செருக்கிப் பழகி
அவர்களோடு தானும் ஒருவராய் கூடி
வேண்டுகின்ற விருப்பமும் அவருக்கு
ஒங்கொரு சமயம் ஏற்படுவதும்.

திரிசேனா சஞ்சாரியென்றும் காணயிற்வா
விசாரதா என்றும்—இன்னும் பல அரிய
பெரிய பட்டக்கூடப் பெற்றதன் சான்றுத்
பிரம்ம புத்திரசாரா காத சிபிக்கும் அம்
மாதிரி ஒரு ஆசை ஏற்பட்டது!...ஆனால்
அவருடைய ஆசை வெல்லாம் வப்படியாகத்
தம் அகில இந்திய ரேடியோவில் ஒரே ஒரு
தடவை பாடவேண்டுமென்பது தான்!
இந்த விபரீத ஆசை அவருக்குத் தோன்றக்
காரணமாயிருந்தவர் சரீபத்தில் காலமான
ஒரு பிரபல சந்திர வித்வான் தான். அவர்
மேலுமாகச் சென்று தம் அகில இந்திய
ரேடியோவைப் பற்றியும் அதில் (இதன்
வித்வான்கள் வாயில் மண்ணைப் போட்டு
விட்டு) தாம் அடிக்கடி வர்சேரி செய்தது
பற்றியும், அது பற்றிப் பத்திரிகைகள்
பிரசுத்தமாக விமரிசனம் செய்து அவர் படைத்
தடவன் வெளியிட்டது பற்றியும் பெருமையு
படித்துக் கொண்டார்.

அதன் காரணமாக இவற்றையெல்லாம்
எல்ல சந்திர ஞானரூபன் காதலருக்குத்
தானும் அகில இந்திய ரேடியோவில் பாடிப்
பூலோக மக்களின் புனைதல் பெற வேண்டு
மென்ற ஆசை தோன்றிற்று!...

பூலோகத்தில் அவதரிப்பதென்றால்
பூலோக மக்களின் சட்ட திட்டங்களுக்குத்
சட்டம் பட்டுத் தானே ஈட்டக் வேண்டும்?—
ஆனால் இதை அவசரத்தில் அந்த காதலர்
யோசிக்கவில்லை.

வரோ ஒரு தாமதமேயக் கிராமத்தில்
எதைக் குடும்பத்தில் வறுமையில் உழலும்
பெற்றோருக்குக் குடும்பம் பிடுங்குவதென்ப
பிறந்தாள்.

அவர் ரேசினர் டெசுத்திரத்தில் பிறந்த
தன் காரணமாக 'செருக்காருத்தி' என்ற
பெயர் வைத்தார்கள்.

செருக்காருத்தி காலோரு காதலரும்
பொழுதொரு பாட்டினும்கள் ஈடுபடாத ஞானரூபன்
பாட ஆரம்பித்த விட்டான்! பாட்டு செவித்
கிணியலாயிருந்தது. ஆனால் பாடினும் வயது
கிடைத்த விடுமா? பின்னர் 'சகலாத்
காதலன்' என்பதை அறிவாத பெற்றோர்கள்

அவரை அரு—ஆவன்கு கற்றுக் கொள்ளப்
பள்ளிக்கு அனுப்பினார்கள். மாஸி காதலர்
சரிவரப் பள்ளிக் கூடம் போகாமல் மாச்
தோப்பில் "கண்ணனாக் கண்டதன் டோ"
என்றும் "மாணவனே குருந்த"—என்றும்
மெய்மறந்த பாடினார். இன்னும் மாணவன்
தோன்றியபடி வெல்லாம் அவர் ஏம்பெரு
மாணவன் துதித்துப் பாடி வந்தார்.

ஆனால் நெகன் செருக்காருத்தி இப்
கூடிப் படிக்காமல் வரத் திரிவது தாம் தந்தை
வருக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே அவர்கள்
செருக்காருத்தியை அந்தப் பட்டிக் கூட்டி
விருத்த வெளியெற்றிப்பட்டணத்தில் உள்ள
மாணவின் ஆசனத்தில் படிக்க வைத்தார்கள்!
தாந்தையன் தந்தை இப்படி ஆட்டி
செலுத்த ஆரம்பித்ததும் செருக்காருத்தி
ஒழுங்காகப் படிக்க ஆரம்பித்தான். மாணவன்
வென்ற பரீட்சைகளும் பாஸ் செய்து
வந்தான்.

கூடில் டைபெறும் வர்சேரிக்குக்கெல்
லாம் தவறாமல் விதயம் செய்தான்.
ஈட்டணம் உள்ள இடங்களில் வெளியி
விருத்தபடியே ஈட்டக் ஆரம்பித்தான்!

சந்திரமென்பது என்னவென்றே அறி
வாதலர்களுக்களம் பெரிய பெரிய பாடகர்
காலகாலம்—பெருமையுடன் பரத்திரைகளாக
லும் இருக்கும்போது மெக்கு மட்டும்
இன்றும் மதிப்புக் கிடைக்கவில்லையெ
வந்த செருக்காருத்தி மறவினார்.

கூடையில் என்ன வந்தாலும் வரட்டு
மென்ற அகில இந்திய ரேடியோ கூடக்
டருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். அதில்
தனக்குத் சொந்தமாக வந்த பாடத்
தெரியமெக்கும் தாது இருந்தது பாடல்
களுக்கு மேல் சொந்தமாகவே பாடியிருப்ப
தாகவும், தயவு செய்து தனக்குப் பதினாந்து
நிமிஷமாகவது சான்று கொடுக்க வேண்டு
மென்றும் அதில் எழுதியிருந்தான். கூடக்
டரிடமருத்து இரண்டு வாரத்துக்குள்
அவரை ரேசின் க்ருடியோவில் வந்த
சந்திக்கும்படி கடிதம் வந்தது. செருக்கா
ருத்திக்கு ஆனந்தம் தாக்க முடியவில்லை.
என்றாலும் அந்தக் கடிதம் கிடைத்த அன்று
ஆயினார்க்கு ரேடியோ விட்டது. மறு நாள்
வெர்மெண்ட் விடி வான். எனவே அதற்கு
மறுகான் செருக்காருத்தி அந்தக் கடிதத்
தைத் தாயில் எடுத்துக் கொண்டு ரேடியோ
க்டேஷனுக்கு வினாத்தான்.

கூடாட்டின் அரை வாகிலிக்குச் சேவகன் அரை மணி கோம் கிருஷ்ண மூர்த்தியை பிழை வைத்தான். பின்பு அவன் கொடுத்த கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்டு "இன்னும் அரை மணி ஆகும்!... ஏன் இங்கே வீக்கிநீங்க!... அப்படிப் பேசப் பட்டாகும்க" என்று.

கிருஷ்ணமூர்த்தி தான் மனித ஜன்மம் எடுத்த காரணத்தால் கூடாட்டின் கொல்லுணைப் பற்றிக் கிந்தித்தபடியே மூக்கால் மணி கோம் ஒரு பிரம்பு காற்றாலில் உட்கார்ந்திருந்தான். புரோகிதம் முடிந்த நிலைபற்றி விட்டு வெளியேறும் காண்கலா விபூஷணி குமாசி வரா, போரூப் போது கிருஷ்ணமூர்த்தியை அடைபெயமாக ஒரு பர்வை பார்த்தவிட்டுப் போனான். அங்கே குதிரைக் கொடுக்கும் நடிக்கொண்டிருந்த விவிலிச் சேவகனின் அருகே அரை நூறு கிருஷ்ணமூர்த்தி பார்த்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் வாய் திறந்து "பாவம்! புதுப் போலிக்குக்கு!... இன்னும் கூடாட்டைப் பார்த்தால் போலிக்குக்கு" என்று முணுமுணுத்தக் கொண்டே போனான்.

கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. ஒரு மணி கோம் காத்திருந்தும் எவ்விதத் தகவலும் இல்லை. கூடாட்டின் பொறையையிழைத்து அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேற முடியுமா செய்த போது "கீழ்க்கு தானே கிருஷ்ணமூர்த்தி!" என்று கேட்டபடியே ஒரு ஆயிசர் எதிரில் வந்தார். "ஆமாம்" என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்து விழுந்தான். பின்பு அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான்!...

வருடியோ அரை யொன்றில் மைக்கின் மூன்று கிருஷ்ணமூர்த்தியை உட்கார வைத்தார்கள்.

சுருதி கோப்பவர்களை, "சார் உங்களுக்கு எத்தனை கட்டை?" என்று ஒருவர் கேட்டார்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பதட்டமாகப் பதில் சொன்னான்—"கட்டையுமில்லை கிட்டையுமில்லை!"

அந்த மனிதர் உதட்டைப் பிதுக்கியபடி பக்கத்திலிருந்து இன்னொருவரைப் பார்த்தார். அவர் மீதே காரை செய்தார்.

பிரகார இருவரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பாடச் சொன்னார்கள்!

தேவகனின் ஆரம்பமாயிற்று! ரூபினிகமயிலும் பாடங்கனின் சொல் கயத்திலும்—இதய பிவத்திலும் சுற்றிலுமிருந்தோர் தங்களை மறந்து சொக்கி கின்றனர்.

"ஆமாம்!... உங்களுக்குத் தியாகராஜ சேத்திரா தெரியுமா?—எதாவது ஒன்று பாருங்கள்!"

"தெரியாது!"

"தெரியாதா?"

"ஆமாம்!—கான் மூன்பே என் கடிதத்தில் விவரமாக எழுதியிருந்தேனே!"

"சரி, நீகதிதர் இருதி?"

"ஊஹும்"

"அடேடே!... அதுவும் தெரியாதா? சரி, பாரதியார் பாடல் ஏதாவது..."

"அதுதான் கான் மூன்பே சொல்லி விட்டேனே—"

"எம் ஆஸ்தானக் கவிஞரின் பாடல் ஏதாவது..."

கிருஷ்ணமூர்த்தி பொறமை பிழந்தான்—"சார்!... இங்கே பாருங்கள்... ஏன் சொந்த இருதிகளைத் தவிர எதைக்கு வேறு ஏதையும் தெரியாது!... எட்டி வருஷங்களுக்கு முன்பு என் உங்களுக்கிடையே இதைகளைப் பாடினேன். உங்கள் கோடியோ கட்டைகளில் பாடவேண்டுமென்பதற்காக கான் பலவந்தமாக இயற்றவில்லை!... உங்களுக்கு என் குரலும் பாடல்களும் பிடித்திருந்தால் ஒரு சான்ஸ் கொடுங்கள்!..."

அதிகாரி மறமொழி பேசவில்லை. "சரி! அப்படியானால் என்னோடு வாருங்கள். ஒரு

அப்பரிசேஷன் எழுதித் தொடுத்தவிட்டுப் போங்கள்" என்று.

அப்பரிசேஷன் பாரத்தில் இருஷ்ண மூர்த்தி விவரத்தையும் ஸக்யமூர்த்தியும் மட்டும் போட்டான். மற்ற கிணியி எல்லாம் அவனுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

அதில் இவர்களுடன் கச்சேரி செய்த தண்டா?

மிட்டை சொல்லித் தந்தவர் யார்?...

எத்தனை வருஷமாகம் 'பயிற்சி' செய் திருக்கிறார்?...

என்கொன்ன பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்— என்பன போன்ற கேள்விகளெல்லாம் இருந்தன, இருஷ்ணமூர்த்திக்கு அவைகளில் எழுத எதுவுமில்லை.

ஆனால் தன் குலத்திலும், பாட்டிலும் அவ னுக்கு அபாரத் தன்மைபித்தை இருந்தது. தன் குலத்தினுடைய அங்கம் கவித்ததை யும்—கண்டபாசக் கண்டிருந்தான்.

அப்பரிசேஷனைப் பூர்த்திசெய்து ஸுட்கட்டி டம் கொடுத்தவிட்டு "அப்படியானால் சாஸ் போய் கசட்டுறா? மறுபடியும் தங்களை சேரில் காள் வந்த பரக்க வேண்டிய தில்லையே!" என்று கேட்டான்.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் தவறியதில்லை, உடிய விவரத்தில் உங்கள் விவரத்திற்கு காள் கடிதம் அனுப்புகிறேன்" என்று ஸுட்கட்டி.

இருஷ்ணமூர்த்தி வீடு திரும்பினான். தன் பாலோச உட்கவம் ஐர்பத்தேஜ கருஷல் ஸுட்குப் பின்பு இப்போது கிணியத்தப் போமெதென்பதை கிணியத்தப்போது அவ னுக்கு ஆகந்தம் சொல்லி முடியவில்லை. மாமாவும் தன் மருமானுக்கு சேடியோயில் ஒரு சாஸ்ஸ— கிணியத்தப் போவது பற்றிப் பெருமைப் பட்டார்.

அந்தையத் தபாலியெய இருஷ்ண மூர்த்தி காரியிருந்த தன் தப்பெழுத்து குழு விவரமும் தெரிவித்தது கடிதம் எழுதினான்.

தினமும் ஆகஸோடு தபாலு எதிர்பார்த்த திருந்தான்! காலம் காள் மாலை உள்ளூர்த் தபாலில் சேடியோ கட்டுகாளிகிருந்த ஒரு கை வந்தது.

கொன்னபடி இக்கனவு கேசிரத்தில் ஐர்பத்தேஜ தபாலி கிட்டது குறித்தது இருஷ்ணமூர்த்தி அவளிடம் மெய்ச்சியடைத் தான். அவன் மனக்கண்ணில் தான் சேடி யோயில் பாடுகதாக்கவும் இப்படிவருவதென்ன

எல்லா காரணத்திலும் எல்லா காரணத்திலும் மக்கள் தன் பாட்டை ஆவதுடன் கேட்டு மெய்ச்சியடைவது தோன்றித்த!

கவனம் உடைத்தான்!.....

அதில் பிங்குருமது எழுதப்பட்டிருந்தது.

அன்புடைவீர், கணக்கம் தங்கள்.....

தேதி எங்கள் கிணியத்தக்கு விஷயம் செய் தது குறித்தப் பெருமெய்ச்சி. ஆனால் தங்கள் சந்தேகத்தைப்பயன்படுத்திக்கொன்ன முடியாத நிலையில் காண்களிருப்பதை வருத் தத்தடன் தெரிவித்தது கொன்னுகிறோம்!...

(காசாருக்குத் தலை கிட்டுக் கொண்டு கடிதம் தான்!...)

இருஷ்ணமூர்த்தி மனமிருந்த போய் அப் படியே உட்காந்த கிட்டான். ஆனால் மனமிருந்த மனோ கிணியில் எற்பட்ட இத்தக் கணக்கம் ஒரு கிணியும் உரைதான் கிணியத் திருந்தது...பின்பு தியற்கையான அந்த சேடி மெய்ச்சியடைவது—தன்னை அவமதித்த தால் எற்பட்ட கோபமும் வந்த கிட்டது. உட்கவ இருஷ்ணமூர்த்தி காரணமாகத் தன் பூர்த்திசெய்துள்ள பத்தியும் தான் அவை இந்திய சேடியோயில் பாடுகதாத் தாகவே பூமியில் அவசரித்த காசுத் தன் பணத்தையும் ஸுட்கட்டிக்கு எழுதினான்.

இந்தக் கடிதம் கிணியத்தமும் ஸுட்கட்டி ஆசிரியத்தின் பூமியுமாய், தன் தகைக்காக மன்னிப்புக் கொடுக்கதடன் உட்கவைய குழு சேடிப் பூர்த்திசெய்த ஒன்று தனக்களிப் பார் என்று அவன் கம்பினான்.

அந்தக் கடிதத்தக்கும் மறுபடியே பதில் வந்தது!

"மன்னிக்கவும்...தங்கள் சந்தேகத்தினையு குறைகூறி காள் கடிதம் எழுதிக்கொ கொள் வதோ இல்லை!—உண்மையில் தங்கள் குர வினியமும், பாட்டினின் பொருள் எய்யும் என்ன மெய்ச்சிக்கச் செய்து கிட்டின... என்னதும் காள் என்ன சொல்கது!

எங்கள் அப்பரிசேஷன் பாரத்தில் பல கிணியக் காரியம் இருக்கின்றன. தங்கள் ஒரு பரிக்காசுடன் கொடுக்க வில்லை. தங்கள் காரியமும் பயிற்சி பெறவில்லை. எங்கேயும் தங்கள் இவர்களுடைய கச்சேரி செய்ததில்லை!

கவனம் எங்கள் கிணியப்படி காண்க தன் கருக்கொரு சாஸ்ஸும் கொடுக்க தியலா தக்கவா கிறுக்கிறோம்!" என்று அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது!

தொல்லியில் கண்ணீர் இருஷ்ணமூர்த்தி யின் கண்ணில் அரும்பித்த!

பொழுது போக்கு

"தும்பி"

கூங்கிரஸ் அக்கிராஸன் ராஜாஜி தான்டல் தலைமை பிரச்சங்கத்தைப் பய பத்தியுடன் எதிர்பார்த்தவர்களுள் நானும் ஒருவர். மிகவும் உஷ்ணமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட அவர் தலைமை புறர நாளிக்கில் பெய்த கடும் மழையின் காரணமாகவே எவ்வயோ ஆறிப் போன மெதுவடை போலாகிவிட்டது. ஆறிப் போன மெதுவடையில் குடான சாம்பாடை விட்டு ஹோட்டல்களில் நம் எதிரில் கொண்டு வந்து வைப்பது போல ஸ்ரீ தான்டலும் தம் பிரச்சங்கத்திற்குக் குடேற்ற முயற்சித்திருந்தாலும் அவர் பிரச்சங்கத்தின் சாரங்கத்தை நாம் இது வரை ஆவிரம் இடங்களில் சேட்டிடுகிற்பது போலத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் தலைமைப் பிரச்சங்கத்தைத் தயாரிக்க அவர் தலைமையாக இரண்டு நாட்களிருந்தார் என்று செய்தி எங்கே ஆச்சரியத்தை யளிக்கிறது. எதற்காக அவர் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு கொண்டார்? போகாமல் பழைய தினப் பத்திரிகைகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு ராட்டிங் நிலையையையும் காங்கிரஸின் நிலையையையும் பற்றிப் பய தலைவர்கள் பல தடவைகள் பேசியதை யெல்லாம் ஒரு தடவை பார்த்து வைத்துக் கொண்டால் அவர் இப்போது செய்ததைப் போல இரண்டரை மணிபெய்து, வாசகர்கள் கிடப் பிரச்சங்கம் செய்து கொண் டிருக்கலாமா?

ஸ்ரீ தான்டலுடைய தலைமையுரை இவ்வளவு 'செட்' பாய்ந்திருக்கும் என்று எங்கு முன்னதாகவே தெரிந்திருந்தால் அந்நேரம் ஒரு அநாமயான பேரங்கி என்னும் கூறியிருக்க முடியும். அக்கிரா ஸன் தேர்தல் முடிவு தெரிந்தவுடனே சத்தியஸிங்கமும் அவர் சில எழுத்தாளர் களைக் கூப்பிட்டுத் தாம் என்ன விஷ யங்கள் அல்லது பிரச்சினைகளில் பற்றிப் பேச எண்ணுகிறோமென்பதை அங்குமிடம் கொண்டு அவர்கள் கற்பனைகளையும் குதிரை வேகத்தில் சுட்டி விடச் செய் திருக்க வேண்டும். ஒழிவாருவதில் பிரச்சினைகளும் ஒழிவாருதக (அல்லது சல) எழுத்தாளரிடம் விட்டு விட்டிருந் தால், பல பிரச்சினைகளையுடைய அமைதியை தலைமைப் பிரச்சங்கத்தை நாம் மொத்த மாகக் கெட்டுப் போது அதில் காரணங் களும் தகுந்தக் காரணங்களுக்கும்பாடு பொது கலப்பாக்கச் செய்திருக்கலாம்.

உதாரணமாக, 'ராட்டிங் பஞ்சகலிமை' என்ற விஷயத்தைப் பற்றியேழுத ஒரு சோக எழுத்தாளரை ஏற்படுத்தியிருந் தால் அந்தப் பகுதியை ராஜாஜி படிக்கும் போது ஏதேனாவேயிருக்கும் மனநிலையோடு துணங்கலில் கண்ணீரும் சேர்ந்து எல் லோரும் சோக வெள்ளத்தில் மிதந்திருக் கலாம். இதனாதிரி இன்னும் 'மத்திரி சபைகள்' என்ற விஷயத்தைப் பற்றி எழுத ஒரு லுளிய எழுத்தாளரிடம் விட்டிருக்கலாம். 'காய்ஸ்' நிலைமை' என்ற ஒரு 'லீர்' எழுத்தாளரிடம் விட்டிருக்க லாம். 'இந்தியா பாலிஸ்தான் உறவை' ஒரு 'காதல்' எழுத்தாளரிடம் ஒப்புகித் திருக்கலாம். 'சுத்த தமிழ்' என்ற விஷயத்தை ஒரு தனித்தனி எழுத்தாள ரிடம் கொடுத்திருக்கலாம்..... பாரதி 'காங்கிரஸின் தற்போதைய நிலைமை' அல்லது 'தேசத்தில் இப்போதைய சிறி' என்பது போன்ற சாஸிரிவாத, சாப்பெற்ற உதாரண விஷயங்களைக் கூங்கிரஸ் தலை மையே எடுத்துக்கொண்டு எழுதியிருக்கலாம்.

'சட்டசபையில் தாங்கள்' எந்த செய்தி அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வரு வதை நான் கவனித்துக் கொண்டிருக்க் றேன். 'சட்ட சபையே ஒரு தாங்கள்' என்று கிளைக்கும் எனக்கு 'சட்ட சபையில் தாங்கள்' என்ற செய்தி அதிகத் தமையாகக் கொடுப்பதில்லை.

எந்த நாடகத்திலும் ஹாஸ்யம் என்ற ஒரு அங்கம் இல்லாவிட்டால் ஜனங்கள் சலிப்பதில்லை. அதே போல 'அரசியல்' என்ற நாடகத்திலும் ஹாஸ்யம் என்ற அங்கம் இல்லாவிட்டால் பொதுஜனங்கள் சலிக்க மாட்டார்கள் என்று கிளைத்துத் தாடுனு என்னவோ, 'சட்டசபை' என்ற ஹாஸ்யக் கட்டம் இருந்து வருகிறது.

இந்தச் சட்டசபைகளில் மிகச்சிறக்கிப் பத்திரிகைகளில் எவனத்து வந்தால் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கும் பொருதெல் லாம் 'சிரிப்பு', 'பலத்த சிரிப்பு', 'கரகோஷம்' போன்ற வாய்த்தங்கள் அடிக்கடி ஊர்ப்பாடுவிறன. சில உமங்களில் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிற மூலப்பே கூட இவ்வாற்றைகள் அமைரப்பட்டுக் குகுகே புகுந்து விடுகின்றன. ஆனால் எந்த அற்புத ஹாஸ்யத்தைக் கண்டுதான் இவ்வளவு

சிரிப்பும், பலத்த சிரிப்பும். கரகோஷமும் என்று பார்த்தால், விஷயத்தைப் பண்டிதனாகப் படித்த பிறகு கூட எனக்கு அது புரிவதில்லை. இதோ பாரக்ங்கள்:—

ஒரு அங்கத்தினர்:—என் ஜில்லாவில் எரது பேர்களை சாப்பாடியுள்ளார்கள் மயக்கம் போட்டு விழுந்தது எனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? (சிரிப்பு)

எனம் மந்திரி:—தெரியும்! தெரியும்! (சிரிப்பு). ஆனால் என்னுடைய ஜில்லாவில் இவ்வுதர பேர்கள் அஜிராஸத்தினால் மடி

தார்கள் என்பது எனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமா? (பலத்த சிரிப்பு)

அங்கத்தினர்:—தெரியும்! தெரியும்! தெரியும்! (பலத்த சிரிப்பு, கரகோஷம், ஆலாசம், இரூமம், தும்பம், விக்கம்.)

இப்படிச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைத் துன்பப் படுத்தும் ஹான்ஸம் என்னவென்று எனக்குப் புரிவதில்லை. புரியாத எந்த விஷயத்தையும் பொதுவாக மரியாதையுடன் சொன்னால் போல, இந்தப் புரியாத ஹான்ஸத்தையும் உயர்தர ஹான்ஸமாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

அக்கப்போர்

"சென்ற மண்டலத்துக்கு அனுப்பப்படும் குழல் தாக்கட் விமானம் தயாராயிற்று."

—என்டம் செந்து

"பெண்ணுடன் பிரதம துன்பரை வெண் ணியாவே!" என்று இதுவரை சென்றோர்ப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் சை யில் யாராவது சென்று சென்றாளுடைய பதிலைப் பெற்று வருவார் என்று கம்புகிறோம்.

★

"ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாரே தயவுசெய்து கொடுக்கலாம். இது இயற்கையின் சாத்தியமாத் தது; ஆனால் உட்ப்படி சாத்தியமானதாம்."

—செய்தித் தலைப்புடன்

"அப்பலும் சீ, அம்மமமம் சீ," என்று யக்தர்கள் பாடுகிறார்களே, அது தட்ப்படி சாத்தியமானதுதானே?

★

"வருப்புகளுக்கு மாணவர்கள் வரவிட்டால் கலாசாலைகள் முடிவிடுவாம்" என்று மந்திரி யார்த் சர்க்கார் மாணவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த எச்சரிக்கை உபாத்தியாயம்மாத்தான் அதிகம் பலமுறுத்தி விடுக்கும்!

★

"பிரபல துப்பரீயம் காலவசலில் ஸ்ரீ ஜெ. ஆர். எல்.ராஜா அவர்களுக்குத் தேங்கித் தெரிவிக்கப்பட்ட அபராதம் மேல் ரோட்டி அப்ரீவில் சத்தாவிறது."

—செய்தி

எப்படி, என் சத்தாவிற்று என்பதைத் துப் பரீயம் சொல்கிறான் விவரித்துச் சொன்னால் வந்து எந்தப் பாடிகம்படுவது!

★

"செல்ல செய்த தெரியுடன் போலில் கட்டெ டுள் வந்து என் அண்டிதவரிகள் போலினார் கைது செய்து விட்டார்கள்." —ஒரு செய்தி

போலினார் எய்தித் தெரியெ எய்தித் தெரியும்!

★

"மக்களின் உற்பத்தி சக்தியை தோத்திங் செய்கலாமாம். நாமிக் மாத் உட்ப்பதிங் ரோஜி குழக்கம்."

—செய்தித் தலைப்புடன்

"மக்கள் உற்பத்தி" என்று கலையுண்டு வாக ரோஜிச் சொல்லியிருப்பே என்று சிம்மதி உடைகிறார் ஒரு பெரிய குழம்பி.

"குற்றம் எர்ப்பப்பட்ட ஒருவர் ரோட்டிக்குக் கண்டிப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்."

—செய்தி

அவருடைய துயம் சீத்திரிவிடம் எய்யுமா?

★

செய்திச் செய்தியில் கைதிற்குக்குக் காதல் ஏற்பட்டு அதை வார்டிலும் அனுமதித்து விட்டதாக ஒரு செய்தி உறுபெறு.

"காதலின் முடிவு கல்யாணச் சிறை" என்று எனம் சொல்லி வந்ததை இவ்வேய் மாத்ரீ

"சிறையின் முடிவு காதல் கல்யாணம்" என்று உறுபெறுவதாக!

★

குறை மாதத்தில் பறக்கும் குழந்தைகள் வரவந்த ஒரு புதிய சாதனத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

கம்புலைய மந்திரிகள் போடும் அவை குறைத் திட்டங்களைப் பூரணமாக்க ஒரு சாதனமும் இல்லை!

★

"மீடும் உத்தமன கட்டெயன் என்று எழும் புகழ்ப் பரிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

—ஒரு செய்தி

அது உத்த உபயோகமற்ற கட்டெயன் என்று சொல்லித்தவர்கள் இப்போது என்ன சொல்லப்போகிறார்கள்?

★

"தங்களுடைய பிழ் கட்டெயன்னை உயர்த்த லா வக்கீல்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்."

—உயர் செய்தி

பிழ் உயர்த்தலும் செய் லா அராமலிருத் தாக் சிறைகள்!

★

"எம்க்கா உதவிப் பிரதம! வெண்கத்தில் சிக்குண்டார்."

—செய்திச் செய்தி

உதவிப் பிரதமருக்கு உதவிச் சொல்லி வரும் அங்கம் இல்லை!

★

"உக்கலா! சீ உக்கலா!" என்று உட்ப்பதிக்கை தவறு தவறுக்கத்தில் திட்டி இருக்கிறது.

—ஒரு செய்தி

திட்டி விடுத்தா! திட்டி இருத்தா!

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

★ ★ ★

அக்யஸ்தி நநுமோனஸ்யஸி

★ ★ ★

29. பிரார்த்தனை

★

இது வேண்டும்: அது வேண்டாம்' என்று ஆண்டவனைக் கேட்காதே. 'எல்லாம் உன் இஷ்டப்படி' என்று அனுக்கு விட்டுவிடு. இய்வாறு எல்லா சாஸ்திரங்களும் சொல்லியிருப்பது உண்மை. ஆயினும் மானிடனுமத்தின் பண்பு இதற்கு இனக்க முடியவில்லை. தோன்று தோட்டு இது வகையிலும் பிரார்த்தனை செய்ததான் வருகிறோம். 'எல்லாம் உன் அருள்; உன் பொருள்' என்று வாயால் சொல்லி வந்த போதிலும் உள்ளத்தில் எண்ணியும் பிரார்த்தித்தும் வரும் முறை 'இதை எனக்குத் தா, அதை எனக்குச் செய்' என்றே கடந்து வருகிறது.

ஆண்டவனுடைய செயலும் பண்பும் நம் அதிஷ்டு எட்டாத படியாலும், எது நன்மை, எது துன்பம் என்பதை நாம் சரியாக முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள முடியாத படியாலும், எல்லாவற்றையும் அனுக்கே விட்டுவிடுவது மெலான முறை. இதில் சந்தேகமில்லை. ஆனபோதிலும் சேதனம் பெற்றிருக்கும் உயிர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிச் சம்பாஷனை செய்வது போல் ஆண்டவனிடமும் சம்பாஷிப்பதில் குற்றம் ஒன்று

மில்லை. 'அதுவே இயற்கைச் செயல். உள்ளத்தி லுள்ளதை ஆண்டவனிடம் சொல்லி விடுவதில் என்ன தவறு? ஒன்று மில்லை. எதுவும் மனவியும் வாய் விட்டுப் பேசிக் கொள்ளுவது போல் ஆண்ட

வனை, சர்வ விஷயத்திலும் எஜமானனாயினும் பிரார்த்தனை மூலம் அவனோடு தாராளமாகச் சம்பாஷிப்பதில் குற்றமில்லை, நன்மையே வரும். தினமும் ஒரு வேளையாவது நானோடு பேசி, அழுது, விளைவாடி, சம்பாஷித்து வருவோமானால் நம் உள்ளமும் பேச்சும் செயலும் துப்புரவு அடையும். பிரார்த்தனை யின் பயனாக உள்ளம் அழுக்கு தீர்த்து சுத்தி யடைகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. அதுபவத்தில் அனைவரும் காணக் கூடிய உண்மை.

'பிரார்த்தனை எந்த முறையில் செய்பவெண்டும்? மனதில் மெளனமாகச் செய்ய வேண்டுமா? அல்லது பிறர் கேட்கும்படி வாய் விட்டுச் செய்வதா?' என்று ஒருவர் கேட்டதற்கு பகவான் தாமதிரூஷனர் சொன்னார்:

"எப்படி இஷ்டமோ அப்படிச் செய்வலாம். மென்ன அழுதாலும் அவன் காதுக்கு எட்டும். சிற்றெறும் பின் காலடிச் சத்தம் கூட ஆண்டவன் காதுக்கு எட்டும்."

"பிரார்த்தனை செய்வதனுடைய உண்டா?"

"மனமும் வாக் கும் ஒன்றுபட்டு உள்ளச் சுத்தி யுடன் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை கட்டாயம் பலன் தரும். வாயால் 'இவை அனைத்தும் உன் சொத்து'

என்று சொல்லுவதும் அப்படிச் சொல்லும்போதே உள்வாங்கிய இவ்வயணத்தும் என்று எண்ணிக் கொண்டு பிரார்த்தனைசெய்தால் பயன் அடைய முடியாது. பிரார்த்தனை செய்பவர்போது உன்னை நியே யமாற்றிக் கொள்ளாதே. ஆண்டவனிடம் பொய் சொல்லாதே. உன்னமும் செயலும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். சுத்த உள்ளத்துடனும் நல்ல மிக்தையுடனும் பிரார்த்தனை செய். ஆண்டவன் மறுக்க மாட்டான். உன்னிடம் மிகப் பிரியம் கொண்டவன். காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்துவிட்டு ஆண்டவன்போல் பாரம்போட்டுவிடு. எதற்கும் கவலைப்படாதே!

கூடலில் திசை காட்டும் துருவ முன்காட்சரியாக வைத்துக் கொண்டு குக்கும் வரையில் கப்பலுக்கு அபாயமில்லை. காந்த முன்ப்போதும் துருவத்தை நோக்குவதைப் போல் மனம் இடைவிடாமல் ஆண்டவனை நோக்கியே நின்றால் வாழ்க்கை என்னும் கப்பல்கரை வயப்போய்ச் சேரும் பயமில்லை.

பாமரர்களும் மற்றவர்களும் பழைய

முறையில் வழிபடும் முர்த்திகளைப் பக்தி போடு உன்னால் வழிபட முடியாமல் இருந்தாலும் கவலைப்பட வேண்டாம். "உனக்கு உருவம் உண்டோ இவ்விதமோ, இது எனக்குத் தெரியவில்லை. உன் சொகுபம் எனக்கு விளங்கவில்லை. நான் அறிய மாட்டேன். எவ்வாறாயினும் . . . எனக்கு அபுன்வாய்" என்று வேண்டிக் கொள்,

ஆண்டவன் உன்னை நிச்சயமாகக் கவனிப்பான். மகனே, அவனைப்போல் உன்னைக் கவனிப்பார் யாருமே இல்லை. நீ அவனை வேண்டிக் கொண்டதெல்லாம் அவன் கவனித்தே இருக்கிறான். உனக்கு எது நஷ்டமென்பதை அவனே அறிவான். ஒரு நாள் உனக்கு நிச்சயமாகத் தரிசனம் தருவான். மரணத் தறுவாயிலாவது தரிசனம் தருவான். பிரார்த்தனை செய்வதை விடாதே. கஷ்டத்திலும் சுகந்திலும் சம்பாஷனைக்குத் தகுந்த கண்பன் அடைப்போல் வேறு யாருமில்லை. பிரார்த்தனை என்பது சேதன உயிர்கள் ஆண்டவனோடு சம்பாஷிப்பதே யாகும்.

மக்கள் ஊமை யாக இருக்க இயலாது. மத்தி நிறைந்த பிரார்த்தனை என்பது அந்த நியதிக்குள் அடங்கும்.

பொன்னியின் சிசுலுன்

கஸ்கி

இராஜ ராஜ சோழனின் இளம்பிராயத்தில் நிகழ்ந்த
மகத்தான சரீத்திரத் தொடர் கதை

பொராங்கல் சிறப்பதில்
ஆரம்பம்

மகிழ்புரி மன்னன் மிஸஸ்மணி

3. அபரகயம் நீங்கியது!

திரன் அந்த விஸைப் பலகையை விட்டுக் கீழே இறங்கி நடந்தான். கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் கண்ணாடி விளக்குகள் கண்களைப் பறித்தன. மூத்தும், வைரோயரும், கோமேதகன் களும் அங்கும் இங்கும் கேட்பாரற்று யாரி இஸைந்து விடந்தன. அவன் அவற்றையா விரும்பினான்? இல்லையே! அவனுக்கு வேண்டியது முக்கியமாகப் பரியைப் போக்கும் உணவுதானே! அதைத் தேடிச் சென்றான். ஒவ்வொரு அறையாகத் தேடியதில் ஒரு அறையில் உணவு வளங்களும் பழ வளங்களும் குவிந்து விடந்தன. வயிறு கொண்ட மட்டும் சாப்பிட்டான். பசி தீர்ந்ததும் அவனுக்கு அந்த விரித்திர இடத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. கொஞ்ச தூரம் நடந்ததும் ஒரு அறை தென்பட்டது. அந்த அறையை நெருங்கியதும் ஒரு ஜன்னல் தெரிந்தது. அந்த ஜன்னலின் வழியே உள்ளே பார்த்தான்.

ஒரு இனம் பெண் சோர்ந்துபோய்ப் படுத்துக் விடந்தான். அவன் முகத்தில் கவலை குடிக்கொண்டிருந்தது. ஒருவேளை அவன், அரச குமாரி அமரசுவதியா யிருப்பானோ என்று எண்ணம் திர துடைய உள்ளத்திலே எழுந்தது. ஆகவே, திரன் அவளை அணுதி விசா

ரிக்க நினைத்தான். உடனே அந்த அறையின் கதவு இருக்கும் இடத்தை நோக்கி நடந்தான்.

கதவு பூட்டியிருந்தது. உள்ளே எப் பாடிப்போவது என்று புரியாமல் விழித் தான். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவ னுக்குத் தன் தோளில் கோடாவி இருக்கும் விஷயம் நினைவுக்கு வந்தது. அவ்வளவுதான்! அதை எடுத்துப் புட்டை ஒங்கி அடித்தான். பூட்டு தெறித்து விழுந்தது. திரன் ஒரே உற் சாகத்துடன் உள்ளே துழைந்தான்.

அந்தப் பெண் கதவு திறக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்தான். காரணம் தெரியாத பயத்தினால் அவளுடைய உடல் நடு கடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

திரன் அவள் அருகில் சென்று, "அம்மா, நீங்கள் யார்? என்னைக் கண்டதும் உங்கள் உடல் இப்படி நடுங்குவானேன்?" என்று அன்பு கவந்த குரலில் கேட்டான்.

"கான் மகிழ்புரி மன்னனின் மகன். என் பெயர் அமரசுவதி. என்னை ஒரு மந்திரவாதி வொறுப்படுத்தி மைத்திருக் கிருன். அவன்தான் என்னைக் துய் புறுத்த வந்தவிட்டானே என்று என் னைப் பயந்து விட்டேன். தாய்கள் யார்?" என்று கேட்டான்.

“நானா! நான் ஒரு ஏழை வீரகு டெட்டியின் மகன். என்னைத் தீரன் என்பார்கள். உங்கள் கஷ்ட நிலைமை எங்கே கேள்விப்பட்டு உங்களைக் காப்பாற்றும் கோக்கத்துடன் தான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். இப்போழுதே புறப்படுங்கள். தப்பி ஓடி விடலாம்” என்றுள் தீரன்.

“ஹியோ! வேண்டாம். இந்த மந்திர வாய்விடமிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. நான் படும் கஷ்டம் போதாதா? என்னால் நீங்கலும் உயிரை இழக்க வேண்டுமா? இப்பொழுதே இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்” என்றுள் அராமுமாரி அமராவதி.

“இளவரசி! கவலை வேண்டாம். உத்தரவாதி இப்பொழுது இங்கே இல்லை. நாம் தப்பிப் போக இதுதான் சக்க தருணம்” என்றுள் தீரன்.

“நாம் எங்கு மறைந்தாலும், ஏழு கடலுக்கப்பால் தாண்டிப் போனாலும் கூட மந்திரவாதி கண்டு பிடித்து விடுவான். அல்லாடும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த அதிசயப் பெட்டி ஒன்று இருக்கிறது. அதன் உதவியால் நாம் எங்கிருந்தாலும் எம்மை அவன் தள்ளாளிகைக்கு அழைத்து வந்து விடலாம். பிறகு கம் உயிர் இத்த உலகத்தில் நிற்காது” என்றுள் அமராவதி.

“அப்படியா? எப்படியும் நான் உங்களை தப்பிவிடக் விருப்பமிருக்கிறேன். அதற்கு ஏதாவது வழி உங்களுக்குப் புலப்படுகிறதா?” என்று ஆவலுடன் கேட்டாள் தீரன்.

“ஆம்! ஒரே ஒரு வழியுண்டு. அந்த அதிசயப் பெட்டி எப்படியாவது கைக்குக் கிடைக்குமானால் நாம் இங்கிருந்து எளிதில் தப்பி விடலாம். அப்புறம் மந்திரவாதியினால் எம்மை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் அது பிராணனுக்கே ரொகபத்தாக முடியுமே!” என்றுள் அராமுமாரி.

“அதைக் கைப்பற்றுவதற்கு எந்த நேரம் பெரும் கஷ்டங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியதும் சரி, நான் அனுபவிக்கத் தயார்” என்றுள் தீரன்.

“அது உங்களால் இயலாத காரியம். இம்மாளிகையின் அடியில் இன்னொரு பாதாளக் குகை இருக்கிறது. அதன் வழியாகப் போனால் ஒரு கரங்கம் தேன்படும். அங்கே சிங்கங்களும்,

பாம்புகளும், கொடிய விலா துத்துக்களும் வாயைத் திறந்துகொண்டு கொருதப் பரிசுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் கையில் அகப்பட்டு விட்டால் அவ்வளவுதான்! ஆனால் மந்திரவாதியை மந்திரிக்கோல் கையில் இருந்தால் அவை ஒன்றும் செய்யாது. அதைத் தாண்டிப் போனால் ஒரு முகைய வாயைத் திறந்து கொண்டிருக்கும். அதன் வாயில்தான் அந்த அதிசயப் பெட்டி வீசுக்கிறது. அதன் வாயில் கையை விட்டுப் பெட்டியை எடுக்கப் போனால் அது கையை உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொள்ளும். அதன் தலையில் மந்திரக் கோலினால் ஒங்கித் தட்டினால் அது பெட்டியைக் கீழே போட்டு விடும். பிறகு அந்தப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு அத்தக்கொடிய மிருகங்களிடமிருந்து தப்பி வரவேண்டும். இது நடக்கக் கூடிய காரியமா? உங்களால் முடியாது. பேசாமல் திரும்பிப் போய் விடுங்கள்” என்றுள் அமராவதி.

“இளவரசி! எப்பாடு பட்டேனும் காணக்குள் அந்தப் பெட்டியைக் கைப் பற்றிக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன். பிறகு நாம் தப்பிப் போகலாமல்லவா?” என்று கேட்டாள் தீரன்.

இளவரசி அங்கைப் பார்த்து. “மந்திரவாதியிடம் தூக்கிதையாக வந்து கொள்ளுங்கள். போகும் பொழுது இந்த அறைமையப் பழையபடி.

பூட்டியிருப்பது சொம் செய்து விட்டுப் போங்கள், மந்திரவாதிக்கு நீங்கள் வந்திருப்பது தெரிந்தால் உங்களுக்கும் கஷ்டம், எனக்கும் கஷ்டம்" என்று அம்மாவாறு கூறியதும் அவன் கண்கள் நீராய் பெருக்கின. தான் அப்போதே சமரதாராய் படுத்தியிட்டு அங்கிருந்து வெளியேறினான். வரலாற்றுக்கு வந்ததும் பூட்டிய மூன்றிருந்தபடி வைத்துவிட்டு விவாப்பலகை இருக்க இடத்திற்குச் சென்றான். அரசதுரை அமரதாராய் அந்த வரலாறு பரவ திக்கலையே பார்த்தாராறு கண்டான். தான் ஏறி உட்கார்ந்ததும் விவாப் பலகை மேலேயே பெய்தது.

தான், மூன்றிருந்த இடத்துக்கு வந்ததும் மந்திரவாதியின் கண்ணில் அகப்பட்டாலிருக்க வேண்டியே என் பதற்காக மாளிகையை விட்டு வெளியேறிப் பக்கத்திலிருந்த காட்டில் போய் ஓங்கிப்போயிடான். ஆகிலும் மந்திரவாதியின் மாளிகையில் அவ னுக்கு ஒரு கண் இருந்தது.

பக்கம் செழுது போய் பரவின வேளை வந்தது. மந்திரவாதி எங்கேயுள்ளதோ கூறிவிட்டு விளக்கு வைத்துப் பேரத் துக்குள்ளான் தன் மாளிகைக்குள் துடியுள்ளான். தூரத்திலிருந்த தான் மந்திரவாதி மாளிகைக்குள் அமர வுயர்ப்பு பார்த்தான்.

நன் குக இருட்டியதும் தான் மாளிகையில் உள்ள பேரட்டத்துத் தாந்து போய்தான். ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறி மலர்ந்து கொண்டே, மந்திரவாதி யின் மாளிகையில் உள்ள ராட்கிறது என்பதைப் பார்த்தனானான். அங் கிருந்து பார்த்தான் மாளிகையில் எப்போ தெய்வமம் என் குகத் தெரிந்தது.

மந்திரவாதி பல நாட்டுகளில் உலாவு எடுத்து வந்ததுக் கொண்டு அருத்த

னான். அதற்குப் பிறகு ஏதோ ஒரு பொருளைக் கையில் வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பக்கத்திலுள்ள மேலடியில் அப்பனுடைய பந்திரக்கால் கிடந்தது. தான் ஒரு கிரியை செய்து அப்பனுடன் எழிற் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பனுக்குத் தூக்கம் வந்தால் தானோ காரியத்தில் கண்ணாடிக்கும் செழுது தூக்கத்தில் கண் செழுதுதான் அரச குமாரர் அமரதாராயை எப்படியாவது காப்பாற்றிவிட வேண்டும் என்று ஒரு சித்திரை தான் அப்பனுடைய உணர்ந்தும் குடிக்கொண்டிருந்தது.

நாடு, மந்திரவாதி தாது மாளிகையில் கிழந்திரைக்குத் தூக்கம் கொண்டு இருந்தான். தான் ஒருவாக அடிமேல் அடி வைத்து மந்திரவாதியின் மாளிகைக்குள் துடியுள்ளான். இராய் படாமல் மந்திரக்கால் வாய்த்திருந்த மேலடியை வெறுங்கினான். அந்தக் கிரியை அந்த மந்திரக்காலையே அந்த தூக்கமே ஒரு பூனை போல் வெளியேறினான். அதற்குப் பின் அவன் எங்கும் ஒரு கண்கூடத் தாமதக்கவில்லை. அரச குமாரர் கூறியபடி, கரங்க மாளிகை அடைந்தான். கொடிய தூத்துக்கள் வாயைத் திறந்து கொண்டு நின்றன. ஆனால் திரை அமர ஒன்றுப் பெயரவில்லை. அமரிலும் தான் மந்திரக் கோல் இருந்ததே! அந்தக் கோடியை விட தூத்துக்களால் அமர என்ன கொதுவிட முடியுமே! கவலையில் முகமாவின் அருகில் வந்து அவன் வாயில் கையை விட்டான். மூலை எட்டென்று வாயை மூடிக் கொண்டது. அரசகுமாரரான் அப்ப னுக்கு மூன்றே போலனை போலிக் கொடுத்திருந்தானே! ஆகவே, அவன் முதலியன் தலையில் எட்டென்று தன்

கையிலிருந்த மந்திரக் கோலினால் ஒன்றி ஒரு தட்டைத் தட்டினான்.

அதே சமயம் கண்ணகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மந்திரவாதிக்குத் தன் தலையில் யாதோ ஒவ்வி அடிப்பது போலத் தோன்றித் திடுக்கிட்டு விழித் தான். பக்கத்தில் மந்திரக்கோல் இல்லாமல் மோகனே, ஏதோ மோசம் நடந்து விட்டது என்று எண்ணி 'விடுவிடு' என்று பாதாள அறைக்கு ஓடினான். அறற்குள் தீரன் தன் கையில் அதிராயப் பெட்டியை எடுத் துக் கொண்டு விட்டான். பந்திர

வாதினையக் கண்டதும் தீரன் முதலில் திடுக்கிட்டான். ஆனால் அடுத்த கணமே அவனுக்கு அதிசயப் பெட்டி தன் கையிலிருப்பது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. உடனே அவன் மந்திரவாதி நையப் பார்த்து, "நீ கல்வாகப் போகக் கூடாது" என்று எபித்தான். தீரன் கையிலிருந்தது மிகுந்த எக்தி வாய்க்கத் திராயப் பெட்டியல்லவா? அவன் சொன்னபடியே மந்திரவாதி கல்வாக மாறிவிட்டான். அவனுக்கு வரவிலிருந்த அராயம் கண் மூடிக் கண் திறக்கும் போத்தில் கல்கியது. (சுட்டி. ௧௮)

சிங்கம் பிழைத்தது!

"நிம்மூடைய படிப்புத்தாய் முடித்து விட்டே! பிழைக்க வழி தேட வேண்டாமா?" என்று ஒருவன்.

"ஆமாம், நான்தான் மந்திர வித்தை களிக் பண உதற்கு கொண்டு விட் டோமே! அரசாவிடத்தில் சென்று யோருள் விட்டோமே!" என்று தீரன் ஒருவன் ஆமொழித்தான்.

"நம் மூவருக்கும் தானே மந்திர வித்தை தெரியும்? இந்த அசட்டுக் கிரியை நான் கூட அழைத்துக் கொண்டு போய் எதற்காக நமக்குக் கிடைப்பதில் இவனுக்கும் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும்?" என்று கூட் செறித்தான் ஒருவருமவன்.

"அப்படிச் சொல்லாதே! இவன் மந்திர வித்தைகளினால் கள்ளி வேண்டி கள்ளும் மக்களிடத்திலும், உடை அது பவம் அடுவன் பெற்றவன். ஆகவே, இவனும் கூட இருப்பது தக்கதுதான்!" என்றும் முதலாமவன்.

அவன் சொன்னது அவர்களுக்கு அங்கவனவாய் பிடிக்கவில்லை. இருத் தாலும் இவ்வளவு நாட்கள் தங்களுடன் இருந்திருக்கிறான் என்ற ஒரு கார ணத்துக்காகவே அவனைத் தங்களுடன் அழைத்துச் சென்றனர்.

நடு யாழிலே ஒரு காடு இருந்தது. அங்கே ஒரு மிகு உத்தின் எழும்புடன் சிறித்கிடந்தான். அதைப் பார்த்து ஒருவன், "என் மந்திர சக்தியினால் இம் மிகுஉத்தின் எழும்பு உடனே ஒன்று கூட்டிவிட முடியும்" என்று ஒருவன்.

இன்னொருவன், "நான் இத்தகுத் தகரா. நோம், இரத்தம் முதலியவை உண்டுபண்ண முடியும்" என்றும்.

மூன்றாமவன், "இதற்கு என்னும் உலியாயே கொடுத்துவிட முடியும்" என்றும்.

அதைக் கண்டு உடை அது பவம் வாய்த்தவரையக் மட்டும், "இது சிங்கத்தின் எழும்புடன் அங்கவா? சிங்கத்துக்கு உயிர் விட்டுவதாவது? சிங்கம் தங்கட மிகுஉம் ஆவிர்தே! நம் கைக் கொண்டு போட்டு விட்டால்...? ஆகவே, அந்த வேலை மட்டும் வேண்டாம்!" என்றும்.

அதன் எவ்வளவு சொல்லியும் அங்கவரும், அவன் வார்த்தையைக் கேட்கவில்லை. சிங்கத்துக்கு உயிர் விட்டேயே நீருவது என்று முடிவு செய்தனர்.

அதைக் கண்ட நான்காவது வாரி பன், 'நம் சொல் பவம்படாமதி போய் விட்டே! என்ற கருத்தத்துடன் பக் கத்திலிருந்த மரத்தின் மீது ஏறி உட் கார்த்து கொண்டான்.

மூன்றாம் மந்திர சக்தியாக உயிர் பெற்ற சிங்கம், நான்கு உயிர் கொடுத்த

அந்த மூவரையும் ஒரே அறையில் அடித்துக் கொன்று விட்டது!

சிங்கம் அங்கிடத்தை விட்டு அகன்றதும், வேறும் பள்ளிப் படிப்பு மட்டும் போதாது. உடை அது பவந்தான் மிகவும் முக்கிய மானது!" என்று மூன்று மூன்று துக் கொண்டே, மரத்திலிருந்து இறங்கிக் சென்றும் அங்கவரையின்.

பிரதூஷபாஸிர் கிரகல்

13. போர் முண்டது

அந்தப் பாமும் இரவு பருளுக்கு
மமனுக்கதான் இருந்தது. அவன் மனதுக்
குக் கொஞ்சங்கூட நிம்மதி யில்லை. அருவ
மும் விளாசுவரனும் அவனுடைய உணர்ந்
தைப் போட்டு வாட்டின. அவன் சாய்வு
நாதகாலியில் சாய்ந்த பார்த்தான். பஞ்
சனை நெத்தையில் படுத்தப் புரண்டு
பார்த்தான். எதிலும் அவனுக்கு இருப்புக்
கொள்ளவே யில்லை. கடைசியில் எழுந்து
மாளிகையின் முற்றத்திலே நிப்கும்
அங்கும் உலரவலானான். அந்த நீள இர
வைக் கழிக்க அவன் பட்ட பாட்டைத்
சொல்லி முடியாது. அப்பொழுது அவ
னுடைய முகம் மிகவும் வாட்ட முற்றிடுந்
தது. அவனுடைய கண்கள் களை யிறுந்து
நம்பிக்கை யிறுந்து காணப்பட்டன. அவ
னுடைய முகம் போயிருந்த போர்க்கைப்
பார்த்தான். உலகத்தின் மாபெரும் போர
பத்தும் பேரிடியும் ஒருபேசு சேர்ந்த
அவன் தலையிலேயே விழுந்துவிட்டது
போலத் தோன்றியது. அவனுடைய
அந்தப் பரிதாப நிலையைக் கண்டால்
யாருமே அவன் மீது பரிதாபப் படுவார்
கள்; அவன் நிலையைக் கண்டு இரங்கு
வார்கள் என்பதில் எண்ணவும் சந்தேக
மில்லை. ஆனால் அப்பொழுது அவனுடைய
அந்தப் பரிதாப நிலைமையைக் காண, யான்
விதிவிலே பலன் வந்து கொண்டிருந்த
தாசகனாகத் தயீர் வேறு யாருமே
இல்லை. அந்தத் தாசகனாகும்படி அப்
பொழுது தாய்க்கிவழிந்து கொண்டிருந்தான்.

எப்படியோ இரவு கழிந்தது; பொழுது
புலர்ந்தது. இராக் கண் விழித்ததனால்
பருளின் கண்கள் கோவைப் பழம் போலச்
செக்கச் சிவந்திருந்தன; களைப்பு மிகுதியி
னால் சோர்வு தட்டிப் போயிருந்தன. ஆனால் அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில்
ஏற்பட்ட அந்தத் தோல்வியை யாசிட
மும் வெளிக் காட்டிக் கொண்டவையெல்லை.
தோல்வியை வெளிக் காட்டிக் கொண்டு

விட்டால் பருளி அப்பறம் பருள் என்று
சொல்ல முடியுமா?

அவனுடைய ஏழ் வகைப் படைகளும்
அணி வகுத்து நீச்சோவிகளின் கத்தா
னான ஷம்ஸார்க்கின் படைவை எதிர்த்துப்
போர் புரியப் புறப்பட்டன. அப்பொழுது
அவன் தன் படைவீரர்களுக்குக் கூறிய
உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஊட்டக்கூடிய
வார்த்தைகளைக் கேட்ட பின், யாதுமே
அவனுடைய மனதிலும் ஏதோ கவலை
குடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சந்தேகிக்க
முடியவில்லை.

ஒரு வேடம் புது ஒய்கைக் குறிவைத்த
அம்பு எய்தினால் என்று கவத்துக் கொள்
லார்கள். அவன் எய்த அம்பு புதுமீது
தைத்து, அது தைத்த காலத்திலிருந்து
இரத்தம் பெருக் செடுத்து ஓடும்பொழுது
புது எய்க் கொண்டு? தன் இதக்கை
களைச் சரி செய்து கொண்டு உதிரப்
பெருக்கு எடுத்து ஓடி உயிரையோ உறிஞ்
கும் அந்தக் காலத்ததைத் தன்னால் இவ்வ
அளவு முடி மறந்ததுக் கொண்டு? பார்த்
கிறது அல்லவா? அது அப்படி மறந்த
துக்கொள்ள முயலுவதனால் பெருக்கு
எடுத்து ஓடும் இரத்தம் சிந்து விடப்
போகிறதா? அல்லது அந்தக் காலத்தின்
வலிதான் குறைந்துவிடப்போகிறதா?

கீதாடசியில் பருள் புத்தத்துக்குப்
புறப்பட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.
அவன் அவங்கடிகை தவமும் தன் கண்க
ளால் ஒரு தடவை யூர மாளிகையைப்
பார்த்தான். அங்கேதானே அவனுடைய
உணர்ந்ததைக் கொண்டு கொண்ட எழி
வரசி குடிகொண்டிருந்தான்? அங்கே
தானே உலகத்துக்கே ஓளிப் பிறப்பெனத்
திகழும் கடன் ஓளிந்து கொண்டிருந்தது?
அங்கேதானே அவனுடைய ஆர்மாவின்
அடர்த்தி விற்றிருந்தது? அந்த மாளி
கையைப் பார்த்து அவன் ஒரு நீண்ட பெரு

முக்க விட்பாற். பிறகு ஓரே தாயா
கத் தாவித் தனக்காகத் தயாராக சின்று
கொண்டிருந்த புத்த ரத்தின் மீது
ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

அவன் உட்கார்ந்துதான் தாமதம்;
குதிரைகளின் முதுகில் 'கலீ', 'கலீ'
என்று சவுக்கடி விழுந்தது. குதிரைகள்
தம் கால்களின் பலம் அறிந்ததையும்
ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு கனவேகமாக
ஓடின. அவை தரையில் கால் வைக்கும்
கவடே தெரியவில்லை. கால்களைத் தரை
யில் வைப்பது போன்ற பிரமை உண்டா
விற்பிறையே அவற்றின் கால்கள் தரை
யில் பாலிவ இல்லை. அவை போன
சேகத்தில், ஆறு குளங்களையும் தன்
சைரில் தம் கால்களை களைக்காமல் தரை
போலவேகட்டுது விடுமோ என்று என்
னத் தோன்றியது. பருளின் குதிரைகளைப்
பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா? பருளிடம்
இருக்கும் கம்பிரமும் மிடுக்கும் அவற்றுக்
கும் இருப்பது இயல்புதானே? ரதம்
சென்ற வேகத்தில் அதன் சக்கரங்கள்
'கத கத' வென்று விதிக் கற்களை நெறித்
துத் தவிடு பொடியாக்கிவிடோடு மட்டும்
அல்ல; மிகவும் பயங்கரமான சத்தத்தை
வெறு உண்டுபண்ணி மக்களைப் பீதிபுரச்
செய்தன. ரத்தின் சத்தத்திலிருந்தே
வெகு தொலைவில் உள்ள ஜனங்கள் கூட,
பருள் அம்மை எதிரியுடன் போர் புரியப்
போய்க் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை
எளிதில் புரிந்து கொண்டனர்.

ஆனால் புத்தம் ஆரம்பமாகி எட்டு
நாட்கள் ஆகியும்கூட புத்தம் பற்றி ஒரு
முடிவும் தெரியவில்லை. பொழுது புலர்ந்
ததும் போர் துவங்கும். பகல் முழுவதும்
இரு தரப்பு வீரர்களும் பலத்த போர்
புரிவர். பொழுது சாய்ந்ததும் போரில்
மடிந்தவர்கள் போக எஞ்சியிருப்பவர்கள்
தங்கள் கூடாரத்துக்குச் சென்று விடுவர்.
இதே மாதிரி அந்த எட்டு நாட்களும் கடும்
போர் நீகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. சூல்
வெகு வீரனும், தான் எமன் வரையில்
இருப்பதாகவே கருதிக் கடும்போர் புரிந்து
வந்தான். காடையில் புத்தத்துக்குப் புறப்
படும் பொழுது, 'மாலை நாம் புத்தத்திலி
ருந்து உயிருடன் திரும்பி வருவோமா.
அல்லது புத்தத்தைத்திலேயே மடிந்து
மிளாத் தூக்கம் துங்கத் தொடங்கி
விடுவோமா?' என்று எவனா துமே
உறுதியாகச் சொல்ல முடிவதில்லை.
போருக்குப் போனவன் திரும்பி வந்தால்
தானே சிச்சயம்! இருந்தாலும் அவர்களில்
யாரும் தங்கள் உயிரை ஒரு பொருட்டா
கக் கருகியதில்லை. அது தனிப்பட்ட
சபர்கள், 'தாய்கள் வாழ்வதா, சாவதா?'
என்று சொல்லும் பிரச்சனையா? இல்லையே!
இரு நாடுகளிடையே தன் மானத்தை—

தன் கௌரவத்தை— காத்துக் கொள்வ
தற்காகவும் தன் புது பய பராக்ரீர
மத்தை— தன் பெற்றி தொல்மையை—
சிணயம் செய்து கொள்வதற்காகவும்
சிகழும் பெரும்போர் அல்லவா அது?
வெறும் அல்ப-கொல்பமான சாதாரணப்
பிரச்சனை அல்லவே! ஆகவே போர்
வீரர்கள் போர் புரிந்தனர்; பரதனுக்கென்
போர் புரிந்தனர். வானும் வெறும்
போர் புரிந்தன. கத்தியும் கேடயமும்
போர் புரிந்தன. இவ்விதம் எட்டு
நாட்கள் மும்முரமாகப் போர் நடந்தது.
ஆனால் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதானே?

இன்பதாம் நான் கொம்பு ஊதியதும்
புத்தம் துவங்கியது. புத்தம் ஆரம்ப
மான சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் நீக்கிரோ
வர்களின் கத்தானுள் ஊம்ஊர்க்கின்
ஆராயி ஒருவன் மூன்றே வந்து, மிகவும்
உரத்த குரலில், "எவ்லோரும் கேளுங்கள்!
சகைருக்கும் இதன் மூலம் அறிவிப்பது
பரதனில், எங்கள் கத்தாய் எகிப்து
காட்டுடன் போர் புரியவில்லை; போர் புரிய
வும் விரும்பவில்லை. எகிப்து காட்டு மக்க
ளுடன் கத்தானுக்கு எந்த விதமான
விதோதமோ வெறுப்போ இடையாது.
இரு நாட்டினருக்கும் இடையே இவ்வளவு
பெரும்போர் மூன்று இரத்தம் சிந்துவதற்

"அடடே! வானங்கள், வானங்கள்!
ஏது, உங்களின் பாக்கிரீரது காத்த
நிலைப் பிதையைக் காண்பதுபோல
அக்கவா இருக்கிறது!"

தூக் காரணம் வேறாக ஒரு அடிமைப் பெண். அவளை எங்கோடும் ஒப்படைத்து விடுங்கள்! இப்பொழுதே எங்கள் இந்த புரட்சித்தர திறத்திடத் தயாராயிருக்கிறோம். என் விருப்பம், எங்கள் காட்டின் விருப்பம், எங்கள் உலகமான் விருப்பம் எல்லாம் இது ஒன்றேதான். எங்கள் விருப்பத்தைப் புரட்சிசெய்வதாயிருந்தால் இந்தப் பெரும் போர் சிறுவெண்டிய அவசியமே இராது!" என்று அறிவித்தான்.

பருள் தன் குதிரையின் இரு முன்னால் எங்கேயும் அந்தரத்தில் சிறுத்தி அகியேராமா குதிரையின் வெகு அலட்சியமாகப் பதில் சொன்னான்:

"பருள் அம்மான் இந்த வேண்டு கோள்த் தன் ஆட்சி காலத்திலே தனக்கு ஏற்பட்ட மாயையும் அவமானமாகக் கருதுகிறான். எவ்விதமும் கலாசாரமும் ஒருங்கே வந்த சித்தோலயினின் தலைமையைய இந்த அட்டின் துணியால் அவனுக்கு அதிக ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. நேற்றுமையா பருள் விடு விட்டெடுத்த எவ்வித துண்டுபோத் தின்று திருந்தியுடன் உயிர் காழ்த்து வந்தவன், இன்று தன் பெண்ணைப் பருள் கைகளால் செய்த கொள்ளையினை எப்பத்தராகக் கோபித்துக் கொண்டு போருக்குப் புறப்பட்டு விட்டான் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதுவும் அவனுடைய பெண்ணை அல்லாள் போன்ற அந்த அழகியின் எதிரே—அந்த அழகியை இன்று வரை அவன் அடிமையப் பெண் என்று எண்ணி எகத்தானம் செய்து வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த அழகியின் எதிரே சிறுத்தி வைத்தால் வானுலகத்தில் வானும் வானவர்கள் உட வானுலகத்தின் மீது ஆகை வைத்துத் தியானமாய் போன்ற போழி வானுலகத்தின் கிடைப்பது உடக் வானம் என்று சிறிதும் போலிக்காமல் எட்டென்று பதில் சொல்லிவிடுவார்கள், அழகுத் சிறுத்தி தியானமாய் அந்த சித்தோலயினிக்கு எதிரே சிறுத்தி வைப்பது என்பது ஸ்கைந்திய வோகத்தையே அவமதிப்பதாகும். ஸ்கைந்திய வோகத்துக்கே மாயையும் அகில இழைப்பதாய் ஆகும். என் இந்த அகில இழைக்கச் சிறிதும் எம்மதியன். என் காரும் எம்மதியன்" என்னான்.

இந்தப் பதிலைக் கேட்டதும் இருதரப்பு வீரர்களும் ஒருவர் மூத்ததை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். அந்த சமயம் எந்நும் எதிர்பாராத விதமாக ஒல்லாந்த தன் துறைய குதிரையைத் தட்டி முன்னே கொண்டு வந்து சிறுத்தியின், நேரு தன் வேலை வானவெளியிலே சிட்டிப் பிடித்து, "அத்தகை எவ்விதக்குத்தையும் செய்வத

கம் படைகளை வெட்டிச் சாப்பிடுவதனும் என்ன பணர்வா, சீயும் காணும் தவிரிய எதிர்த்து சின்று போலிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வருவோம், எனக்கும் உனக்கும்நானே கொண்டையும் விரோதமில்லை? அப்படி யிருக்கும்போழுது என் பிறருக்குத் திங்கு விளைக்க முற்படுவாயோ? வாரும் கும் வாரும் என்னவோ, அவர்களே என்னவோ போடுவதுதானே உத்தரம்? அதுதானே தம்மும் சிவமும் ஆகும்?" என்று அறிவித்தான்.

பருள் மகாவீரன் அல்லவா? ஆகவே, அவன் வாய்விடாது பதில் பேசவில்லை. ஆனால் தன் குதிரையின் அடிவிர்த்தைத் தன் குதிரையால் தொட்டான். குதிரை கொம்பான அடித்துக் கொண்டு கன வேகமாக முன்னேறிவது. பருள் தன் படைமையிற் தன் தங்கி சிறுமாத சிவந்தை சொந்தம், உன் சூயக் கண் திறக்கும் நேரத்துக்குள் படைமையிற் கசிந்து அகியிருந்து சின்று விட்டது. அவ்வாக்கும் முன்னேறி வந்தான். அப்போழுது அவ்விருவருடைய எண்ணையும் கோபத்தினி கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. எரிந்து துவரங்கள் வழியே கெட்டுப் புகுந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அப்போழுது அவ்விருவருடைய சிவமையும் கரும் சிவம் கொண்டிருக்கவென்ற சிவமாயை சூர்ந்திருந்தது. இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துச் சிறிப்போருகிக் கொண்டிருந்தனர். இரு நாடுகளின் வீரப் படைகளும் பக்கத்தில் சின்று இரு அரசர்களுக்கும் இடையே சிவமும் போதும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; வாய் நிறவாயல் வெற்றி தோல்வியை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்தக் காட்சி அன்றும் இன்று என்னும் காணாத என்னொன்றாக் காட்சியாக இருந்தது. பாதுகாக்கல் இருவரும் போரிடிக் கொண்டிருந்தனர். படை வீரர்கள் அகியவரும் பார்த்துக் கொண்டு சிந்தனர். இன்று அந்த வீர சம்பவங்கள் எல்லாம் பழையதாயிப் பழம் பெரும் கதைகளாகி விட்டன. அவற்றைச் சிவம் விரிவிடுங்கள்; சிவம் விரி மறுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் சிவ்யம். அந்தக் காலத்தின் வீரம் என்பது வேறும் எட்டுக் கதை வாகவோ, எட்டாக் களிராகவோ இல்லை. பாதுகாக்கலின் இரத்தம் இவ் வகைய் வினை சார்ந்ததாக - எட்டாய் பொருளாக - விராகவாக ஆகவில்லை. இதை மட்டும் வாராதும் எந்தக் காலத்திலும் மறக்க முடியாது; ஆக, மறக்க முடியாது முடியாது.

இச்சி வேலை வந்தது. சிறிவனும் தனக்கு வேரே வந்து வளங்கி கெடத்

தொடங்கி விட்டான். பருந்துக்கும்
 ஏம்லார்க்குக்கும் இடையே சிதழ்ந்து
 கொண்டிருந்த பாய்க்காய் பேசின்
 கோரம் காட்டுவதாக என்னதான்? சதி
 தவன் உறையைக்கக் காணக் கவித்
 தாங்கிக்கொண்டிருந்தானே. என்னவோ?
 காணும் காட்சியிலே வயிற்று மெய்ம்
 மறந்து உணர்ச்சி வரப்படுவது என்பது
 யாருக்குமே இயல்புதானா? அப்படி
 யிருக்கும் பொழுது சதிரவதும் காணக்
 கக்கத் தொடங்கியதில் ஆச்சரியம் என்ன?

பருந்து தன் கையில் இருந்த கோடல்
 தையல் எட்டியவையும் மேல விட்டெறித்து
 விட்டான். அடுத்த கணம் அவர அவர
 மாகத் தன் குதிரையை ஏம்லார்க்கின்
 குதிரைக்கு வெகு கவியத்தில் கொண்டு
 போய் சிறுத்திக் கொண்டான். உண்
 மடிக் கண் திறக்கும் நேரத்துக்குள்ளாக,
 மீண்டும் வக்கத்தல் பாய்க்காய் ஏம்லார்க்கி
 ன் இருப்புப் பட்டையைப் பிடித்து
 அவர்களை ஆரவத்தில் தாக்கி அந்த
 தத்தில் சிறுத்தி விட்டான். ஒரு பக்கத்
 திலே சிறுதாடி ஆவாரம்; இன்னொரு
 பக்கத்திலே பாய்க்காய் கத்தல். ஒரு
 பக்கத்திலே மடிந்திடு வெறி; இன்னொரு
 பக்கத்திலே அச்சத்தின் ஒலி. ஒரு புறத்
 திலே வெற்றிக்கு அறிவு; மற்றொரு
 புறத்திலே தோல்வி வேறுபட்டு விடுவோ
 என்ற பீதி. இப்படியாக இரு கணம்
 புடகவபோல இருதருப்பினருடைய மூக
 பாவமும் மாரி மாரிக் காட்சி அளித்தது.
 பருந்து சிறிது நேரம் வரை எதிர்ப்பைத்
 தன் கைகளிலேயே தாக்கிப் பிடித்துக்
 கொண்டிருந்தான். அதற்குப் பின் தன்
 பலம் கொண்ட மட்டும் வேகமாக ஒங்கி
 அவனைத் தரையில் அடித்து விட்டான்.
 ஏம்லார்க்கு குப்புறக் காணமாகத் தரை
 யின் விழந்து துடித்தான். அப்பொழுது
 பருந்து மட்டும் மனம் கைத்திருந்தல்,
 அவனை அங்கேயே கொண்டு போய்விடுதல்
 வொரு. ஆனால் பருந்து அப்படிச் செய்ய
 வில்லை. "சாவுருடன் சிறுத்துப் போகட்
 டும்! போனால் போகிறது!" என்று
 அவனை விட்டு விட்டான்.

ஏம்லார்க்கின் சிறீரோப்பைத் தன்
 வாய்க்குறுதியை மறந்து மீறிப் பருந்தியது
 பாய்க்காய் விட்டது. ஆனால் அதற்கெல்லாம்
 பருந்து சிறிதும் துணிய இழக்கவில்லை.
 அவன் கொடுத்திருந்த ஆசை கொஞ்சம்
 வாய்ந்த தன் சிக்கக் குதிரையை அந்தப்
 படைவீண்மீது எறிவிட்டான். குதிரை
 கண்டிருந்தவாறாக அவனை மீறித்துத்
 துடிக்கப்படுதல்த் தொடங்கி விட்டது.
 தன் தப்பினால் போதும் என்று அவ்
 விருந்து அங்கு வந்து ஓடி ஒன்றுத் தொடங்
 கினான். பருந்து தன் வீரவானை எதி
 ருட்டுத் திரையிலும் வீசத் தொடங்கினான்.

எதிரே வந்தவர்களின் தலைகள் ஒன்று
 தரையில் உருவ வேண்டும் அல்லது ஓடி
 ஓங்கித் தவிரக் கவிதரக் காப்பாற்றிக்
 கொள்ள முயல் வேண்டும். எதிரின்
 கோணமாய் பருந்து அந்த அரைக்கை
 நேரத்துக்குள்ளே அப்படிச் சதிரவக்
 அடித்துவிட்டான். ஆயினும் அன் ஒரு
 வனுக்கு அவ்வளவு பெரிய பாடக்கொடுதிரை
 அப்படி எதிர்த்த சிறு நுட்பமும்? பரு
 னின் போர்வீரன் எதிர்களின் இடக்
 கைச் சேய்க்கையைக் கண்டு பிரமித்
 தான். அவன் தங்களுடைய பாதுகா
 வின் உதவிகளாக ஓடி வருவதற்குணர்
 கிலை, பருந்து ஒரு சிறீரோப் பிப்பாயின்
 கத்திக் குத்துக்கு இலக்காயிக் காய்ந்து
 விட்டான். பருந்தின் குதிரை தனது விலக்
 கின் அறிவைக் கொண்டு உண்மை
 சிலையை ஒருபுறம் காணத்து உணர்ந்து
 கொண்டு விட்டது. அடுத்த கணம் தன்
 எஜமானனைத் தாக்கிக் கொண்டு வந்த
 கைத்திரைக்கு விட்டாகப் பறந்து
 விட்டது. அது யாருடைய கையிலும்
 அப்பெடவில்லை. அதுபோல வேகத்தைக்
 கண்டு அவனாகும் கத்தி விட்டான்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் பருந்தின்
 ஒர்வரை புற்றிருந்த உடல், வெகு
 தொலைவுக்குப்பால் சில நுடிக் கணவிலே
 கிடந்தது. ஆனால் அந்த சிலைமையிலும்
 கூட எஜமான விவரமொன்று அந்தக்
 குதிரை தன் வாய்க்கால் விசிறிக்கொண்டே,
 "பருந்து அப்பொழுது எழுந்திருப்பான்!"
 என்று ஆவதால் எதிர்பார்த்தவனாம்
 சிறு கொண்டிருந்தது.

அங்கே ஏம்லார்க்குக்கோ உடல் முழுவதும்
 கணுவுக்குக் கணு இசைவாக வலித்
 துக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அவன்
 அடுத்த கணமே பல்லாக் கடித்துக்
 கொண்டு எழுந்திருந்து, தன் குதிரையின்
 மீது ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். இரு
 தரப்பினருக்குப் இடையே மறுபடியும்
 பாய்க்காய் போர் ஏழுண்டது. ஆனால்
 எவ்வித காட்டுப் போர் வீரர்கள் தலைமை
 தாங்கப் பருந்து இங்காமற் போகவே,
 மனம் முறித்துப் போயிருந்தனர். அவர்க
 ளுடைய துணிச்சலும் கைகளிலும் இருந்த
 இடம் தெரியாமல் போய்விட்டன. அவர்க
 ளுடைய பருப்பை பரக்கிரமம் காணத்
 தும் சிறிதும் துணை துணையி விட்டன.
 இரவின் இருள் வந்து கவித்து இருதரப்
 பினருக்கும் இடையே வந்து கொண்டிருந்த
 போரை சிறுத்துவதற்கு மூன்
 பாகில, எகிறு காட்டு வீரர்கள் வந்த
 கைத்திரைக்கு ஓர் ஒட்டமாக ஓடி வந்து
 விட்டனர். கோட்டைக்குத் துடித்ததும்
 நடமாடாமலாகக் கோட்டைக் கதவவத்
 தாவிட்டுத் தற்காப்புக்கான ஏற்பாடு
 களைச் செய்து கொண்டனர். (தொடரும்)

மனையான்

மா. கிருஷ்ணன்

ஆற்றங்கரைவீதும் குளத்தோரமாகவும் எல்லார்களிடும் சிறு குட்டைகளிடும் மனையான் சாதாரணமாகக் காணலாம். மேலெல்லாம் சேறு படிந்து கழுத்துக் குறுகிய வெண் கொட்டைப் போலிருக்கும். இந்தப் பறவைவைத்தன்னிச்சேய்க்கென்திருள் எல்லா விடங்களிலும் பாய்க்கலாம். கொக்கிச் சுவத்ததைச் சேர்ந்த பறவைகள் தங்கள் இளத்தை நாடி மந்தையாகக் கூடிவிருப்பது சகஜம்—இந்த சுவைப்பிரியம் சரன் றாளுதும் மனையானாக் குக்கிடலானது. ஒரே கணையில் ஏழெட்டு மனையான் விருந்தபோதினும் அவைகள் தனித்தே இரை தேடும். ஆனால் இருட்டிபதும் அவைகளுக்குத் தனிமையில் ஆசை குன்றி, பல சிறு துறைகளிலிருந்தும் மனையான்கள் சிறு கூட்டங்களாகக் கூடி, ஓர் ஓரீக்கரைவீதியோ மற்ற நீரினிலைய படுத்த இடத்திலோ உள்ள பொரு மரங்களை நோக்கிச் செல்லும். ஒரீடத்திலுள்ள மனையான்களைத் தரும் திணலும் பொழுது சாய்ந்தவுடன் இப்படிக் கூடித் தங்கள் அடை மரங்களில் தூற்றுக் கணக்காக வந்து தங்கும். இரவுவல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்து தூங்கி, பிறகு பொழுது விடிந்ததும் சிறு கூட்டங்களாகப் பிரிந்து வெவ்வேறு துறைகளுக்குச் செல்லும்.

மேட்டையானும் மனையான் கையேராமாகத் தன்னிச்சியோ, குட்டையானும் எல்லியோ சின்று, தன் கீண்ட கழுத்தை உய்மடக்கி, மந்தமீன்று விட்டாற்போல் அசையாதிருக்கும். திராணித்து கீழ்மடையிற்சார்ந்த போகென்ற அகலிப்போல் செய்ந்து, நிலைந்து, இருக்கமாட்டார்கள்.

"ஒருநீள்ஒட உறுநீள் வதுணவும்
வடிவிருக்கும்பெருங்கு!"

ஒரு மீனோ, கவலைவோ, மற்ற நீவாரும் பிராணியோ, சித்திக்கும் தபன்வினாய் போலிருக்கும் மனையானின் அருகில் வக்

தாய், ஓர் வேகத்தில் அது தன் கழுத்தை நீட்டி, கத்தி போன்ற கூரிய அவகைல் அதைக்குத்திப் பிடித்துவிடும். இயற்கையில், தன் இருப்பைப் பிறர் கவனிக்காதிருப்பதற்கு அசைவற்றிருப்பதே அவசியம். அழகஞ் படிந்த சிறுமான் ஒரு குட்டைய மனையான் இரை வரவை எதிர்பார்த்து நிற்கையில், கற்றுமுள்ள சேந்தையுள் கற்கையுள் ஒன்று வவருபார் பங்கி யிருக்கும். சற்று தூரம் இடம் விட்டு இடம் கூடத்து செல்லவேண்டி யிருந்தாலும், தன் போக்கு விளங்காதாடி தன்னிச்சில் அமர்ந்த காய் நீ மட்டத்தைக் கவகாது, சொல்லக் கூவி நகர்ந்து செல்லும்.

கம்மா யிருக்கையில் தன் குழ் கீழையில் மறைத்து, உருவங்குன்றி, மங்கி யிருக்கும் மனையான் இறக்கை விரித்ததும் மரைய மாகவடிவு மாறிவிடும். அப்போது அதன் வெள்ளை சிறு முனைய விரித்த இறக்கைகளும், மரையும், அதன் போல்புறத்தின் மணவிறத்தை ஒலிக்கவோ, ஒரு அணம் அருக்குப் படிந்து கூனிக் குறுகி யிருந்த பறவை மறு அணம் கண்டியப் பறக்கும் வெள்ளை இறக்கைகள் பரப்பி, வடிவும் வளர்ப்பும் கொண்டு, பறந்து செல்லும்.

மனையான் விய கொக்கு வகைப் பட்டி களைப்போல் வானத்தில் மிதந்து, திக்கு கிடைக்காது கட்டமிட்டு, மேல்வர் பறந்து செல்லாது. போகுமிடத்திற்கு கோது, திடமாக இறக்கையடித்து, வேகமாகப் போகும். கைரையில் சின்று கொண்டிருக்கையில் அதன் கீழைவாக் கவகக் குதாவது நோந்தால், 'கருக்' என்று கடினமான குரலில் எறிந்ததும் பறந்து போய்விடும். மானியில் அடைமரங்களிற் பார்த்து மனையான்கள் ஒன்றுகூடிப் பறந்து செல்லுதலையும் இந்த எந்தத்தை அடிக்கடி கேட்கலாம். மனையான் இளத்தைச் சேர்ந்த, அகலிப்போல், அதிலும் சற்றுப் பெரிதாவதுள்ள ஒரு செய்தல் சிலப் பறவையும் சாயங்காலம் வீடு நோக்கிச் செல்லும் போது இப்படி எழித்தும். ஆனால், பறக்கும் பொழுதும் அந்தப் பறவையின் தகையும், மேல் பாகங்களும் இருண்டிருக்கும். மனையான் பறக்கையில் கொக்கைப் போல் வெண்ணிறமாக இருக்கும்.

திருச்சு. மனதத் தனிதனில் சில முகத்தில் பட்டதனும் தெரிவு கொள்ளும் உண்டாவிறது.

"உம் பட்டமெய்தி வினா உன்னைப் பரிசெய்யாது? உன்னைப் பார்த்துரை ஒரு குறையைத்தான் கூறியிருக்கிறேன்! இவ்வாறு தீர்த்தியிருந்து முயற்சி எப்படியாவது அக் கவியைச் செல்வத்தைப் பெற்றவியிட வேண்டும்! மிகவும் குறைந்த காலத்தில் வித்யா எங்கத்தான் இவன் முன்பு காண்பவராகியிருக்கிறான்!" என்ற நனக்குள் முடிவு செய்து கொண்டான்.

பிறகான் ராஜ சபை கூடியது. உடனேயே வித்யா சபையைக் கூட்டவேண்டும் என்று ஒரு ராஜ்யம் இவ்வாறு அறிபயமாக மன்னன் உத்தரவிட்டான். அவ்வாறே வித்யாக்கன் பல் சீரெய்ய கலா மண்டபம் அம்மே கூடியது.

மன்னன் எழுந்தான்.
"கவிஞர்களே! யாளை பண்டிதர்களே! இவ்வாறு காண் உன்னை! பெய்வை இவ்ரு வாய்க்கத்தற்குக் காரணம் இவ்வாமலிங்கம், என் குறைந்ததை இவ்ருக்கவன் காரணத்தால் மிக முடியுமா என்பதற்கான் என் வேண்டும்?" என்றான்.

வித்யாக்கனின் ஆரவாக் குரல் ஒலிகள் அங்கு மோதின. "மகா ராஜாமின் குறை பெயர்? என் காலம் முடிந்தவை பாடிப்படி அக் குறையைப் போக்குவோம். இது கிச்சயம்!" என்ற உண்மையும் கூறினான்.

"வித்யாக்கனே! மிகக் குறைந்த காலத்தில் காண் ஒரு மகா கவிபாடவும், கவிதைக் கவிஞராகவும் திரை வேண்டும். அதற்குப் பொதுபுத் தாக்கி முன்வந்து அக் கவிபம் முடிக்க வல்லவன் என் இவ்ரு உண்டா?" என்றான்.

உடனே இருவர் எழுந்திருந்தார்கள். மற்றவர்கள் எழுந்தவர்களைக் கூட்டிப் பார்த்தபடி அவன் திருக்கலாஞ்சன். மன்னனுக்குத் தம் வணக்கத்தைத் தெரிவித்த விட்டுக் குறுகிய வந்தான் மகா வித்யாக்கன் கூறினார்.

"அரசே! தந்தையர் மகத்தான கவிஞராகவும், கவிபாகவும், கவிதை பண்டிதராகவும் என்னும் ஆக்க முடி

வும், ஆனால் தாங்கள் என்னிடம் ஆற வருஷங்கள் காணவேண்டும்!" என்றான்.

"ஆற வருஷங்கள்? என்ருவர் சொன்னார்கள்! தந்தைக்குத் தெரிந்தது இவ்வகையானது?" என்றான் மன்னன்.

அச் சமயத்தில் சங்க சர்மன் என்ற மகா மந்திரி பன்னாலைப் பார்த்து, "மகா ராஜா! எனக்கு ஆற மாதங்கள் போதும். காண் அக் கவிபத்தை மிகவும் கச்செய்யாதே சென்ற முடிப்பென்!" என்றான்.

அவன் மனத்தில் எப்படியாவது மன்னனின் மனத்தபாக்கைப் போக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே மெலிப்பிருந்தது. ஆனால் அதற்காகப் பாசுபதியின் பரிசுரணமாக பாண்டித்தத்தை அடைபெய் பன்னாலைப் போல் அவன் அங்காது சொல்லியிருக்கக் கூடாது. குறுக்கிக்கு அடக்கை மென் முண்டது. அகருகையால் தடித்தது, மன்னன் எறித்த சொக்கிக்கு.

மன்னன் சங்க சர்மனைப் பார்த்து, "அறிஞரே! நீங்கள் கூறவது தான்

என்பது. ஆர யாழ்ச்சை உட அநிச கர
யாழ்ச்சை மன்னன் குருப்படு. இது
தாழ் முறலிற் கொண்கல் ஆர குருவு
ன் மன்னர். அந்நாடு இந்நாடு உள்
வித்தியாசத்தா கொண் உறகாந்தமைய
பாக்கு துன்பம் தருமிறா" என்று.

குருப்பர் அறகா உய்யுயோயோத
நிருப்பர் அரண் கொட்டி, "மன்னர்
மன்னர் சை சைநா தங்குக்கு
அக குறித்த ஆர யாழ்ச்சைக்குள் புற
இருக்கா கொ குறத்தா அந்நாடு
குருப்பா. ஒரு சை அந் அந்நாடு
செய்தவிட்டான் சை மனிதர் போல் பந்
யோதிகையுமே அந்நாடுயிருப்பையுமென்ப
நின்று. இதுவே மன் சைப்பன், சை
குருப்ப" என்ற எழுதி யிந்தான்.

சைப்போர் அந் சைநாந் பாய்நாந
காண்கொண் கொடு மன்னர் குருப்பாந்.
அந்நாடு குருப்பின் ஒரு பீதி பாய்நா.
அந்நாடு சைப்பின், "இந் அந்நாடு
வித்தியாந்!" என்ற ஆரயாந குரு
புரு அந்நாடுயிருந்த குருப்பா.

மன்னர் அந்நாடு நிதிதம் உட்கொ
கொடுக்கல். மன்னர் சை சைநா
மன்னர் சைநா சைநாந் பாய்நா
மன்னர் மன்னர் கொடுக்கொண்
காண்கொண் புதிதொன் கொடுத்த பாய்
கொண் கொடுத்தான். சைநா சைநா.

மீத சைநாந் அந்நாடு. இந்நா
பாய்நாந் சைநாந்நாடுயின் இந்நா
குரு. இந்நாந் அந்நாடு அந்நாடு
சைநா கொடுத்தான்.

அந்நாடு சைநாந்நாடு சைநாந்நாடு
தாந்நாடு பாய்நாந்நாடு சைநாந்நாடு
மன்னர் அந்நாடு தாந்நாடு, மன்னர்
கொடுக்க கொடுத்தான்.

"மன்னர் கொடுக்க கொடுத்தான். சைநா
பாய்நாந். மன்னாந் நிருப்ப அந்நாடு
பாய்நாந்நாடுயின் விருப்பமின்று.
தன் இந்நாடுயை அந்நாடு கொடுக்க
பாய்நாந்நாடுயின் கொடுத்தான்.

"இந்நாடு சைநா
கொடுக்கொண், இந்நாடு
கொடுக்கொண்!" என்ற
மன்னர் சைநாந் விருப்ப
பாய்நாந்நாடு அந்நாடு
சைநாந்நாடு குருப்பின்
கொடுக்கொண் சைநா.

"அந்நாடு மன்னர்
கொடுக்கொண், சைநாந்நாடு
கொடுக்கொண் கொடுக்கொண்
மன்னாந் கொடுக்கொண்.
மன்னர் சைநாந் கொடுக்கொண்
அந்நாடு அந்நாடு கொடுக்கொண்.
"கொடுக்கொண்! மன்னர்
கொடுக்கொண் கொடுக்கொண்!
இந்நாடு ஒரு மன்னர்நாடு
குருப்பின் கொடுக்கொண்
குருப்பின் கொடுக்கொண்
மன்னர் பாய்நாந்நாடு
கொடுக்கொண் கொடுக்கொண்?
விருப்ப அந்நாடு கொடுக்கொண்
கொடுக்கொண் குருப்பின்
மன்னாந்நாடு புறப்பாடு
பாடுநாடு மன்னாந்நாடு.
கொடுக்கொண்!" என்றான்.

"அந்நாடுயின். சை
கொடுக்கொண் கொடுக்கொண்.
அந்நாடுயை நான் கொடுக்கொண்

மேயர் இரஸ்பெக்டர் :— நீர் என்ன காரண ஆளுகையிலே விடுத்து மாலை ஆறு மணி வரையில் ஆட்களை வேலை களக்குகிறீர்கள்?

கன்ட்ராக்டர் :— என்ன காரி, செய்கிறது! ஆறு மணிக்கு மேலே இருட்டித் தோண்டித் தீக்குறையே!

விருத்த சொட்குகிறத. கீபே பிரமிக்கப் போகிறது, பாசேன்!" என்று மன்னன்.

"உங்களுக்கு அவர் வித்தை சொல்வித் தருவதற்கும், தங்குப் பிறித தங்குவிடவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"கதரான் உங்களுக்குப் புரியாது! ஒரு காரியம் கிறதேயே வேண்டுமானால் தந்திரமும் மந்திரமும் உட வேண்டியதற்கு! இதெல்லாம் மந்திரி சங்க சங்களுக்கு இரண்டை கண்டியாட்டு! குண்டியச் செலும் அப்பாவி! ஆனால் சங்கசம் படித்த கைப் புலி! இதெல்லாம் உன் சித்தறிகுக் கெட்டாது!" என்று மன்னன்.

"ஆம்! சித்தறிகுக்கு எட்டக் கடிவதான இப்போதான்!" என்று கறி விட்டு தானி எழுந்த பதிலுக்குப் போனார். மன்னன் கூடியில் பார்வையைச் செலுத்தி அதி வேலே சடுபடவானார்.

சீரவசம் உண்ணாவின் ஒரு கைதெரிந்த கலியாணே, சாந்திர விதபர் களே இல்லை, வாழ்க்கையில் ஒருகணகைய தஞ்சாவட்டி திருக்கும் மனிதருக்குச் சில சமயங்களில் கள்ள காவல் என்பது ஒத்துக்கொள்வ துண்டு. மன்னனையே தன்னுடைய சகலமு

மாக நிறைத்து வந்த சங்கசம்மனுக்கு இப்படி ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதால், அரசர் பிரிதியும் அதிகம் கெட்டுக்கும்வதால்? அதை கைத்தான் அவன் அந்தப் பணியைத் தன் மேற்கொண்டான்.

மனிதன் ஒரு குயர்வில் நீவிசமாக இறங்கினான் தந்தகாலிகமான வெற்றியை வேண்டும் பெற்றவியிடுகார். அது இவர்களை யின் சிபதிகாலகே இருக்கிறது. 'மெய் கருத்தக் கவிதரும்' என்பதற்குச் சங்க சங்கமனுடைய மெய்யும் மனமும் ஒன்றுபட்டி கைக்காக அந்த விதபா போதனாவிய் துக் பம் அலையியே, கலைக் காலகாலச் கதறு வாகவான அனுத்தாக அனுத்தாகக் கெட்டுத் திட்டு. ஆனால் மாதமுடிவிற்குச் மன்னனை அனைவரும் போற்றும்படியான ஒர் அதி கு னாகவும் ஆக்கிவிட்டான் சங்கசம்மன்.

மனித பத்தனத்தில் முடியாத வந்த சந்தக் காரியம் குண்டியாகக் குதக்கப் பட்டோ, அதே காரியத்தைச் சங்கசம்மன் செய்துவிட்டான் என்ற பிரதானமான புதற்குக் குதக்க வித்தை சங்கசம்மனிடமிருந்து எழுந்தன. அவர்களுக்கு மன்னனின் உண் மையான புதனம் இன்னதென்று தெரியாத.

"அது தந்தகாலிகமான கைகாலான் தான்! கற்றுதல் போதும் கைகாலான் சங்கசம்மனுக்கோ மன்னனுக்கோ சித்திரம் கெட்டது!" என்று இரண்டின் தெரிந்திருத் தால் குண்டியருக்கு மதிராகக் கைகொட்டிச் சங்கசம்மனைப் புதற்குக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் எப்பொழுதும் தங்குமையான ஆதாய பிரதானமுள்ள பெரிமையான செய்வான உலகின் பிரதானிகப் பக இடை யுதான் முதலில் உண்டாவது சங்கசம்மன்? காலகாலத்தில் உண்மை புலனாகாமல் போகாத. என்னென்றும் உண்மை எப் போதும் மறி விடுவதில்லை.

குண்டியர் சங்கசம்மனிடமிருந்து எழுந்திருத்தால், தம் புதனத்தை கிறதேயே தவறுதற்குச் சித்திரம் யின் காரணத்தால் அங்கிருந்து கைத்தார். அவருடைய ஆதாய முறையை என்னுக்குப் புரிந்துகொண்ட இரண்டு கெடுவான்கள் மட்டும் அவரைத் தொடர்ந்தார்கள்.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் மன்னனின் மன மும் அவரைத் தொடராமல் இல்லை. ஆனால் அவன் குண்டியருக்காக இரங்குவதைத் தவிர வேறென்றும் செய்ய முடியாத. தன் கைய கன் அதிவு பெற்றதில் அவருக்கு அவயின் கதை மறிச்சித்தான்! ஆனால் அசம்பாவித மான கழிவில் அரசர் பெற்ற அதிவு, அதே போல் அசம்பாவிதமாக ஒருகால் மறைந்த

யிருள் குருவின் பாதத்தில் வணங்கிவிட்டு, இளைச் சுவடிவரைத் தயையிடுதல் மனத்தொண்டி சாதவரணன் சம்பக்குச் சென்றான். வாய் மீதச் சந்தை காண்டத்தொழுத்த வயகுச் சிறை அபிபாதிக்கு அனுப்பியது போலிஞ் சது அந்தச் காட்சி!

மீனாதின தன் சென்ற வாழ்க்கையில் கடக்கும் எல்லாச் சம்பவங்களையும் நினைவில் சிறத்திக் கொள்வதில்லை.

சாதவரணனும் ஒரு மனாதினனானே! குணப்பலகை அடிவாழ் மனத்தையிட்டிருந்தான் அவன். மேலும் வாய்ப் பூட்டுவான், வாய்ப்பு அல்லவெனத் தாக்கமல் ஒருவருடைய மனத்தையும் மன்னன்—சர்வ சக பத்தில் கவிச் செல்வந்தர்ப் பெற்ற விட்டோம் என்ற பூரிப்பில் மிதக்கும் மன்னன்—மனத்தையிட்டதில் ஆச்சரியமில்லையல்லவா?

கெட்டவர்கள் ஒரு சமயத்தில் போய் சிந்த அந்தப் பாடல்வரைப் பாடவானார்கள். குணப்பலகை கவிதை வெள்ளம் அந்த இவ்வகையின் வாயிலாகப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. யிஷம் உருக்கமாவதும், பிரமதமாவதும் இருந்த அந்தப் பாடல்வரைப் கூபசாச பாலையில் கேட்ட மன்னன், 'இடி இடி' என்று கிரித்தான், பரிசுத்தான்! அப்பாடல்வரை மட்டுமல்ல; அவை இயற்றிய மனிதருக்கு கவிஞனாகவும் உட்ப் பறித்தான்.

அவமானச் தாமதத் கெட்டவர்கள் இளைக் கட்டைச் சமத்தடி அக்கம்குறையு குணப்பலகை அடைந்தார்கள். அவர்கள் சமயி விருத்த மெய்யியை போய் மனதையும் வலையிலும் மன்னவது மிசைச்சு கிரிப்பு அம் சமயம் ஆர்ப்பரித்தது. சம்பவமேற்களும் உட்க் கண்டுகொண்டார்கள். மற்ற விஷயங்களில் அவர்கள் எப்படியிருந்தாலும் இம் மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் 'மன்னன் எவ்வழியோ, அவ்வழியே' தான்! ஆனால் மகாசாணி அந்த சாதவரணனை இரவில் சந்தித்தபோது, "மகாசாணி! பல காட்கள் கழித்தத்க் குணப்பலகை கெட்டவர்களை அனுப்பியிருந்தாராமே?" என்று கேட்டான்.

"ஆம்! அவருக்குப் பித்தப்பிடித்த விட்டிருக்கிறது. இளைச் சுவடிகளில் கூபசாச பாலையில் எதேதோ பித்தறி அனுப்பியிருந்தான்!" என்றான்.

அவருக்கு அரசனின் மொழிகள் கட்டின. "போதும், இதுதான் உங்கள் கண்களாகம்! என் உக்கலிடம் கழிப்பார்த்த அந்த மகத்தான கட்டை கண்களாகத்தான் கிடைக்கிறது!" என்றான்.

பெறவில்லையென்று என்ரு கண் கருத்திடுதல், மகாசாணி! என்றான்.

"கீ கொள்வது எனக்கு அந்தமாவதில்லை" என்றான் கெட்டவன்.

"ஆம், உங்களுக்கு எப்படியும் புரிப்போகிறது? உத்தறித்த உண்மையக் கவிஞர்கள் இப்படி என்ன கவிஞர்களை அமைதிக்க மாட்டார்கள்!" என்றான்.

"உன் வாயை மூடிக்கொள்! உனக் கொன்றதம் தெரியாதா!" என்றான் சாதவரணன். அத்தருமில் அவன் போலிவில்லை.

சில காட்கள் சென்றன. மகாசாணி முன்போல் மன்னனிடம் குறையமையப் பழகாமல் இருந்தான். அவனைத் தன் வாய் பித்த விடும்பிப் பல வழிகளை மேற்கொண்ட மன்னன் ஒரு கண், "தேவி, இன்று உன் கால்களால் எனக்கு உணவு கொடு" என்றான். அவனும் தன் கட்டையக் கால்களாகக் கொண்டு வந்தான்.

அவன் கொண்டு வந்த உணவு அவனுக்குப் பற்குக் குறையாக இருந்தது. "இன்னும் கொஞ்சம் ...." என்றான்.

"இருப்பது இவ்வளவுதான்!" என்றான். "ஏன்?" என்றான்.

"மகிசம் இப்பொழுதெல்லாம் கிதையக் கொட்டி திண்ணியாம்!" என்றான் சாணி.

அதற்கும் "ஏன்?" என்றான் மன்னன். அதற்கு அவன் பதில் கொள்வவில்லை. அவருக்குக் காரணம் தெரியாதது.

மன்னன் எழுந்தான். கால்களாகக் காதட்டி பழத்தி விடையத்தி கிரித்தான். "அரசே! இப்பொழுது கெட்டைக்குப் போனும் கெட்டைக்கு ஒரு கிண்கும் கெட்டையிண்ணியாம். யாரோ ஒரு மெய்யிசர் ஒரு மலையின் கிரித்தில் தங்கி யிருக்கிறான். எல்லா யிருக்காளும் அவரைச் சந்தி அக்கமே உட்கார்த்திருக்கின்றான். காமு, கெட்டைச் சென்றார்கள்" என்று மிகவும் பயத்தியோடு கூறினான். ஆச்சரியம் அடைந்த மன்னன், "அப்படி யானும் அந்த இடத்தை நேரில் காணே போய்ப் பார்க்கவேண்டும்!" என்றான். மகாசாணி தானும் கருவதாகக் கூறினான். பிறகு எவ்வோருமே அந்த அநிசயத்தாக் காணப் பதப்பட்டார்கள்.

இங்கி உயர்ந்த ஒரு மலையின் கிரித்தில் குணப்பலகை ஒரு மெய்யியல் சிந்த தம் இரு கெட்டையுடன் மிகவும் மூர்வியமான காரியம் ஒன்றில் கிடைத்திருந்தான்.

அவர் எதிரே பிளம்மாண்டாய்ந்த நீ
வாங்கப்பட்டிருந்தே. அது அவருடைய
ஆசை ஜோதியே போல் உள் விட்டுப்
பிரகாசித்தக் கொண்டிருந்தது.

"வாழ்வின் பல ஆண்டுகளைச் செவகிட்டி,
உலகத்துக்கே எல்லாப் போக்கிடமான
இந்தக் கலையைப் பாடி எழுதி முடித்தேன்.
அது உலகத்துக்குப் பயனுதல் என்ற
கம்பியும் இருந்தேன். ஏ, அக்ஷி
தேவனே! துணி இந்தப் பிசுதியி லோகத்
தில் இதை வரவேற்பவன் எவரும் இல்லை!
ஆகையினால் உனக்கே இவற்றை என்
பயன் சொன்னேன்!" என்ற உதிவிட்டுக்
குணுடையர் ஒங்கொரு இளைபாசர் செப்புவன்
எடுத்துக் கொடுத்த, கவிதைகள் ஒருமுறை
காசித்தவிட்டுப் பிறகு திரிப் போடவானான்.
இவ்வாறே அவர் கலையனைப்படுத்தத் திரிப்
ஒங்கொன்றாய் போட்டுக் கொண்டிருந்த
போது, அங்கே ஒரு அற்புத உலகம் உருவாக்

தாய்மையும், அந்தரமும், யாவரும் சிவப்பி
அப் பாடல்வளின் இனிமையானத்தைக் கேட்டு
மிருகங்கள் எல்லாம் தங்கள் பகையாண்மை
மறந்து அப்போ உருவிகுந்தன. மனிதர்களும்
புரிந்துகொள்ளாத அந்த இனிமையான
அமைவான் மீதுதான்மேலாக மதித்த வசித்
தக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாள் திடீரென்று ஒருவரும் எதிர்
பாசாசலிதமாய் மன்னாறும் மகிழ்ச்சியும்
மற்றவர்களுடைய அங்கே வந்தார்கள். குணுட்
யவரையும், அவரைச் சூழ்ந்திருந்த செப்புவன்
இருவரையும், பங்காயிதர் கண்களால்
மிருகங்களின் மத்தியில் மன்னன் கண்டான்.

அவன் கெஞ்சம் அடைத்ததக் கொண்டது.
குணுடையிடம் நுழைந்தான். "புலவர் கே
மனியே! கேகலம் இந்த விவக்குகளுக்கு
உன் உணர்ச்சி உன்னைக்கு இவ்வாயன்
போய்விட்டது! என்னைக்கு என்னதான் சர்க
சர்மன் குணம் அளித்தம், அது மிகு
குணம் திரிதக் கண்டப்பட்டிவிட்டது.
என்னை மன்னிக்கவேண்டும்!" என்றான்.

குணுடையர் ஒருமுறை மன்னன் ஏத
இதற்குப் பார்த்தார். அவருடைய மனம்,
தான் இதை சிவமதியைப் பெற்றவிட்டதே
போல் உணர்ந்தது.

"கலாத் தெய்வத்தின் கவனமாவ
தார்க்க இனியேனும் எஞ்சிய கலையனைத்
திரிப் இடம் உடையது" என்ற கெண்டி
அவர் மன்னன். தம்முடைய இரண்டு
செப்புவனையும், மிகுதிய பாடல்களையும்

போகின் இவ்வப்போட்டி:—(விட
போனிக்) வாரு! காவல்கே ரித்
324 நாள்? நீ உடனே குப்பரிசுத்
தெது 121 நாள்? நீவுன் உடைக்குப்
போ! அந்தக் காவல்கே ரித்
அதையாடி அரிசி துருக்கிறதாம்!

காவல்கே ரித்:—எனது மனம்!
அதையாக் காவல்கே ரித் தோண்டு
வாந்திமா?

போகின் இவ்வப்போட்டி: 3 வன்
உன்! 9க்கொன் அந்த அதையாடி
அரிசியை மாத்திரம் எடுத்துக்
கொண்டு வந்துவிடு!

அளித்த அதனுக்குத் துருக்கிறதின் அவர்
அங்கிருந்த ஒழுந்தார்.

நீ இடத்தில் போய் அங்குத போகத்
தில் ஆய்ந்தார். அங்குப் பிரியமன் மிகு
கன் அளித்ததம் அதனைக் கடிக்கின்றன.

மன்னனும் மகிழ்ச்சியும் உணர்ச்சி சிந்த
தம் போகத்தின் முடிவையும் அடைந்தார்
குணுடையர். மன்னன் மிகவும் வருத்தத்
தடன், "தேவி! இந்தே நாள் உன்மைமைய
உணர்ந்தேன்! உன்னை அன்றே புரிந்து
கொண்டு விட்டேன்!" என்றான்.

நன் கன்னிதாத் தடைத்தவிட்டுக்
கொண்ட காணி, "என்னைப் படைப்பின்
கிசரம்?" என்ற சொத்தத்திற்கும் ஒரு
கார்த்தவாசுப்பதில் உதினான்.

நீக்கு இவ்வாறு மிகுந்த அந்தப் பாரா
கொழிப் பாடல்களை வடமொழியில் மொழி
பெயர்க்கப்பெற்ற "பிசுதாத் கதை" என்ற
தற்காலத்தினும் வழக்கி வருகிறது.

நாடும் நாவையும்

வித்துவர்

9

"இவ்வெழுது முயற்சியை நான் முடித்தேன் வித்துவர் அவர்களே, எனவே, தீவிரமாக அறிமுகம் செய்யப்படும் இந்த நாவையும் அதன்மீது பார்வையிடும் பொருத்தமாய் விட்டிருக்கிறது."

விட்டு, அவன் சொன்னதைப் பற்றிக் கொண்டது.
'அதெல்லாம் ஒன்றும் படக்கூடாது!'
'அதெல்லாம் ஒன்றும் படக்கூடாது!'
'அதெல்லாம் ஒன்றும் படக்கூடாது!'

அவன் இப்போது கொஞ்சம் தாழ்ந்ததுடன் எட்டி நான். ஆனால் அந்தத் தாழ்வுமே வெளிப்படும் சிறக்க விஷயம். மேலும், காலம் அடிப்படையில் எடுத்த தைத்ததம் வேறு யாவின இருவர் அவனுக்கு எதிரே

வித்துவர், இந்த சொல்ல முயற்சியை அகல்யாஸின் கண்களிலிருந்து ஒன்றிசெல்ல விடவில்லை; பேசாமல் உருமாறு மாயை காட்டி, அவன் அவளை அழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்போது அவளிடமிருந்து அவளை வெல்லும் ஒன்றே ஒன்றுதான்—அதாவது, விடுவோர் இரகசியம் உடையவரும் தன்னைப் பரிசீலனைக்குக் கொண்டுவர எப்பதிலும்தான் அவற்றையெல்லாம் வெல்லும் இருந்தது; அந்த உணர்வு அவளையெல்லாம் பரிசீலனைக்குத்தான்.

பேசிக் கொண்டு வந்தான். அவர்களில் ஒருவர், "ஊழலாம்; காலம் அவனைச் சுமர விடப் போகவில்லை" என்று மற்றொருவரிடம் இவ்வாறு சொல்லுது. அவரது காலம் அவளையாவது உட்காட்டு 'அதெல்லாம் ஒன்றும் படக்கூடாது!' என்பதை விட்டாயிட்டு, அவன் சொன்னதைப் பற்றிக்கொண்டது.

'ஊழலாம்; காலம் அவனைச் சுமர விடப் போகவில்லை.'
'ஊழலாம்; காலம் அவனைச் சுமர விடப் போகவில்லை.'
'ஊழலாம்; காலம் அவனைச் சுமர விடப் போகவில்லை!'

அகல்யாஸின் உட்காண ஒரு கட்டில் இருந்து, அவனோடு இரவில் அகலமெல்லாம் போகும் பொருளுக்குள் அடங்கிப் போன அவருடைய உட்காணப் பொருளில் அடங்கி இருந்தது. அந்தப் பொருள்களால் அடங்கிப் போன அவருடைய உட்காணப் பொருளில் அடங்கி இருந்தது. அந்தப் பொருள்களால் அடங்கிப் போன அவருடைய உட்காணப் பொருளில் அடங்கி இருந்தது.

அவ்வளவுதான்; அவருடைய காலம் அவளையே காலத்தில் விட்டது. மாயைமயம்மயம்மயம் அவளை இப்போது விட்டது. ஆவிரும் அவன் தன் இரகசியத்தை அழைப்பிடுகிறதன் கொண்டு வந்தான். உத்தரம், உத்தரம் கொண்டு இருந்தான்.

மார் அவர் மணி நேரம் எடுத்த பிறகு கண்களிலிருந்து கிழங்கும், ஆனால் அகல்யாஸின் கண்களில்; அவன் தன்னை மட்டும், தானே உடைய கிணையம் மற்றது, மேலே கிணையம் உத்தரம் கொண்டு இருந்தான்.

"அகல்யாஸின்..."
"அகல்யாஸின்..."
"அகல்யாஸின்..."

'இனிமேல் என்ன படக்கும்?'
'இனிமேல் என்ன படக்கும்?'
'இனிமேல் என்ன படக்கும்?'

இந்த கேள்விக்கு விடை காண அவன் எவ்வளவு முயற்சி முயற்சியில்லை. அவன் தன்னைப் பற்றி அந்தப் பொருள்களில் அடங்கிப் போனான், உத்தரம், உத்தரம் கொண்டு இருந்தான்.

அவன் இப்போது இரகசியம் பற்றிதான், "இந்தப் பொருள்? இதற்குள் உத்தரம் உடைய கிணையம்" என்று கண்களிலிருந்து கிணையம் கொண்டு இருந்தான்.

அந்த விடுபட்டிருந்தது!
"இதற்கு!—இதற்கு வந்துவிட்டேன்!"
என்றான் அவன் புன்னகையுடன்.

"எல்லோரை, வேறு யாருடைய கண்ணிலும் படாமல் எப்படியோ வந்து சேர்ந்த விட்டோம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, கைகளில்கூட ஒரு நீண்ட பெருருக்கி விட்டான்.

அவற்றையெல்லாம் சந்தோஷம் அடப் சந்தோஷமாகியிருந்த. அநேக சமயத்தின், "என்டா, வேறு யாருடைய கண்ணிலாவது பட்டாள் என்னவாம்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அங்கு வந்து சேர்ந்தான் அவற்றையெல்லாம் பார் சாதாமணி.

அகல்யா வேதனைமூடல் கிளித்தான்; கைகளில்கூட, ".....எல்லாம் என்ன யாரும் என் செயல்" என்று வேதப்பட்டன் சொல்லி விட்டு, "காடா, கா!—என்னும் இப்பொழுதான் உங்களை கிளைத்தேன்!" என்ற முகமர் உரி அகளை வரவேற்றான்.

"இவன் யார்?" என்பது போல் சாதாமணி அவைப் பார்த்தான் அகல்யா; "இவன் யார்?" என்பது போல் அகல்யாவைப் பார்த்தான் சாதாமணி.

ஆனால் கைகளில்கூட ஒருவாறு உணர்ந்தவனாகவும் அவசரப்பட்டு வந்த விதமாக விபரம் முடிவுக்கு வந்து உடனே வந்த விடவில்லை!

கைகளில்கூட, அகல்யாவோடு அவனாகும் அகலத்தாக் கொண்டு மேலே சென்றான். "அநேக என் பட்டிக் கிடக்கிறது?" என்று கேட்டான் சாதாமணி.

"அவர்களுக்கு என்ன குறைவு?—கிளைத்தால் பாலித்தானுக்குப் போவார் என்; கிளைத்தால் இத்தனத்தானுக்கு வருவார் என்?" என்றான் கைகளில்கூட.

"என், அவர்களுக்கு வக்கி விவாபாசமே?"

"ஆமாம்."

"இவர்களைப் போன்றவர்களைப் பார்க்கும் போது சில சமயம் காம் 'மெஜாரிட்டியா' விருப்பமாக விட, 'காமெஜாரிட்டியா' விருப்பமே சொம்ப கல்லது என்று வகை குத் தொண்டிடுவது!"

"அநேகமாக 'காமெஜாரிட்டியா'களுக்கு 'மெஜாரிட்டியா' விருத்தாவ் தேவலை என்று சொன்னும். ஏதா எப்படியிருந்தாலும் தற்சமயம் அதைக் கா விருப்பம்தான் சொம்பசொம்பகல்லது!"

"இதெல்லா சொம்ப சொம்ப சொம்ப சரி!—இப்பொழுது அதிசயமாகவே எங்களைக் அனுப்பத்தைப் பரிபூரணமாகப் பெருமுகிடுவது?" என்று அவன் சொன்னதைக் கவனித்தான் சாதாமணி.

"ஆனால் அதிலும் ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது..." என்று இழுத்தான் கைகளில்கூட.

"என்ன சங்கடம்.....?"

"அந்த அதிலும் வலிமிகச் சோதனை சாதனைக்குடைய சொந்த கட்டை விடிக் கட்டல் கட்டித் சொந்த தென்னுப்பிரிக்கா அதிசயமாகவே, மெஜா அதிசயமாகவே, கிட்டப்ப அதிசயமாகவே, கிட்டென் அதிசயமாகவே இருக்கக் கூடாது; இதற்கு வக்கித்திலிருக்கும் பஞ்சாயத்திலிருக்கும் கருப்பு வெதிக்கு அஞ்சி ஒரு கந்த அதிசயமாக இருக்க வேண்டும்."

"ஆமாம், ஆமாம்....."

"கூப்படிய இருந்தாலும் அவர்களிடம் குறைந்த பட்சம் ஒரு 'காசா'மையது இருக்க வேண்டும். இன்ன பின்னும் அவர்கள் வந்த இடத்தைச் சொந்த அதிசயமாக விருத்தானம் பிரயோஜனமில்லை!" என்றான் கைகளில்கூட கைப்பொட.

சாதாமணிக்கு இது படிக்கவில்லை. "உனக்கு எப்பொழுது பார்த்தான் பணத்தைப் பற்றித்தான்டா பேச்சு!" என்று அவன் அலுத்திக் கொண்டான்.

"கான் என்னடா சொல்லுவன்?—எப்பொழுது பார்த்தாலும் பணம் வேண்டி இருக்கிறது!" என்றான் கைகளில்கூட.

சாதாமணி பரிதாபம் துண்டம் சொல்லவில்லை. மட்டைய அடைத்ததும், "கான் வக்கிடுமா?" என்றான் அவன்.

"எந்தே வக்கிடுமா?—என் போகிறாய்?" என்ற கைகளில்கூடகிட்டான்.

"இது காரி விருத்த வந்த விட்டாயா. இன்னும் என்று அம்மா பார்த்த விட்டு காசு சொன்னார்கள்; வந்தேன்—பார்த்தார்கள்; போகிறேன்!" என்று சாதாமணி சொன்னான்.

"சரி; சாவத்திதம் கருகிறாயா?—கான் உன் கிட்டம் ஒரு விஷயம் சொல்லவேண்டுமென்ற இருக்கிறேன்....."

"என், மத்தியானம் சாப்
பிட வரமாட்டாயா? — அப்
போது அந்த விஷயத்தைச்
சொல்லேன்.....?"

"என் வரமாட்டேன்....."

"என்டா?"

"அதெல்லாம் அப்படித்
தொல்விதம்?"

"சாப்பாடி?"

"தேவாட்டிலில்.....?"

"எப்பொழுதுமா?"

"இப்போ; தாற்காலிகமாகத்
தான்!"

"வேண்டாமே! — என்
அம்மாவிலும் சொல்லி இரண்டு

பேருக்கும் சாப்பாடு கொடுத்தனுப்பு
கிறேனே!"

"அப்படிச் செய்தால் கண்டததான்."

"சரி; சாயந்திரம் வந்த பர்த்திதேன் —
காணும் உன்சரிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல
வேண்டி விருக்கிறேன்" என்ற சொல்லி
விட்டு, சாதாமணி 'மிர்'வென்ற வெள்ளை
செங்குன்.

நிகழிவென்ற வகையே விளங்கத்
தொண்டு, கணவலிங்கம் அருகில் வந்தபடிச்
உயிர்ப்பாள். "என்?" என்று கேட்டுச்
தொண்டே வந்தான் அவன்.

"உன்னுடைய தந்தையைக் கொஞ்சம்
இங்கே அனுப்பி வைக்கிறேன்?" என்று
கணவலிங்கம்,

"யாரா?—தோஷையா?"

"ஆமாம்."

"பேஷாய் அனுப்பி வைக்கிறேன்!"
என்ற சொல்லிவிட்டுப் போனான் சாதாமணி.

அவன் சென்றதும் அகல்யாணை கேக்கி,
"ஈ இங்கேயே இரு; என் குளித்தவிட்டு
வந்தவிடுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுச்
கணவலிங்கம் குளிக் குளிக் குளிக் குளிக்
சென்றான்.

"என் எங்கே பித்திரோம், எங்கே காரைச்
தோம்?—எங்கே போனோம், எங்கே வந்
தோம்?" என்று என்ன விவரணையும,
அகல்யா அங்கிருந்த ஒரு பெட்டியின் மேல்
உட்கார்ந்தான். பிறகு, 'எங்கேயும் வந்து
விடவில்லை; எங்கு வந்தவனோ பழக்க
மான சென்றிருந்தான் வந்திருக்கிறோம்'
என்று தீர்மானித்தவனாய் வருத்த சென்று,
அவன் கணவலிங்கத்தின் அறையைப் பார்வை
கிப்பான்.

அவர வெள்ளை வெள்ளைவென்ற கண்
னும்பு அடிக்கப்பட்டும் பார்ப்பதற்கு அழகா
யிருந்தது. கவசின் கண்கு புறங்கலிறும்

காலிருந்து பரமதூதனாய்,
கிண்கலையாந்தர், மகாத்ம
காந்தி, பாசியார் ஆகியோ
ரின் பங்கம் மாட்டப்பட்டிரு
ந்தன. அவரவின் ஒரு குறையி
லும் குறையாகச் செய்யப்பட்ட
மேலான வெள்ளை போடப்பட்டிரு
ந்தது. அதன்மேல் புத்தர்
பெருமான் சில வடிவில் பன்
கமாக புத்த வண்ணம் கீற்
றிருந்தார். அவருக்கும் பக்கத்
தில் உள்வந்ததைத் தாழ்மைப்
படுத்தும் புத்தகங்கள் பல வரி
சாக்கிரமமாக அடுக்கி வைக்கப்
பட்டிருந்தன—அந்த மேலானக்கு

றும்பும் ஒரு சிறு குறையில் காந்தாலி;
அதற்கு இடது பக்கத்தில் ஒரு பிரயாணக்
கட்டி; அந்தக் கட்டியுக்குமேலே இரண்டு
நிலையானவை உள்வா வந்தது ஒரு பெரிய
யாப் கருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அகல்யா இன்னும் கொஞ்சம் முன்னே
நிச் சென்று, மேலானக்கு மேலே கவசின்
பெருத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த அவனாரி
வைத் திறந்த பார்த்தான். அந்த அவனாரி
யின் மேல் தட்டில் ஒருவகைய ஒத்திருந்த
ஒரு சிறுவனின் போட்டோ சிறித சாய்
தாந்தியைப் கிறத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது.
அந்தப் படத்தைப் பார்த்ததும், 'இந்தச்
சிறுமி கிச்சயம் அருளுடைய காந்தாலியிருக்க
முடியாது; சாயதாந்தியான் இருக்க முடி
யும்' என்ற அவன் தனக்குத் தானே
கிரித்தபடி சொல்லிக் கொண்டான். அந்த
மேல் தட்டிற்குக் கீழிருந்த கருத்தட்டில்
கண்ணாடி, சீப்பு, தேர்வாயென்னென்ப, பற்
மோடி முதலிய சாமக்கிரியைகள் வைக்கப்
பட்டிருந்தன. அதற்கும் கீழே இருந்த
அடித் தட்டினோ பழைய பத்திரிகைகள்
ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

எல்லாவற்றையும் பார்த்த பிறகு, "பேஷ,
அறப் பிரயாணம்!" என்று காய் கிட்டுத்
தொல்லிக்கொண்டே அகல்யா நிரும்பினான்.
கதவிடுக்கில் ஒரு யன் கஜாஷம் அதற்கு
மேல் ஒரு கண்ணாடி டம்ளரும் இருப்பது
அவன் கண்ணில் பட்டது. 'தண்ணீருக்கு
இது போதாது; இன்னும் சாதாத ஒரு
பெரிய வகை கார்ப்பிக் கொள்ள வேண்டும்'
என்ற எண்ணிக் கொண்டே அவன்
கொளியை வந்தான். கார்த்தாயுக்குக்
குறக்கே கொஞ்சம் எட்டிநூற்போல் கவர்
வைத்தத் தடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சிறு குறையு
அருளுடைய கணவலிங்கம் வந்ததது.
'இந்த இடத்தைச் சமையல் செய்வதற்கு

உபயோகித்தல் கொள்ளலாம்; ஒரு கவி அந்நியம் காண்பது அந்நியநியம் பார்த்தல் எனும் வார்த்தை கொண்டால் போதும்! மற்ற நிரயாணித்தல் கொண்டு, யிண்டும் அவன் பெட்டியின்மேல் உட்கார்ந்தான். அவனுக்கு எதிரே உட்பட்டிருந்த ஒரு கொடியின் தண்டு ஒன்று நொங்கி கொண் டிருந்தது. அந்தத் தண்டைப் பார்த்ததும் அனுக்கு என்ன தோன்றிற்றோ என் னயோ, உடனே தரை மீதுதான் கொண்டு குனிக்கும் தகையவ் வோடு ஒருவன். எதிரே கந்த ஊரலிக்கும் அந்தத் தகை உரங்கித் கொண்டு அவன் ஒரு நிறுவாலைப் பார்த்தான்; அவனும் அவனை ஒரு நிறுவாலைப் பார்த்தான்.

ஆனால் நிறுவனைய நூத்திரம் அப் போது மயங்கி திங்க; அந்த நிக் மயக்கம் திருந்தான்றானே நூத்திரம் மயங்கி திருக்கப் போகிறது?

ஊரலிக்கும் உடம்பைத் தகைத்தல் கொண்டு, "கி குனிக்குப்போவ திங்கையா?" என்ற கேட்டான்.

"குனிக்குத்தான் போகி நேன்; அந்தக் குன்றும் உட் களிடம் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டும்....." என்ற எதிரே சொல்ல ஆரம்பித்தான் அவ்வாறு.

ஊரலிக்கும் குளங்கிட்டு, "அந்த விஷயம் எதற்குதான் திப்பொழுது கொண்டாய்; முதலில் என் போய் முதலாளி கையப் பார்த்த விட்டு கந்த விடுகிறேன்" என்றான்.

"யாரை நீங்கள் முதலாளி என்ருதிர்கள்?" என்ற அவ்வாறு விவரித்தான் கேட்டான்.

"சுட்டெய் வாரிஸ் பார்த் தோமே, அவருத்தான்!"

"அவரை உங்கள் குற வாளி.....?"

"ஆமாம்."

இந்தச் சமயத்தில், "என்ன, அன்னா! உப்பிட்டுக்கொயோ!" என்ற கேட்டுக் கொண்டு கேட்டான்.

"கா அப்பா, கா!—கான் னுக்குப் போயிருந்தேறே குளியலே, அங்கிருந்து உனக்கு ஒர் அக்கா காங்கி கல் திருக்கிறேன்....."

"அக்கா திங்கையோ!—யன்னி காரங்கித் கொண்டு கந்திருப்பாரு கன்னா அன்னா கொண்டு!" என்றான் சிறா.

"அக்கா போகா கி கப்பாறே, தோ!— கட்டுவாருது ஒர் ஆளும் பெண்ணும் கொஞ்சம் கொடுக்கிப் பழிக்குக் போதும்; தகை உட்கா அகாலை 'காதலன்— காதலி' என்ற கொங்கி கிடுகான். அது பட்டகல்; வேற என்னென்னயோ கற்பித்தல் கொண்டு அவன் என்ன தகை கற்ப பதாது—தகைக் குடுக்கா! உரைக்கிடன் போனா அனுக்கு முத கொம்பு திருந்தான்றானே!—கல் காதலன்! அவன்! தன்ன கைத்தல் கொண்டு உகையாலைப் பாப்பதும், உடனே தகைக்குக் கன்னம் அடங்கித் கொடுத்தல் என்ற நிரயாணித்தல் கிடுகதம் அவன் கழக்கையால் யெக்க!—தான் பகைக்கு திங்கையோ,

அகல்யா அனுதாபத்துடன் அகலிஸப் பார்த்துக் கொண்டே, "எல்லாம் என்னுள் வந்த வினை! என் மூதலியேயே உன்னைப் பற்றித் தீர விசாரித்திருக்க வேண்டும்!" என்றான்.

"என் விசாரித்திருக்க வேண்டும் என் இரூப்?" என்று கேட்டான் கணகலிங்கம்.

"கீடர் யார், என்ன வேலை செய்து தீர்க்கல், என்னை திருக்கிரிகள் என் தெய்வம் விசாரித்திருந்தால் இந்தக் கஷ்டம் இப்பொழுது வந்திருக்காது. கான்பாட்டிலுத் தீட்போ உங்கள் கடைக்கு மூதலியாக்கும் என்று வினைதாக்க கொண்டிருக்கிறீர்கள்!"

"அதனால் என்ன, இப்பொழுது?—உட்கு போன காரியத்தைப் பற்றி வருத்த வாணன்?"

"அந்த காரியம் என்னுள் உட்கு இருக்கும் போது, என் எப்படி அதற்காக வருத்தம் விருக்க முடியும்.....?"

"உன்னால்!—அது எப்படி?" என்று கணகலிங்கம் விவாதிக்கக் கேட்டான்.

"அவர் என் தெய்வம்!" என்று அகல்யா.

"எவர்.....?"

உதோமத்தை உரித்து

உருவைக் குலைக்கும்

சுரும வியாதிகளை

உதோமம் புது ருத் தாங்கக் கொடுத்தாக்கும்

உதோமம் உகிர்த்து உருக்குலைக்கும் சுரும வியாதிகளால் அவதியுறுவானேன்? சரிவர ஜாப்பக் உபயோகித்து வந்தால் அந்த ரோகங்களைப் போக்கி உங்கள் சுருமத்திற்கு ஆரோக்கியமளித்தெது. ஜாப்பக்கிடுகின்ற அபிஷமா மூலிகை மருந்து கத்துக்கல் சுருமத்தின் கட்டு ஜாப்பக் வெகு விநாயம் - உதோமம் வெகலாகுகள் ஆற்றி, சுருமத்திலேயுமுள்ள கலிவைத் தடுத்து வியாதிக் குருகிகளைக் கொன்று, புண் பட்ட சுருமத்தைப் பளர்த்துத்தெது. மிகுக் கொழுப்பு கலப்பற்றது எப்பதற்கு உத்தரவாதம்

உதோமம்
உபயோகிப்புக

Zam-Buk

ஆதலித்து குருமக்கும் சுரும தாங்க கலிப்பு

"உங்கள் மூதலியாரை!"

"நிஜமவா?"

"ஆமாம்."

கணகலிங்கம் ஒரு கணம் மெனமாத இருந்தான். மறுகணம், "அப்படியே இருந்தாலும் அவர் என்னைக் கூப்பிட்டு விசாரித்த உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்?" என்றான்.

"இம்மாதிரி சமயங்களில் அதற்கு வேண்டிய பொதுமையை அவரைப் போன்ற நிலையில் உண்மையாளிடம் எதிர்பார்க்க முடியும், என்ன?" என்றான் அகல்யா.

"உண்மையான! அப்படியே கூப்பிட்டு விசாரித்திருந்தாலும் அவரிடம் என் எப்படி உண்மையை விருத்திக்குகப் போகிறேன்? என் உண்மையை விருத்தித்திருந்தாலும் அவர்தான் எப்படி அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்?" என்றான் கணகலிங்கம்.

"என்னுள் உங்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, அகல்யா கண்களில் நீர் தரும்படி அவனைப் பார்த்தான். அவன் தன்னுடைய தாயாரின் பேட்டோவைப் பார்த்தான். அப்போது, 'குழந்தாய்! பார்ப்பவரை மெய்யாக என்

சென்று விடுகின்றன. அதனால்தான் உதோமம் வெகலாகுகள் ஆற்றி, சுருமத்திலேயுமுள்ள கலிவைத் தடுத்து வியாதிக் குருகிகளைக் கொன்று, புண் பட்ட சுருமத்தைப் பளர்த்துத்தெது. மிகுக் கொழுப்பு கலப்பற்றது எப்பதற்கு உத்தரவாதம்

உங்களைப் பெற்றெடுத்தோன்?—உருத்தரதே
கூட யின் குஞ்சு என்ன, கணபீஸ் மறத்
தப் போட்டதும் செத்தப் போகத்தற்கு!—
இன்றம்; என்மம் உங்களை கீழ்ப்!—
கீழ்ப்புப் பிழைத்தம் கொள்வாய்! என்ற
அழகுடைய தாயர் அங்கைப் பர்த்த
சொல்வது போலிருந்தது!

IO

கூடத் தலையிட்டு எட்டிலா அகல்ய
விடம் இருந்த தடிப்பை இப்பொழுது
காணவில்லை. அவன் புது மணப் பெண்
கைப்போகத் திடீரென்ற அடக்கைதான்
கைக்கொண்டான். அந்தடன், நம் மென்
காலத்தைய் பற்றியும் அவன் மென்மென்
தோட்கிளும். மென்மென் மென்மென் குழப்
பந்தான் அகிரித்தது. என்ன இருந்ததும்
அவன் படித்த பெண், பாகுக்கன்!—குழப்
பம் அகிரிச்செல்லினை யென்றும் அவன்
படித்ததான் என்ன பிரயோஜனம்?

இந்த உட்காணத்தின் மத்தியமம் சாப்
பிட்டு முடிந்ததும், "என், அகல்ய! என்னை
கீ இன்னும் காணவில்லை, என்ன?"
என்றது அழகுடைய கைக்கொண்ட கை
கைத்தான் கைக்கொண்ட.

அகல்ய முடிந்தும் ஆச்சரியம் குறிப்பைப்
போட்டுக்கொண்டு அங்கை ஏத இறக்கப்
பார்த்தான். அகல்ய அங்கையின் புரிந்த
கொண்ட முடிப்பிலே, அழகுடைய கைக்கொண்ட
கைக்கொண்ட முடிப்பிலே, சாப்
சாப் கைக்கொண்டபொழுது தான் அங்கைக்குப்
புரியாத புரியாத இருந்தான்!

இருந்ததும், "எத்தனை அப்படிச் சேட்
கிந்தான்?" என்ற அவன் பதிலுக்குக்
கேட்டு கைத்தான்.

"கைக்கொண்ட பொழுது; மேலே இருக்
கும் சாப்பிட்டு அங்கைக்குப் போலிருப்பதும் அங்கை
க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இரண்டு மாத
காலமாகப் பணம் இருப்பது குறியை கைத்
திருத்தேன். அதையும் கைக்கொண்டபொழுதில்
செய்யுவித்தேன். இப்போது என்ன
கொண்டு வந்த கொடுத்த பதிலுக்கு குறியை
கைத் தலையின் என்னிடம்
ஒரு காலமாக இருப்பது.
இந்தகாலத்திற்கொண்டு
கைத்தான் உங்களை எத்
தனை சாப்பிட்டு காணவில்லை
முடியும்? இல்லை, தான்
எங்களை எத்தனைகொண்ட
காணவில்லை முடியும்?"
என்றான் கைக்கொண்ட.

அகல்யக்கு இது பெரிய சோதனையா
யிருந்தது. அவன் என்ன சொல்வது, என்ன
சொல்வது என்ற தெரியாமல் கைக்கொண்ட
கைக்கொண்ட பிழைத்தகொண்ட கிள்குன்.

"ஆனால் என்னு ஒரு காலியும் இருக்
கிறது ...." என்றமேயே எதோ சொல்ல
ஆய்வித்தான் கைக்கொண்ட.

அகல்ய இடையிடத்த, "என்ன காலி
யும்?" என்ற உத்தரவுக்குக் கேட்டான்.

"உங்களுக்குள்ளே கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட
பெரியதே!—அதனால் எப்படியும் கீ
எங்களை காணவில்லை என்றே கைக்கொண்ட
கைக்கொண்ட?" என்றான் கைக்கொண்ட.

அகல்ய முடிந்தும் கைக்கொண்டகொண்டு,
"கிந்தான், பொருளும்!" என்றான்.

"சாப்பிட்டு பொருளும்?—உங்களை விட்டு
கிட்டு கைக்கொண்ட பொருளும்? எங்களை விட்டு
கிட்டு கீயோகதா? அங்கை, எம் இருக்கிற
யும் கிட்டுகிட்டு அந்த கைக்கொண்ட காணில்
என்றபொழுது போய்த் தொழுவதா.....?"

"காணில், காணில், காணில்!—அந்தத் தலையின்
கைக்கொண்டகொண்டு கைக்கொண்ட பற்றியும் போய்த்
தொழுவதா?" என்ற கைக்கொண்டக் குறியைக்
கிட்டுக் கேட்டான் அகல்ய.

"கீ கொண்டகொண்ட கைக்கொண்டகொண்ட
கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட?—கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட?"
என்றான் கைக்கொண்ட.

"கைக்கொண்ட இப்படியே போன்கொண்டகொண்ட
தான் கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட?" என்ற
தன்னுடைய துள் கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட
அகல்ய அங்கைப் பார்த்துத்தினான்.

அதேமாதிரி, "கைக்கொண்ட கீ அங்கை
கிந்த கைக்கொண்ட?" என்ற கைக்கொண்டகொண்ட
அங்கைப் பார்த்துத்தினான்.

"கொண்ட அங்கைத்தான் கைக்கொண்ட!—
கைக்கொண்டகொண்ட கைக்கொண்டகொண்டகொண்ட
கைக்கொண்ட கைக்கொண்டகொண்டகொண்ட
கைக்கொண்டகொண்டகொண்ட?" என்றான் அகல்ய.

"என்ன கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட கைக்கொண்ட?"
என்ற கைக்கொண்ட கேட்டான்.

"கைக்கொண்ட கைக்கொண்டகொண்ட கைக்கொண்ட
கைக்கொண்டகொண்ட கைக்கொண்டகொண்டகொண்ட
கைக்கொண்டகொண்டகொண்டகொண்ட?" என்ற அந்த

குன் கைக்கொண்ட கொண்
டகொண்ட அகல்ய.

"யார் இல்லை என்
கொண்ட?—ஆனால் பாத்
திக்க கைக்கொண்ட துள்
தன் தெரியாத அப்பாவி
யாதே! அங்கைக்கு கை
குறியை காணில் பற்றி
என்ன தெரியும்?—கைக்கொண்ட

‘பாத்திரத்தைக் கொண்டா!’ என்றும், அதன் ‘காலகத் கொண்டா!’ என்ற கேட்டுத் தொல்பயனோ?”

“என் ஒன்றும் அதிசயம் வரக் வேண்டியதில்லை; எது அது மீனியப் பாத்திரம் எனும், தன்னிருக்கு

ஒரு பெரிய வளரும் தந்தையும் வாங்கிக் கொண்டால் போதும்.....”

“அரி, உப்பு, பருப்பு, சாப்பி எல்லாம்.....?”

“எல்லாவற்றிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டால் போகிறது.....”

“கொஞ்சம் கொஞ்சம் வாங்கிக் கொள்வதற்குக் காலவே போதும் என்கிறாயா?”

“காலமாய்ப் போச்சு!—எல்லாவற்றிற்கும் கால வேண்டும், கால வேண்டும், கால வேண்டும் என்றதான் என் முட்டிக் கொள்கிறேனே!”

“அப்படியானால் சரி!—இந்த, இந்தப் பதிகித்த ரூபாயை நீயே வைத்திருக்கேன்; வாங்க வேண்டியவை பெல்லாம் நீயே வாங்கிக் கொள்!” என்ற காலவிலக்கப் பதிகித்த ரூபாயை எடுத்த அவருக்கு முன்னால் வந்தான்.

“இது போதமா, என்ன?” என்று அகல்பா.

“போதும் போதாததற்குத்தான் உம் ரூபாயை நிரூபிக்க காலம் இருக்கவே இருக்கிறதே!” என்று அகலவிட்டான்.

அகல்பாவக்கு ஆத்திரம் தங்கவில்லை; “என் உங்களுடன் இனிமேல் பேசுகிறேன் கொஞ்சன்!” என்று சொல்லிவிட்டு, அவன் அவர்கள் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் மேலே சென்றதுகிட்டான்!

அதே சமயத்தில், “மத்தியானம் எப்போது வந்த சேர்த்தா?” என்று விசாரித்தக்கொண்டே, அவனுக்கு வதிரில் வந்த உட்கார்த்தான் காலமணி.

“கோயம்பென்ன?—தொடர் கொண்டு வந்திருந்தான்!” என்று அகலவிட்டான்.

“எல்ல வேலை, மேல யானும் கொண்டு வரவில்லையே!—சொல்ல சந்தோஷம்!”

“என், என்ன சந்தோஷம்?”

“ஒன்றும் எடக்கவில்லை; அம்மனிடம் கீ யாரோ ஒரு பெண்ணை அவதூறுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்ற சொல்ல என்னவோ போலிருந்தது — அதைப்பற்றி

அம்மா ஏதாவது வித்தியாசமாக விசாரித்தக் கொண்டு விட்டால் என்ன செய்வது?—அதனால் யாரோ ஒரு உட்கார்த்த கீ அவதூறுக் கொண்டு வந்திருப்பதாக என் சொல்லி விருத்தேன். அதபொய் யாதி கிட்ட உட்கார்த்த என் தகவல் வந்தது!”

“ஆமாம், ஆமாம். அதைப்பற்றி என் கூட சிறித சேர்த்துக்கு முன்னால் யோசித்தக் கொள்கிறேன்.....”

“எல்ல ஆகட்டா, கீ!—முன்னால் யோசிக்கப் பதற்குப் பதிலாகப் பின்னால் யோசித்தக் கொள்கிறேனாக்கும்?”

“என்ன செய்வது?—காலத்த கால கால என் மனம் என்னிடம் இல்லை.....”

“எப்படி இருக்கும்?—அதான் கொண்டு யோய் கிட்டதே!”

“பாத்திரம்?—ஒன் ஆனால் பெண்ணும் கொஞ்சம் சேர்த்தாற்போய் இருக்கக் கண்டால் கீ யட்டும் இப்படி கிணக்கவில்லை; உலகமே அப்படி கிணக்கிறது!—அதனால் தான் கொண்டு வந்த உன்னுடைய தீரணம் காலதென்ற என் தீரண வித்திருத்தேன்.....”

“சந்திர!”

“கேதெத்திருக்கில்லை; என்னுடன் இரவில் சில காலகன் படுத்திக் கொள்வதற்குத்தான்!”

“எனோ?”

“இந்த உலகத்தில் மனிதன் மனிதனுக்கு வேண்டுமானால் தன்னுடைய உணர்ச்சி உடன் அவன் கிட்ட காலகன் போராட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தமாதிரி போராட்டத்திற்கு என் தீர்ப்புதான் என் காலகருக்கு இருந்ததாம் சில சமயம் என் கிட்டமே காலகரு எப்பிணை இருப்பதில்லை; அதற்குத்தான் உன்னுடைய உதவியை காலதென்ற.....”

“காலகில் இவதத்தான் கீ என்னிடம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்ன?”

“ஆமாம்; அதனால் என்ன?”

“ஒன்றமில்லை; காலக இன்ற உத்த இருக்க படுத்தக்கொள்ள வேண்டுமென்ற இருத்தேன்.....”

“என்?”

“காலகிலுத்த அக்காலம் அத்தானும் வந்திருக்கிறேன். அவர்கள் என்னுடைய

அவரைய எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அதனால் உன்னுடைய உதவியை என் கூட வேண்டுமென்ற இருந்தேன்; அதற்குள் நீயே என்னுடைய உதவியை எடி விட்டாய்!"

"இதற்குத் தான் காரணம் கீழ் என்விடம் சொல்ல வேண்டுமென்ற இருந்தாயா?"

"ஆமாம்."

"என் வேடிக்கையடா, இது! என் என்ன விவரத்தோடு, அதையே கீழ் விவரத்திருக்கும். எம் இருவருக்குமிடையே மனத் தந்தி பேசியிருக்கிறது!" என்ற கைகொட்டிச் சிரித்தான் கைகலிங்கம்.

சிரித்த போது இருவரும் மொகமலா இருந்தார்கள். பிறகு, "இன்னொரு விஷயம் தெரியுமா, உனக்கு?" என்ற மதமடவும் பெர்ஸா ஆய்வித்தான் கைகலிங்கம்.

"சொன்னுத்தானே தெரியும்?" என்றான் சாதாமணி.

"உனக்கு வேறு போய்விட்டது .....?"

"என்டா!"

"அது பெரிய கதை!"

"அந்தக் கதையைத்தான் கொஞ்சம் சொல்வோம்?"

"இப்பொழுது வேண்டாம்; இரவு பரிந்துச்சொன்ன வருகிறேன், அப்பொழுது சொல்கிறேன்" என்றான் கைகலிங்கம்.

"ஹி" என்ற சொல்லிவிட்டு, சாதாமணி தன் கீட்டுக்குச் சென்றான்.

அந்திராடி மணி துன்பதக்கு மேலிருக்கும். அகல்காவை உள்ளே படுத்தக் கொண்டுக் கொய்கிவிட்டு, கார்த்தாவில் பாவையக் கொண்டு வந்த விசித்தான் கைகலிங்கம். அந்தச் சமயத்தில் எங்கிருந்தோ 'யியாங், யியாங்' என்ற சத்திவங்கைப் பூனைமொன்று காரைக் குறுகுத்துக்கொண்டு வந்தது. அகல்கா ஒடொடியும் வந்த அகல்கா பிடித்தக்கொண்டு உள்ளே சென்றான்.

"இந்திராத்தில் பூனைவை எதற்காகப் பிடித்தக்கொண்டு போகிறாய்?" என்ற கேட்டான் கைகலிங்கம்.

"என்னைக் கண்டால் உன்னுக்குப் பயமா வீருக்கும்போது, உன்னைக் கண்டால் கைக்குப் பயமா வீருக்காதா?—தனதும் 'இந்தப் பூனைவாதை எம்மக்குத் துணைவா வீருக்கட்டுமே' என்ற பிடித்தக்கொண்டு போகிறேன்!" என்றான் அகல்கா.

"இனிமேல் பேசினால் சேலுக்கம்!" என்ற கொள்ளைதர மறித்த, இப்பொழுது கீ என்னுடன் பேசியிட்டாய் போகிறுக்கிறேன்!" என்றான் கைகலிங்கம்.

இருவரும் சிரித்தார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் சாதாமணி அங்கு வந்த சோமே, அகல்கா 'சட்டி'மென்ற திணைவன்குக் கிழுத்தக்கொண்டு விட்டான்.

கைகலிங்கம், அவனை அழைத்தக் கொண்டு மேலே சென்றான்.

அங்கே, தன்னுடைய கதையைக் கலைஞான புரத்திலிருந்து ஆய்வித்தச் சென்றான் கைகலிங்கம் தனது தந்தை அகல்கா.

என்னவென்றதும் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவிடம், "அட, பாவி! இனிமேல் கீ என்ன செய்யுப்போகிறது?" என்ற கேட்டான் சாதாமணி.

"என்னும் அதையெதான் உன்விடம் கேட்டா வேண்டுமென்ற இருந்தேன்....."

"கதை .....?"

"இனிமேல் என் என்ன சொல்லுகென்றும் என்பதைத்தான்?"

"உனக்கு எவ்வளவு வேடிக்கையா வீருக்கிறத, தம்பி!—அது எப்போது தெரியும்?—போகப் போகத்தான் தெரியும்" என்ற சொல்லிக் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டே, சாதாமணி கிழே இறங்கினான்.

அப்போது மாகக் கதையை வேளாகத் திறந்த மாரோ கட்டிக் பார்ப்பதபோலிருக்கவே, "யார், அது?" என்ற கேட்டுக் கொண்டே அவன் விவரத்தை.

அடுத்த கிணவும் அந்த ஆராயி விழுந்ததற்குக் கொண்டு ஒரம் சத்தம் கேட்டது!

அக்காவதான்; அந்தச் சத்தத்தைத் தொடர்ந்து, "யார் அது, யார் அது?—யார் அது, யார் அது?" என்ற கேக்கிகள் அடுத்தடுத்த வருத்தன.

அகல்கா பரபரப்படன் வெளியே வந்து யார்தான்.

சாதாமணியும் கைகலிங்கமும் அவனைத் தொடர்ந்த ஒடினர். ஆனால் அவன் பிடிபடவில்லை; அதற்குள் மாயமாய் மறைந்த விட்டான்!

"செந்திரம் கந்தனும் வந்தது; காரில் திருட்டுகின் தொல்லை அதிகமாய்ப் போச்சா!" என்ற 'கிண்கணம்' செய்த கொண்டே சாதாமணி வந்து படுத்தான்; அவனுக்குத் தக்கம் வந்தவிட்டது.

அவனைத் தொடர்ந்த வந்த கைகலிங்கம் மாகக் கதையைத் 'தடா'மென்று சாத்தித் தாவிட்டுவிட்டு வந்து படுத்தான். அவனுக்குத் தக்கம் வரவில்லை; 'ஒருவேளை இன்று கந்தனும், கலைஞானபுரத்தில் அன்று வந்த கனனும் ஒரே ஆராயிருக்குமே!" என்ற அவன் எண்ணமிடலானான். (தொடரும்)

**இமயத்திலுள்ள பூக்களின் குவமையான
பரிமாணத்தைப்போல் மலர்ச்சியைத்தருவது**

இமயத்திலுள்ள பூக்களையொத்த பரிமாணப்போலத் தனிம
யான பூக்கள் டாய்ட் பெளடர் குவமையவைத்தருகிறது.
மேலும், அது எழுந்தரப் பட்டுப்போகக் கழுகழியப்புகட்டுவதால்
தோடு அதன் தனித்தனித்தரும் பரிமாணம் உங்களுக்கு
பரிசுத்தமாவத்தருகிறது.

ஹிமாலயா பூக்கள்

டாய்ட் பெளடர்

இவ் துறையோடு நெரித்தியான இராஸ்மிக் தயாரிப்பு

கீல்யாணப் பரிசு

33 பர.

அந்தக் கடிதம் ஈராவணனின் கையில் விடைத்ததும் அவன் எண்ணத்தில் மனம் திழித்தது போலாயிற்று. முற்போக்கான கொள்கை கொண்டவன் தன் தந்தையே தன் விருப்பத்துக்குத் தடை போட்டது அவனுக்குத் தெரியவொழுது அன்புதான் வலித்தது. பெரிய அந்தஸ்திலிருப்பவரின் தங்கம் பின்பு வந்து பறழப் பெண்கள் மணம் கொண்டு கொள்ள மறுப்பதெல்லாம் கதைகளில் வரும் வரட்டுக்கற்பகிரியை ஏற்று பகல் கையடி கண்டு வந்த ஈராவணனுக்கு அம்மாதிரிச் சம்பவம் ஒன்று தன் காதலிகளையெல்லாம் குறக்கிட்டுத் தூக்கியடித்து விடுத்தது. அதற்குத் திறந்த ஒரு துணிகளால் அவன் மனத்தில் ஒரு உறுதியான நிர்மாணத்தை உருவப்படுத்தியது.

தன்னுடைய தங்கம்கள் இருவருக்கும் கல்யாணம் செய்ததையும் எதிர்ப்பட்ட பழையோன் குயாஸ்க் சேவகனையும் தன் கம்பளத்தில் மூலம் ஒரு சோப்ப விருப்பிய தந்தையை ஓரளவு வெறுக்கவும் செய்தான் அவன். தந்தையின் திரண்ட சொல்வதற்கு ஒரு வார்த்தை தரவே வரத்தொடர்ந்த வரலாறுதான் சேவகனாகப் பட்டது அவனுக்கு. பிறிதது மூதல் அதுவரை அப்பாவின் சொல்லுக்கு இரண்டு சொல்லாத அவன், இந்த விஷயத்தில் மட்டும் தன் உறுதியைத் தவிர்த்த விரும்பவில்லை.

ஒன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கிழிந்த ஒரு எதிர்பாராத சம்பவத்தின் விளைவாக இது அப்பிப்பாது அவன் எழுதிப்பிஸ் கரெனரில் கடைசி வரலாறு வரலாறில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். புரவலாக்கத்தில் ஒரு தவிரைதலில் வரலாறு; தோட்டத்தில் சாப்பாடு. வலியு வற்ற அமைதிபாது யாழ்த்தகை கன்றுரில் படிக்கும் சில வரலாறுகளில்தான் மட்டுமிருந்தது! அதன் பிறகுதான் எத்தனையோ தோஷங்கள் காத்தது மட்டிலின்றனவே - மனநிலை அரித்துத் திண்டி!

சாப்பிட்டு விட்டு எதிர்பார்த்த வந்த அமித்த ஈராவணன், "ஈர்!" என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினான்.

"உருப்படிக்க செல்லாம் சிலை இருக்கு தான்னு பார்த்து எடுத்து வையுங்க!" என்ற சொல்லில் கவனிக்குத்த துணி மூட்டையையே மெனையிது வைத்தான் வரலாறில் கிழிந்த வந்த சாப்பாடு.

துவியியமாகச் சிலைய சாப்பாட்டிட்டு வந்திருந்த தன் துணியினால் ஒருவொன்றாக எடுத்துச் சரி பார்த்துக்கொண்டே வந்தவன், அந்த மெனையு விசியப்பாடு பார்த்ததும் பீரமித்துவிட்டான். அது அவனுடையதல்ல. அதன் மத்தியில் 'டி. என்.' என்ற பக்கை தாவினான் 'எம்ப்ராய்ட்' செய்யப்பட்டிருந்த

சழுத்துக்கள் அவன் திவ்யமைய அநிமமாகி டீனா. ஈராவணன், அவன் பெயரைக் குறிக்கும் அந்த 'டி. என்.' என்ற சழுத்துக்கள் அந்த விசியத்திற்கு காணப்பட்டதுதான். அதன் அழகு அவன் மனதைக் கவர்ந்தது. அதைத் திரும்பிக் கொடுத்துவிட்டுத் தன்னுடைய விசியப்பாடு பெற்றுக்கொண்ட வேண்டுமென்ற கிரஹிப அவனுக்குவியல், அதைத் தவிரிடவே வலித்துக் கொண்டுவிட வேண்டுமென்று அவன் அடித்துக்கொண்டது.

"ஈர், ஈர்!" இன்னும் எம்மா ஈரம் பார்த்ததும்! ஒன்ற துணியை ஒப்பாடுக்கொண்டவராகக் கண்டிருக்க முடியவில்லையா! காண எடுக்க, ஈர் போகிறது!" என்ற வாயாசின் துடுக்கான மொழிகளைச் சொல் மடுத்ததும் கிவ்வதற்காகக் கொடுத்துப் சப்பாசின் அழைப்பினால்.

அவன் போனபின் வெகு நேரம் அந்த விசிய கைக் கவரில் கவத்துக்கொண்டு அழகு பார்த்தான். கடைவிலாக அதைத் தன் மேலாங்கியை வித்தவிட்டு, அதற்குள் பூட்டிக்கொண்டு கண்ணாடிக் கொடுத்துவிட்டான். அவன் வாயில் வந்தபோது, தவிர எதிர்பார்த்த ஒரு வலி எடுத்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு ஒருகணம் சிலை பீரமைய பிடித்தது போலிருந்தது. "இந்த 'பேயின் விரை' உருவாக்கவாது தான்! வரலாறில் கவரில் கொடுத்து விட்டான். இதன் பரக்கை!" என்று கூறிப்படிவே தன் கவனிக்குத்த மெனையு விசியமே பிடித்துக் காண்க.

பாதுகொண்ட அவன் ஒரு மூன்ற பார்த்தான் ஈராவணன். அவனுடைய அழகியவரான எதிரில் வந்த தன் கவரில் அதற்குமே முடியவில்லை அவனுக்கு.

அந்த அநா முழுவதையும் அந்த ஒரு கொடிப் பொழுதில் பார்த்துவிட்டு விட்டான், அந்த வலி.

"அதோ! அந்த மெனையின் மெனையினது தான் என் விசியம். தவறு செய்து இதை எடுத்துக்கொண்டு அதைக் கொடுக்கிறீர்களா!" என்ற மறுபடியும் அவரின் பார்த்து அவன் கெட்டெட்டதான் ஈராவணனுக்குத் தவிர வந்தது.

"ஓ! போகாத தடுக்கிறேன்! உங்களைப் போன்ற உங்களைக் கொடுக்க மறுக்க முடியுமா! இதன்மேலும் 'டி. என்.' என்ற சழுத்துக்கள் இப்பதாந்தான் கவரில் இந்தத் தவறாதல் கொடுக்க வேண்டும்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே தன் மெனையின்கிழிதல்கள் விசியமே எடுத்து அதன் பெண்ணிடம் கொடுத்தான் அவன்.

"சழுத்துக்கள் ஒங்கு இருந்தால் பீரப் போகும் உங்களுடைய தாவிடுமோ! இரண்டு விசியத்திற்கும் உங்க வித்தியாசம் உங்களுக்குப்

அப்படி யோசனையாகவும் 'என்று சொல்
அவர் முனிமுறுத்தது அவர் உதயவர
செய்வதில் எரியானபடி விழுந்து தாக்கியது.
சொந்தநீயிம உருவெடுத்தாற்போன்று தன்
கண்ணத்திர சிந்து பேசும் பேசுந் தெனிர
மான அந்த அங்கதிலிசு குத்தலான பேசும்
அவர் நோக்கிலேய மிகப்பெருந்திக
காட்டியது.

"இங்கு.....அதன் ஓங்கலில் எப்போட்டி
செய்யப்பட்டுக்கது. அது அங்கலைய தூய்
மை மாணதிக் கலாத்திடது. அதனும்
தான்...."

"அழகா விருப்பதாய் மட்டும் அது உங்கள்
வரமாவீடுமோ? பிறர் பொருளை அதன்
சொந்தக்காரர்கள் அறிவாமைதான் உயிரா
லிய்யும் ஒருவிதத்தில் திருட்டுத்தனம்
தாயிடு!" என்று குறுக்கிட்டவர் அவர்.
அவனுக்குண்டான நிகைப்பில் மறுமொழி
சொல்லக்கூட இயலாது. அவர் பேசும்
விடதான், தன் விடுப்பை படுத்துக்கொண்டு.

அதற்கு அவர் வேறு வேறு செறித்த
வண்ணமே இருந்தான். அவர் உரிப மெழி
கனியத்தும் அவர் செவ்வனில் இடைவிடாத
சிங்காரம் செவ்வகன்ன மிகுந்தது. அவர்
கிளந்தான்:

"ஏன், கூடத்தான் அழகா விருக்குது?
உயிரியை பாய்க்குச் சொத்தமாக்கிக் கொண்
டாறோ...."

அந்த அழக் கண்களில் செஞ்சுந்த தன்
பாய் இழுக அவர் எடுத்துக் கொண்ட
முயற்சிகள் பல. அவர் படித்த காதல்
காலியில்கி கதாசபாக்கான மய்யுயும்,
சோமியோவும் அவர் கையில் அடிக்
கடி நோக்கி அவர் முயற்சிகள் வேதநி
யமைய உதவினர். இது உதவகனிலும்
காதல் பரிணமித்தது. ஆனால் அரும் பர
பட்டு அவர் கட்டிய காதலிகாட்டை, தன்
காதலியை வாதலிகாக்கி குண்டு பட்
டுத் தகர்க்கு விடும் என்று அவர்
எதிர்பார்க்கவே இல்லை. பதிர்பார்க்க
கிறபடி வெல்லாமை காலியில்கி கட்டி
தெறிவிட்டவதான் எல்லாவோ
தெவையிடு!

2

நுனிவிடும் பீரோ விடை
பெற்றுக் கவத்தாவுக்குப் புறம்
பட்டுச் சென்ற கதாசபாக்கான
'போன்' எரியானபடி வேலை
செய்தது. கவத்தாவுக்கு கருவின்
கடைபெற்ற ஒரு பிழைமாதிரி
மான அலாக்கட்டுத் திட்டம் கட்டு
செய்யக்கான ஏதாவது தெரிவிக்க
கனிக் பரிப்பிணியைப் போக்க உத
விதுபொல, கதாசபாக்கானுக்கும்
ஒரு உதவி எழுதியேன் வேலைவை
அளித்தது. மாதம் காலத்து ரூபாய்
எம்பனம். அதில் வசனம். கட்டி,
வசனத்தைக் கட்டி. எப்படியோ
மாதிரியில் மீசும் பிடித்து விட்
டான். வசனம் கடைசியில் கிட்டத்
தட்ட இரண்டாயிரத்துக்கு மேல்

அவர் பங்குக் கடைசியில் குவித்த விட்டது.
இதற்கும் இரண்டு முன்று மாதங்கள் கடைத்த
தால் முழுவதும் முகாவிதம் ரூபாய் செர்க்கு
விடும்; அதற்கு கொண்டு போய் கண்களில்
தாய்க்கட்டின் கொடுத்துவிட்டான் அதன்பே
தன் தந்தையின் காதலிகாக்கக் கொடுத்த
தத் தந்தை விடும் பிழைபடி முடிபயங்கலா?
கண்களில் காதல் கடைத்த கதாசபாக்கான
உயிர்த் குடிப்பை அறிந்து கொண்டுதானே
என்னியோ, கொடுக்கை கொடுக்கி ஒடித்
கொண்டிருந்த அந்த வெயில் வண்டி மூர்
காலியாசு கிளையகனில் கிளவது கடுமீ
கெடுத்துடன் ஒடியது. அப்படியே தலை
கலம் தெரியாமல் ஒடிவந்ததானே வன்
கடொ - அங்கலைய வேரம் தன்மையாத்
தின் மீது ஒடித் கொண்டுபுத்த வண்டி
இருப்பும் பாததவை விட்டு கழுவிக்க வே
செர்க்கு புறந்து கொறுங்கியது.

வேறு வேரம் இடபக் கவடி கொண்டு விட்டுக்
கண்ணாக்கி கதாசபாக்கான, பூவையிடு ஏத
பட்டுவிட்டது சொந்த உணர்ச்சியால் தாக்கம்
பட்டுத் திடீரென்று கண் விழித்தான். தன்செக்
கதரினும் ஒரு முறை பார்த்தியாது மூர்க்கு
மூலம் செறிக்க கிட்டத் கண்ணாக்கித் தூய்க்
அந்த மங்கிய கிளவாவிடில் பரிசிட்
பிரவாணிகனில் கட்டிரல் அக்டு ஒரு காதல்
கதையிடு குறுக்குத் திட்டது. திடீரென்று
ஏதோ கிளவடி கதவையுப் மிடியும் கிரமம்
பட்டுத் தான் இருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்த
தன் கைப்பிடிக்கைப் தெடவானும்.

கடலில் கடைத்தவர் விழுந்த கண்களையும்
தெடிவிடாமல் பிழைக்குத்தது. அதன் குற்றமே
யில் தன் கைப் பெட்டியைத் தெருவித்துக்க
கிரமம்! வேறு வேரம் இங்குமங்கும் அங்கு
யில் பாதிரை பண்ணியவாது போகவே,
கண்களையத் வேதநி இயைக்காத அழுத்த
அருவின்கு கட்டிக்கொ கொடுக்க கட்டி. தன்

புத்தகேந்திரம்

செய்யுறணி

● ● ● சரிபத்திம் யுத்தம் ஏற்படுவதற்கு முன் கோரியா தேசம் எத்தகைய கொத்தளிப்பான நிலைமில் இருந்ததோ அதே நிலைம்தான் இன்று இந்தோ சீனாவும் இருந்து வருகிறது.

கோரியாவைப் போல் இந்தோ சீனாவிலும் இரண்டு சர்க்கார்கள் இருக்கின்றன, கோரியாவைப் போலவே இந்தோ சீனாவில் ஒரு சர்க்காருக்கு குடியாவின் அனுபாயமும், மற்றொரு சர்க்காருக்கு பிரான்ஸ், பிரிட்டன், அமெரிக்கா முதலிய வங்கதகவலின் ஆதரவும் இருக்கின்றன.

இரு சர்க்காரிலும் யுத்த சக்தைத்தமாக இருந்து வருவதால், அத்தகைய நிலைமை இறுதியில் எப்படி வந்து முடியுமா!

இதற்கு முன் ஆஸ்திரேலியா, இந்தோனேஷியா, பர்மா, கோரியா, மலேஷா, சோவியத் ஒத்திய நாடுகளைப் பார்த்தோம். குமுறிக்கொண்டிருக்கும் தென் சிங்கு ஆசியா தேசத்திற் நாடுகளில் ஒன்றான இந்தோ சீனாவுக்கு இப்போது சென்று பார்க்கலாம். ● ● ●

7. இந்தோ சீனா

சிறிதளவு சோபத்தக்கு முன்னும் பின்னும் ஆயிரத்து நூலாறு வருஷ காலத்துக்குத் தென்சிங்கு ஆசியா நாடுகளில் ஹிந்து சாம்ராஜ்யமும் பௌத்த சாம்ராஜ்யமும் பரந்து விளங்கின என்ற யுத்தகேர்த்திகத் தொடரில் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி நாடுகளில் அந்த சாம்ராஜ்யங்களைச் சிம்மாணிக்கப்பட்ட கதரங்களும் ஆவலங்களும் இன்னும் இருக்கின்றன; அவைகளைச் சந்தர்பிசெப்பட்ட கதரகம், கலாசாசம் இவற்றின் சின்னங்கள் இன்னும் அழியாமல் இருந்து வருகின்றன.

சோழ, சோ, பாண்டிய நாடுகளிலிருந்தும் கலிங்கம், வங்கம், கஜபதி முதலிய விடங்களிலிருந்தும் அந்த நாடுகளுக்கு ஹிந்துக்கள் சென்று அங்கு தங்களுடைய மதத்தையும் சாம்ராஜ்யத்தையும் வந்தாபித்தார்கள் என்பதற்குக் கற்களால் சிம்மாணிக்கப்பட்ட அரைக்க முடியாத ஆதரவுகள் இருப்பதால் எவ்வளவு காலமாகியும் அதை யாலும் மறுப்பதற்கில்லை. அந்த இடங்களில் பல்லவ வம்சத்தினர் வேளுடைய ஆட்சியுரித்த வந்தார்கள் என்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்தோ சீனாவிலுள்ள காம் போஜா, அன்னம் மாகாணத்திலுள்ள சம்பா முதலிய இடங்களை அதற்கு அந்த நாட்டியாக விளங்குகின்றன.

இவற்றைத் தவிர, சிறிதளவு சோபத்தத்துக்குப் பின் மூன்றாவது நூற்றாண்டில் இந்தோ சீனாவில் ஹிந்துக்களால் பாண்டிசங்கம் என்ற கதரம் சிம்மாணிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து இருநூறு வரு

ஷங்களுக்குப் பிறகு கம்போஜா பிரபலமாக விளங்கியது. அங்குதான் ஹிந்துக்கள் பிரம்மாண்டமான கட்டிடங்களையும் ஆவலங்களையும் சிம்மாணித்தார்கள். இந்தியாவிலிருந்து சிறிதே சிறிதேகளையும் கட்டிட சிபுஷங்களையும் அந்தக் காலத்தில் அந்த நாடுகளுக்கு அழைத்துச் சென்ற இந்திய மன்னர்களின் ததையத்தையும், தேசப் பற்றத்தையும், பெருமைமையையும் என்னவென்று சொல்வது?

எனினும், அந்த மன்னர்களிடமும் கைங்கே இருக்கத்தான் செய்தது. தென் சிங்கு ஆசியா நாடுகளில் தங்களுடைய சாம்ராஜ்யத்தை வந்தாபித்த ஹிந்து மன்னர்களும் பௌத்த மன்னர்களும் அடிக்கடி பரஸ்பரம் போரில் ஈடுபட்டார்கள். வந்தகப் போட்டி போட்டி காரணமாக இன்று வங்கதகவல் போரில் இறங்குவதாப்போல், அக்காலத்திலும் வந்தகப் போட்டி காரணமாக ஹிந்து சாம்ராஜ்யமும் பௌத்த சாம்ராஜ்யமும் அடிக்கடி மோதிக்கொண்டன.

மூர்தூறு வருஷ காலத்துக்குள் இந்தோ சீனாவிலே வெவ்வேறான மூன்று சாம்ராஜ்யங்கள் தோன்றி மறைந்தன என்றும், அந்த மன்னர்களுக்குள் இருந்து வந்த போட்டி போட்டியின் வேகத்தைத் தெரித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் ஒப்பந்தவது நூற்றாண்டிலே ஐயவர்மன் தோன்றி ஹிந்து பௌத்தர்களிடமே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தையும் உருவாக்கினான். ஐயவர்மன் அங்கோரில் சிம்மாணிக்க முற்பட்ட தகைகரை அவனுக்குப்

பின் ஆட்சி புரிந்த லிரோவன்மன் புத்தி செய்தான். அவ்வாறுகாணாது ஆங்குள் வகையில் காம்போஜா சாம்ராஜ்யம் சீரும் சிறப்பும் காங்கல் பெற்றிருந்தது.

ஜயவன்மன், லிரோவன்மனுல் கிணர்விக்கப்பட்ட அங்கோர் ஆலய மூலதம் 'மகத்துவம் பொருந்திய அங்கோர்' என்று பிரசித்திபெற்றது. விஸுங்கன் ஆண்ட காலத்தில் ரோம் கல் எவ்வளவு சிறப்புடன் விளங்கியோ அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக அங்கோர் கல் சிறப்பு பெற்றிருந்தது. அது அக் காலத்தில் பத்து வட்டம் ஜனங்களுக்கு மேற்பட்ட மரபெரும் ஸ்தலமாக மாம்புற்று விளங்கியது. அந்த கல்சின் அருகேதான் கலகப் பிரசித்தி பெற்ற அங்கோர் கால் ஆலயம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அங்கோர் கால் ஆலயத்தில் அழகையும் சிற்பச் சிறுப்பையும் பற்றி எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தரும். அதன் சிறப்பைப் பற்றி ஆங்கில சரித்திராளிகளின் பக்கம் பக்கமாக எழுதி யிருக்கிறார்கள். ஒரு தெய்விக புருஷனின், கலவுதான் அதுவாறு ஆலயமாக உருப்பெற்றிருக்கிறது.

எனது சேந்த அங்குல் கங்காவத்தின்

என்று உதயிருக்கிறார்கள். விசுவிதும் ரோமிதும் உணர் உயகப் பிரசித்தி பெற்ற அற்புதமான கட்டிடங்களைக் காட்டிலும் அங்கோர் கால் ஆலயம் அதிகமையீரம் காசிந்தது என்று அவர்கள் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். இடிந்த அந்த ஆலயத்திலுள்ள ஸ்வமொரு கல்லும், ஸ்வமொரு சிற்பமும் அக்காலத்து மக்களின் உயர்ந்த காலகத்ததைக் காட்டுகிறது என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறுகல் காம்போஜா மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்குவதால் அதைக் கண்டு பாரும் பொருளாக கொண்டு அதை நாவா புறத்திலும் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். மீழ்க்கிட அன்னுமியர்கள் தாக்கினர்; மேற்கே மகஜாநியின் தாக்கினார்கள்; ஆன் ஜாநியின் வட்டக்கிரிக்குத் தாக்கினார்கள். எனினும் மேற்படி தாக்குதல்களை காம்போஜா சாம்ராஜ்யம் ஏமாணித்து கின்றது. 1297-ம் வருஷம் காம்போஜா மன்னரிடம் அனுப்பப்பட்ட சேன தேவரதுத் அப்போது மேற்படி சாம்ராஜ்யம் இருந்த சிறுபாடியும் பெருகாமையையும் பற்றிப் பரவாய் அடைந்து பிரமாதமாகப் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

எனினும் சேயத்தைத் தாக்குதல்களைச் சமாளித்து கின்ற காம்போஜா தானிக்குட வசாயகத் திடசென்று இயற்கையின் கோபத்தக்கு ஆளாக சேர்க்கிறது.

இயற்கை, சரிமக ரூபமாகத் திகைக்கக்கூடவில்லை. அங்கு புகழ்பயோ, புயல் காற்றிடு, பெருமழையோ ஏற்படவில்லை. வேறொரு விசித்திரமான உற்பாதம் தன் நாச வேலையை ஆரம்பித்தது.

இப்போ சீரெனின் மூக்கிய கதிகைல் ஸ்ரீராம மோகன்கில் எங்கிருந்தோ மகிஷாசூரன் மன்னவந்து அடைத்துக் கொண்டது. அதனால் கதிகைல் தன்னகின் ஒட்டம் தகப்பிட்டது. தன்னித் தேவ்வெதுடன் கில்காமல் காலால் வழிந்து அழகிய அங்கோர் கதிகைல் மூலயுகதையும் அவர் கோலமாக்கி விட்டது. அதனால் கட்டிடங்கள் நாசமாயின; ஜனங்கள் துன்பத்தக்கு ஆளானார்கள். வனப்பொருத்திய வளங்கள் எல்லாம் சீரிலாக மாறிவிட்டன.

ஜனங்கள் பட்டினி கிடக்குப்படிவான கில்காம ஏற்பட்டதால் அவர்கள் எங்கேதாரும் வேறிடங்களுக்குக் குடியேறினார்கள். பின்னர் காலத்திரமத்தில் அங்கோர் கதிகைல் மாரிவிட்டது. நாசகம் மக்கள் வாழ்ந்த அந்த இடம் கொடிய கட்டுமிருகங்களுக்குப் புகழ்விடாயிற்று!

இயற்கையின் கோபாவேசத்தினால் அதுவாறுக அந்த கதிகைல் சில வருஷங்களின் இருந்த இடம் தெரிவாமல் மறைந்தது.

எனினும் இடிந்து கிடக்கும் அங்கோர் கால் ஆலயம் அதன் பழைய பெருமை

காப்பகத சாத்தம் சிவரீயம் இந்து
கூடம் கம்போமாசன் காட்சி பரிப்பத
தான் ஆசாசியமாகும்.

மீமர் மூன்று மட்டம் சதா கைய
வித்திரைமம் உன்ன இத்தோ சேனில்
இரண்டரைக் கோடி ஜனங்கள் களித்
திருக்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர்
அனாதையினர் ஆவர். அனாதையர்களுக்கு
அடுத்தபடியாக அதிக ஊத்தொதாச
யுள்ள சலாகத்தினர் கம்போடியர்கள்
தான். இத்தோ சேனில் உன்ன மொத்த
ஜனங்களில் தொண்ணூறு சத விதிகத்
தக்கு மேற்பட்டவர்கள் விவசாயத்தையே
நிவசனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அனாதையினரின் பாசுகு சந்திரமக்
ருமைய சே பாசுகுமையே ஒத்திருக்
கிறது. சே மகான் கம்புலியுள்ளதில்
உபநிதாசன்களையே அனாதையினர் வாழ்க்
கையில் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

ஆனால் கம்போடியர்களின் லாசாரம்
இத்திரைக் கலாசாரத்துடன் கெடுமையே
தொடர்ச்சி கொண்டது. அவர்கள் பெண்கள்
மத்தகதப் பின்பற்றி வருகிறார்கள்.

அர் காட்டின் உற்பத்தியாகும் பொருள்
களில் கெஸ்தான் முதல் கந்தாயம் வசித்
கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக சப்பி,
தெயிலு, சப்பி முதலியவை சரானமாக
விளங்கின்றன. பர்மாவிற்கு அடுத்தபடி
யாக இத்தோ சேனாவும் கெஸ்தானுக்கு
சரானமாக அரிசி ஏற்றுமதி செய்கிறது.
இத்தோ சேனாவிற்குத் தான் அன்னிய காடு
களுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களில்
மூன்றில் இரண்டு மடங்கு அரிசிறான்.

இத்தோ சேனா கைத்தொழில்களில் பிற
பொருள்களாக இருந்து வருகிறது. அதற்
குக் கரணம் அந்த காட்டின் ஆதிக்கம்
செலுத்தியாகும் பிரகங்காரர்கள்தான்.

அவர்கள் இத்தோ சேனாவில் கைத்
தொழில் முன்னெற்றத்தில் சித்தகத
எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அங்கு உற்
பத்தியாகும் மூலப் பொருள்களை பெய்
லாம் பிளவுக்காரர்கள் கயாலகி மூன்
கிட்டி வெளி காடுகளுக்கு ஏற்றுமதி
செய்து விடுகிறார்கள்.

விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக
இத்தோ சேனாவில் மூலிய கந்தாயம்
வழிப்பத கரங்கத் தொழில் ஆகும்.
இத்தோ சேனாவின் மொத்த வித்திரைமத்
தில் பாதிக்குமேல் மகிப் பிரதேசங்கள்
என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அந்த
காட்டில் வடக்கிலுள்ள மகிப் பிரதேசம்
களில்தான் பெரும்பாலான கரங்கங்களும்
கமைய் திருக்கின்றன. அங்கு தங்கம்,
கெஸ்தி, தாமிரம், இரும்பு, தத்தகரம்,

இந்திரோவிலில் உன்ன தடைய பென் சிவ

கரங்க் முதலியவை உற்பத்தியாகும் கரங்
களின் இருக்கின்றன.

இத்தோ சேனாவில் பெரும் பளுதியும்
மகிப் பிரதேசங்களாக இருப்பதால் அங்கு
தரில் பாசுகளின் போடுவது மிகவும்
கூடமான காரியம். எனவே, இன்று
அந்த காட்டில் தரில் பாசுகளின்
மொத்த சேனம் ஆயிரத்து மூன்று மைல்
களுக்கு மேல் இல்லை. மேற்படி தரில்
பாசுகு கூடக்காரையோசமாகக் செய்து
கிறது. அது சேனாவுடனும் சயாமுடனும்
இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தோ சேனாவிலுள்ள அதிகளும்
பொக்கு வரவுக்கு மூலிய சாதனங்களாக
விளங்குகின்றன. மகிசுளையும் காடுகளி
யும் கூட்டு செய்தும் குறுவிய பாசுகு
களில் பொக்கு வரவுக்குக் கோவேறு
செலுகளை உபயோகிக்கிறார்கள்.

இப்போ காடுகளில் எல்லாம் அன்னி
யர் ஆதிக்கத்தா எதிர்த்துக் கைத்திர
இயக்கம் திரைமாக இருந்ததால் போக.
இத்தோ சேனாவிலும் கைத்திர இயக்கம்
திரைமாக இருந்து வருகிறது. இந்த
இயக்கம் 1941-ல் ஆண்டில் இத்தோ
சேனா முழு வதும் பரவியது. அதன்
பின் அந்த காட்டை சூப்பான் ஆக்
சிரமித்துக் கொண்டிருந்த போது

இந்தோ சீன மக்களில் இருபது லட்சம் பேர் பட்டினியால் மாண்டார்கள்.

1945-ல் சேன்ற மகாபுத்தம் முடிந்த பின் அன்னியர்கள் குடியரசுப் பிரகடனம் செய்தனர். இரண்டொரு மாகாணங்கள் மாத்திரமே அந்தக் குடியரசின் அடங்கி விருக்கின்றன. அந்தக் குடியரசு தான் ஸ்ரீ லோகியில் தன்மையில் விட்டனம் என்று வரங்கப்பட்டு வருகிறது. ஹனாப் வியட்னாம் குடியரசின் தங்கதராக இருந்து வருகிறது.

மேற்படி குடியரசைத் தக்கையோடுகக் காரிகள் செய்த ஸ்பாந்தி பவிக்காததால் அவர்கள் வியட்னாம் குடியரசை அக்கிரேத்து அதுனுடன் 1949-ல் வகுபும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர்.

எனினும் இந்தோ சீனாவில் பிரஞ்சுக் காரிகள் தங்களுடைய பிடிவைக் கையில் விதம்பாததால் அவர்கள் அன்னம் பாதி சக்கரவர்த்தி பாய் டாய் தலைமையில் ஒரு போய்மை சர்க்கரை ஏற்படுத்தினார்கள். பாய் டாய் சர்க்கரை புரான்ஸ் துரிடம், தாய்லாந்து, தெற்கு கொரியா இந்த மூன்று நாடுகளைத் தவிர வேறு எந்த ஆசியா நாடும் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிட தக்கதாகும்.

தமது சர்க்கரை அங்கீகரிக்கும்படி சில மாதங்களுக்கு முன் பாய் டாய் இந்திய சர்க்கரைத் தேடுக் கொண்டது வாசக அப்பிக்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அனும் ஆசியாவிலே அன்னியரின் ஆக்கத்தையும் காலனி நுகரையையும் இடைவிடாமல் கண்டித்து வரும் இந்தியா பிரான்ஸின் போய்மை என்று உறுப்பினம் பாய் டாய் சர்க்கரை ஏற்படி அங்கீகரிக்க முடியுமா?

லோகியின் சர்க்கார் தங்கள் சீவா கத்தின் மேல் உள்ள பிரதேசங்களில் பல சிந்தித்தல்வகையுமே மூன்றேற்றதமான நுகரையையும் அமுதுக்குத் கொண்டு வந்து இந்தோ சீன மக்களின் அன்புக்குப் பாத்திரப்படி விருக்கியோகன். எனவே, பாய் டாய் சர்க்கரையும் போட்டியாகச் சிந்தித்த நுகரையாகக் கைக்கொள்ளும்படி பான அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கொலாலியில் ஏற்பட்டுள்ள வுத்தம் 1950 லோ சர்க்கார் அமெரிக்காவைக் கண்டித்திருக்கின்றனர். பாய் டாய் சர்க்கார் அமெரிக்காவை கொலாலியில் கதர் பிரத்துக்காரப் போராடுவதாய்ப் புலங்க் திருக்கிறனர். அதிலிருந்து ஓரே நேரத்தைச் சேர்த்த அந்த இரண்டு

சர்க்கார்களுக்கும் உள்ள பவத்த அபிப்பிராய வேதந்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1948-ல் வருஷத்தில் அந்த இரு சர்க்கார் தருப்புக்களுக்கும் வேரமான போராட்டம் கடந்தது. மேற்படி போராட்டம் இப்பொழுது கின்றிருக்கிறது. எனினும் இரண்டு சர்க்கார்களும் மீண்டும் போரைத் தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றனர் என்று தெரிகிறது. லோ சர்க்காருக்குச் சீனாவிலிருந்து போர்த் தளவாடங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனவாம். பாய் டாய் சர்க்காருக்கு கதரியாக அமெரிக்காவிலிருந்து வேடி குண்டு விரானங்களும் இதர வுத்த சாதனங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றனவாம்.

கீழ்க், அங்கு லோகியின் சர்க்காரின் கொள்கைத் தருப்புகளுக்கும் பிரஞ்சுத் தருப்புகளுக்கும் இன்றும் உக்கரமான போராட்டம் கடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது.

எனவே, கொலாலாவைப் போன்ற நெருக்கடியான நிலைமை இந்தோ சீனாவிலும் உருவாகி வருகிறது என்பதை வாராவது மறக்க முடியுமா?

கீம்பர் திரும் கோட்சி

டி.கே.சி.

307. கண் ஒளி மறைந்தது.

லக்ஷ்மணனது பெரிய பெரிய பாணங்களால்க் குதிரைகள் மாண்டன; யானைகள் மாண்டன; தேர்கள் நொறுங்கின.

அவையகலின் மேலிருந்த வீரர்கள் எல்லாரும் பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல் அப்படி அப்படியே நின்று விட்டார்கள். சிலர் மெள்ள மெள்ள நடந்து போனார்கள்.

சூரலாட் படைகளுடைய கதி என்ன ஆயிற்று! உடம்பெல்லாம் காயமுற்று இரத்தம் இழந்து மூர்ச்சை ஆகி ஆயிரக் கணக்கான பேர் ஆங்காங்கு விடக்கிழார்கள்.

அவர்களில்ச் சிலருக்குக் கொஞ்சம் மூர்ச்சை தெளிந்தது. விழித்துப் பார்த்தார்கள். பக்கத்தில் அன்பான மக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள்.

தண்ணீர் கொண்டு வர எத்தனை எத்தனையோ மக்கள் ஆங்காங்கு ஓடினார்கள்.

தண்ணீர் வருவதற்கு முன்னமேயே ஆங்காங்கு ரிவர் உயிர் விட்டார்கள்.

சிலருக்குத் தண்ணீர் வந்தது. தண்ணீரைப் பருகினார்கள். அப்படிப் பருகுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிலர் அவர்களுக்கு இடையே மாண்டார்கள்.

இருகணம் திறத்துதோக் வி.

அயங்கிருத்(து) இரங்கிலிம் மி
உருகுதம் காதலோ கர,
உண்ணும்தீர் உதவும்என் ருர்;
வருவதன் முன்னம்மாண் டார்;
சிலர்சிலர் வந்ததன் னீர்
பருகுவார் இடையேயப் ட் டார்;
சிலர்சிலர் பருகிப் பட் டார்.

[இருகணம் திறத்து தோக்கி: இரத்தம் இழந்து மூர்ச்சித்துப் போய்க் கிடந்தவர்கள்]

சிலருக்கு உணர்ச்சி கொஞ்சம் வந்தது. இரண்டு கண்ணையும் விழித்துப் பார்த்தார்கள்; அயங்கிருத்து இரங்கிலிம் மி: பக்கத்தில் உட்காந்து கொண்டு இரங்கிலிம் மி உருகும் தம் மக்களைப் பார்த்து; உண்ணும் தீர் உதவும்என் ருர்; வருபதற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். மக்களும் எழுந்து போய் விட்டார்கள். தண்ணீர் கொண்டு வர.

வருவதன் முன்னம் மாண்டார்: தண்ணீர் வருவதற்கு முன்னமேயே மாண்டு போனார்கள் அந்த வீரர்கள்.

ரிவர் ரிவர் வந்த தண்ணீர் பருகுவார் இடையே பட்டார்: சிலருக்குத் தண்ணீர் வந்தது அதைப் பருகித் கொண்டிருந்தார்கள்; அப்படிப் பருகித் கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிலர் தம்மைக்குத் தண்ணீர் இல்லாமலே மாண்டார்கள்;

ரிவர் ரிவர் பருகிப்பட்டார்: மற்றும் ரிவர் தண்ணீரைப் பருகினார்கள். பருகின மரத் திரத்தில் மாண்டு விழுந்தார்கள்.]

வேறு சில தந்தையர்கள் பாடு என்ன என்று பார்க்கலாம்.

அவர்களுக்கும் பல இடத்தில்க் காயம். ஆனாலும் அவர்களுடைய மக்களுக்கு அதை விடக் காயம், அவர்களே அந்த மக்களைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு வேகமாக நடந்து போகிறார்கள்.

போகிற வழியில் தோளில் இருந்த படியே உயிர் போய் விட்டது மக்களுக்கு. மக்களது உடலை அப்படியே கீழே போட்டு விட்டு ஏதோ "பிறைத்தோம், பிறைத்தோம்" என்று ஓடினார்கள்.

மக்களைச் சுமந்துசொம் றும்
தாதையர், வழியின்ஆ வி
உக்கனச் என்னவி கித்,
தர்மைக் கொண்டோடிப்போ னார்;
கக்கினர் குருதிவா லாக்,
உண்ணி மறைபக்,கர வாக்த்,
திக்கொடு தெதிலும்கா னார்,
திரித்துசென் றுயிரும்திர்ந் தார்.

சூத்திரமும் திருப்புகளில் சந்தை சட்டமும்
புறமும் சரிந்திடு முகிழ்த்தும்கூடவந்தது.

அன்று நெய்நீர்நெய் தரப் பதனூட்டி
 உடன் மூவாய்க் கொடி தாங்கி ஊர்வலம்
 வந்தனர். அந்த ஊர்வலத்தின் முன்னணி
 யில் எம் தியாகி குமரன் ஆடிவந்ததன்
 வந்தார். இவ்வாறுசெய்தான நேரப்பந்தர்
 ஸ்ரீ பி. எஸ். அந்தாம் ஊர்வலத்துக்குத்
 தலைமை தாங்கி வந்ததில் நெய்நீர், உடனே
 கலைந்த போகுப்படி போலீஸ் வந்ததால்
 மிதந்தது, நெய்நீர்நெய் சாத்தியப் போர்
 முறையைப் பின்பற்றிச் சத்தியாக்ரிதம்
 செய்தனர். போலீஸார் தடியடியின் மூலம்
 விலகியதில் கலைந்த முற்பட்டனர்.

சென்னைக்குள் நேரப்பதற்குள் அவர்
புறப்பட்டார். தனது ஸ்ரீ பி. என்.
கந்தன் குந்தவிராகம் கீழ் விழுந்தார்.
நியதி குமார் இவ்விதமாகிய உத்திய-
ஸி ரூத், நேரப் கொடியைக் காத்த,
கொடியை அடியாகக் கீழே எய்தார்.

அதப்போல அம்மாதிரி குமாரின் சரித்
திதத்தை எல்லாம் எளிதான உருவம்
எல்லாம் தேடிவந்த ஸ்ரீ பி. எம். சந்திரன்
சமுத்திரத்திலிருந்து, தடியடிதான் எல்லாம்
பாடல் எழுந்ததில் பிறகு சென்ற பெற்ற
இச்சரித்திரத்தை எழுத முன்வந்த சூரியன்
இப்போதில் மூலம் சென்ற தேர்த் தேரன்
பாத்திரமாயினார்.

[பிரதமர்: தமிழ்நாட்டின், திருச்சி, சென்னை-17, வினா: எ. 1-0-0.]

മുദ്രാധികാരം

உரிசைகள் கோபாலன் பென் டாஸ்ட்மெக்ளும், அவரது அம்மாஞ்சியின் பித்திர வாராயனாளுக்கும் சிவன வயதிலேயே விவாகம் நடக்கிறது. இதை ஒட்டிக் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள், பட்டங்களுக்குள் உண்டாகும் மாஸ்தர்பட்சம், படித்த வாயினியின் விசித்திர மாண்புகளுக்கு, எண்பாட்டுக்குள் ஏற்படும் சொந்திய நுதலிய வாகங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களுடனும் சந்திரவாஸ்தாப்பங்குக்கிறதே இரத்தம்.

பாதிதரவயிற் அமைப்பும் அந்தக்
பெரும் ஓட உடல் பாவனைகளும் அந்
தரவயிற் இயல்புக்கேற்ற நுட்பதின் அந்
காகச் சித்திரிக்கும் மய்யுருக்கிற் றன.

கவர்ச்சிகரமான அமைப்பைப் பூர்த்தி
அழகியிருக்கிறது.

[ஆசிரியை: இ. சதங்கதி அம்மாள்; பி. சதம்; கலைமான் காரியமாயம், காரியமாயம், சென்னை; காரிய: கு. ச.]

ஓ! அப்படியா!

மீஸ்டர் அப்டு கோனால

8. அப்டுவின் அபிநயம்!

தினமலைய வாசித்ததால்தான் பிரேமலீலின் மனது கலங்கித் துழம்பித் தவறுதலாகத் தன் கர்ப்பத்தில் விழுந்து விடுவாளென என்று அப்டு நினைத்தான். அப்டு நினைத்தான் அவன் மனத்தினால்தான் கட்டிவிட்டு, நான் குடும்பத்திற்குப் பிரதான அங்கமாக மாறிவிடுவேன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த நினைப்பைப் பற்றி இப்போது என்ன நினைத்தான்? அந்த நினைப்பைப் பற்றி இப்போது என்ன நினைத்தான்? அந்த நினைப்பைப் பற்றி இப்போது என்ன நினைத்தான்?

மீஸ்டர் அப்டுவின் நினைவு மெல்லியதாக இருந்தது. அந்த நினைவு மெல்லியதாக இருந்தது. அந்த நினைவு மெல்லியதாக இருந்தது. அந்த நினைவு மெல்லியதாக இருந்தது.

"என்னப்பா முதுகை மீட்டிப் போட்டுக் கொடுக்கிறாயா?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"இல்லைப்பா! அங்கே இப்போது என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"என்னப்பா? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது? என்ன நடக்கிறது?" என்று அப்டு கேட்டான்.

"ஆனால் மின்னிலிப் பூசல் போன்ற உன்னுடைய கண்ணும், மின்னிலிப் போன்ற உன்னுடைய கண்ணும்—ஆனால்!"

கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தாமலேயே
கிணக்குறையில்" என்று தாட்சணியம்
வெறுப்பும் கவிதை குரலில்.

"புத்தகம் படி - தாராளமாகப் படி! -
உனக்குத் தொகுதாடி கொடுக்காமல் இருக்க
வேண்டுமென்பதற்காகப் பன் ஆவதும் ஆகா
வம். புத்தகம் படிப்பதோடு எங்கிலப்பதற்கும்
சிறிது சிந்தித்துப் பார். ஏன் உன்னை உன்னைக்
கண்டதும் எப்படி உருகுிறது என்மனதையும்
பொருத்திப் பார். உனக்குத் உண்மையான
சாதனை வளர்ப்பதற்காகத்தான் சில பெண்
களையும் சில ஆண்களையும் எதிர்த்துச் செல்
கிறார்கள். உன் சிவோதாய் சங்கரரோடு
கிணக்குறையில் செல்லும்படி அறிவுடையவர்கள்
எங்கே இருக்கிறார்கள் இருந்து எவ்வளவு
கடிவுகள். அந்தோ மட்டுமல்ல; உங்கிலப்பாதி
ரும்படி வேறு சென்று விட்டார்கள். உங்கிலப்
பார்க்கும்படி சென்றதோடு மட்டும் விட்டுவிட்
யிருக்கிறார்கள்; ஏன் இருவருக்கும் இருவரு மானால்
ஒரே சமயத்தில் குத்துவதற்காக அல்லது
பழைய உன் கிணக்குறையை துடித்துக் கொடு
விட்டார்கள் அந்தப் போலீஸ்கார எடவுகள். சாதனை
கவியானம் இவைவகைக் கிணக்குறையில்தான்
கொண் - நற்கொண் சென்று கொண்டு கொண்
புத்தகம் பிடுங்கி இருக்கிற சாதனை மாத்
திரம் தாறு! உனக்கும் ஒரு சாதனை....."

"பேராதம் துடிக்கலாம்! எதை ஒரு
சாதனை அது ஏற்படாது. கிணக்குறையோ,
நற்கொண்யோ எது கொண்டுமே சென்று
கொண்டனாம்....."

நீயே நன்மகன்
சாதனை துடிக்க
பேராதம் மூன்று மாத்
திரம் எடுத்து சென்று
கொண்டிருக்கிறார்.
அவர்களை எந்த மாதிரி

சாத்தவர்கள் என்பதோ, அந்தத் தன்ம
வானம் எந்த இரு சாத்தவர்களுக்கும் இடையில்
இருக்கிறது என்பதோ இக்கதைக்கு அவ
சியமில்லாத விவரங்கள். ஆகவே அதைப்
பற்றி இங்கு கூறவில்லை. ஆனால் எடுத்த
சென்றவர்கள் மூன்று பேர் என்பதற்காக
மூன்றாம்.

அவர்களை ஒருத்தி பிரசாங்காதி. அவன்
கீதம் துண்டினை உடுத்தி விடுகிறான்.
அவன் மூத்தவன் துரி. படமம் படம
மாகப் படித்திருந்தது. அவன் தலைமயிர்
செய்திருந்தது. அவன் பாதங்கள்
விடுகிற குதிரையில் பித்தயெடி ஏற்பட்டு,
இரத்தம் கசிந்தது.

இன்னொருத்தி இள கங்கை. கமர்
இருபது வயது மதிக்கத் தக்க மங்கை.
அவன் கண்களில் வசிகளிலும் ஒளிவிடுந்
தது. இளமை அங்கேதோயும் கொப்புளித்
துக் கொண்டிருந்தது. கமலையில் ஒரு
அயல்சிய பாவமும் கச பாவமும் கவிதை
பாப்போரை வசிகளில்தான் விடுகிறது.

"என் ஒரு சாதனை நற்கொண் சென்று
கொண்ட மட்டுமே. என்னுடைய சாதனை
வழியைத் திட்டத்தில், இருபத்தொன்பது
அதிகமாகப் பத்து அங்குலமாகவது சிறை
கொண்டு வரையில் இருக்க உட்காருவதை உயிர்
கொண்டு பிடுங்கு!" என்று அப்படி.

"கொண்டிருக்கிறேன். நற்கொண் சென்று
கொண்டதும் உங்கள் சாதனை வழியைத் திட்ட
த்தில் கொண்டு சென்று கொண்டுவர்தான் உன்
கீதம் உட்காருவதை இருக்கும். அல்லது. அந்த
சாதனை வழியைத் திட்டத்தில் இரண்டாண்டுகள்
காலம் இருக்கும். விடுகிற காலகால சாதனை
கூட்டிக்கொண்டிருக்கிற மாத் துக்கொண்டதில்
உங்கள் உங்கிலப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று
கொண்டிருக்கிறார்கள். சரி, பேராதம் வரக்கூடாது!
என் கொஞ்சம் படிக்கிறவர்களுக்கும்" என்று
கொண்டிருக்கிற புத்தகத்தைப் பிடித்து
அதில் கவனத்தைச் செலுத்தமாறும்.

அப்படி சிறிது கொண் துண்டிச் சிந்தித்து. தன்
வாழ்வுப் பேராதம் கிணக்குறையிலிருந்து விட்
தல் உன்மாதிரி ஆரம்பித்திருக்கிறேன் அவன்
உணர்ந்து கொண்டான். ஆனால் அந்த
சாதனை அவனுக்குப் பெரிய நோய்க்கிணக்குறையின்
பாக்கையாக இருக்கிறது விடவில்லை. இம்
மூன்று சிறிது மூன்றாம் சென்று அவர்களைத் தன்
அப்பிரசாங்காதிக்கு இணங்கக் கொண்டுவர
வந்த கவிதைகள் அவனுக்கு இருந்தது. வேறு
வழியில் அவன் அடையும் புத்தகங்கள் கவிதை
கொண்டிருக்கிறார்கள். "சரி என் பேராதம் ஒரு
சிறிதும், பிடுங்கு!" என்று கொண்டிருக்கிற
அவன் கொண்டு சென்றான். (தொடரும்)

மேன்று பேர்

கே. ஏ. அப்பாள்

மந் கு கு த் தி
தாண்டி எந்தியவன்.
பிறந்த ஒரு வர
மாறு குழந்தையைக்
கையில் ஏந்தித்
கொண்டு நடந்தது

பேராதம். எந்தத் துண்டியால் மூடி
மகத்தந்த கவந்திருந்த தன் குழந்தையை
அடிக்கொரு தன்ம வர்த்தையுடன் பார்த்த
வண்ணம் நடந்தது சென்றது.

மொத்தத்தில் மூன்று பேரும் மொத்த
மாக நடந்தது சென்றது. தூரத்தில்,
சிறிது ஒரு வண்டி. வருவதன் சிறிதும்
கேட்டோய் தலை கிணக்குறையின் பார்த்தது.
தலில் தன்மகனாகத் தொடுவானம்
கொண்டிருக்கிற கிணக்குறையின் பேராதம் எட்டி
வந்தது. அந்தத் தொடு வானத்தில்
கருவியுடன் தோன்றியது.

பிரசாங்காதி "இன்னும் இரண்டு
கிணக்குறையின் அந்த வண்டி இங்கே வந்து
விடும" என்றான்.

மற்ற இருவரும் அவன் உறிய வாழ்
ததன் குறித்த ஆபத்தை புணர்ந்தனர்.
"என்ன? என்ன கொண்டு?" என்று
பிரசாங்காதி குரலில் சென்றதற் பேராதம்
கேட்டான்.

புது .

"ஒரு நாளைக்கு தாது அயன்ன்
சாய்பிட வேண்டு மென்றால்,
யாராலே முடியும்?"

"நீங்க சொல்றது என்னங்க ஆர்
சரிவா இருக்கே! ஆறு அயன்ன்
போதாதுங்கறங்க ஸாரே....."

"அட அதைச் சொன்னவீங்க;
தான் சொல்றது மருத்துங்க..."

"நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்பது
தான் உங்களுக்கு வந்துத் தெரியுமே?
இன்னும் என்ன கேள்வி வேண்டிக் கிடக்
கிறது!" என்றான் அந்தப் பிச்சைக்காரி.

இயற்கை உதவிட்டு அவன் தொடு
வாணத்தைக் கிட்டு பரக்கவானான்.
தொடுவாணத்தில் கரும்புள்ளியாகத்
தோன்றிய சயில் இன்றிச், மென்ம
மென்னப் பெரிதாவித் தன் உண்மைச்
சொருபத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது.
ஆம், விசுடிக்கு விசுடி வெகு வேகமாக
சயில் அவர்களை ரோக்கி வந்த கொண்
டிருந்தது.

"இந்த சயில்வண்டி எழுதொல்லாகன்,
கட்டியர்கள் எல்லாவற்றையும் நீத்து
விடும் என்பதுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமே?
இல்லை என்பது கேள்வி வேண்டி யிருக்கிறதா?"
என்றான் அந்தப் பிச்சைக்காரி.

"ஆனால் நான் சாக விருப்பமில்லையே!
இன்னும் என் இளமைமாதிரியில்லை; இளம்
பருவத்தைக் கட்டக்கூடவில்லை. வாழ்க்கையில்
பார்க்க வேண்டியவை அனைத்தும்
வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கி
யிருக்கின்றனவே!" என்றான் அந்த இளம் பெண்.

"உன் இளமை எதற்குப் பிரயோ
ஜனம்? இரக்கமற்ற பருவத்துக்குச் சில

காலம் உன் இளமையின் காரணமாக நீ
விடையாட்டுப் போய்விடலாக இருக்கலாம்.
பிறகு அங்குக்கு அனுப்பு ஏற்பட்டதும்
கொஞ்சம் கூட இரக்கமில்லாத உன்னை
தூர எறித்து விடுவான். அதனால் உன்
இளமை எதற்குப் பெறும்?"

"சே, சே! அப்படிச் சொல்வாதே!
அவரைப் பறித்து ஒரு வார்த்தையும்
சொல்லாதே. பாவம்! அவர் என்னை
எவ்வளவோ ரெகித்தார். கிணாமாவே
என்னைக் காதலித்தார். ஆனால், பாவம்,
அவரால் தம் பெற்றோர்களை எறித்து ஒரு
வார்த்தை கூற முடியவில்லை. அவர்கள்
விருப்பத்துக்கு மாறாக நடக்க முடிய
வில்லை. அவ்வளவுதான்!"

"அப்படியானால் இன்னும் நீ காதல்,
அப்பு என்பதில் எம்பிக்கை வைத்திருக்க
கிறாய் என்று சொல்லு! பெண்களைச்
சிறைப்பிடிக்க ஆடவன் கிருஷ்ணத்த
அம்மாவ மொழிகளில் இன்னும் மயங்கிக்
கிடக்கிறான் என்று சொல்லு! ஆனால் உன்
இளமையைப் பற்றி யட்டும் இப்போ
சொல்லி வைக்கிறேன். உன் இளமை,
இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கோ இரண்டு
வருஷத்துக்கோதான் இருக்கும். அதன்
பயனாக ஒரு சில செட்டிக் காசைக் கூட்டி
விற்றதும்பாதிக்க உதவியாக இருக்கலாம்.
பிறகு.....பிறகு....." என்று சொல்லிக்
கொண்டே வந்தபோது பிச்சைக்காரியின்
சாக் குழறிபது; கண்ணில் நீப்பொறி
பற்றிதான். "பிறகு...ஆம், வெகு சீக்கிரத்
திலேயே உன் இளமையை இழந்து விடு
வாய். குதூமை நடக்கிறதும், புதிதில்
யாசிப்போவாய்! அப்போது காரண
மாக மக்கள் ஏதாவதுக்குக் காட்டும்
பரிவுகூட உனக்குக் காட்ட மாட்டார்கள்.
பிச்சை கூடப் போட மாட்டார்கள்."

"ஆயின் இருக்கும் போது அத்தகைய
செவல வாழ்க்கையையிலும் வாழ்ந்துதான்
நீரேயென்றும் என்று தோன்றுகிறது!
அதனால் எல்லது என்னும் தோன்று
கிறது!" என்று காதலினை அந்த இள
மண்கை. ஆனால் அவன் வாதம் பிச்சைக்
காரியின் அமைக்கும் மொழிகளின்
எதிரில் ஒரு கணமும் சிந்தாமுடியாமல்
மறைந்தது!

அடுத்தாற்போய் அந்தப் பிச்சைக்காரி
தாய்மை எப்படிய அந்தப் பெண்ணைப்
பார்த்தான். "நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?
நீ கூடச் சாவதற்குப் பயிற் படுகிறாயா?"
என்றான்.

"சாவு என்ற வார்த்தையே சொல்
வாதே!" என்று கூவினான் அந்தத் தாய்.
"சான் சாக விருப்பமில்லை. என் குழக்
கைக்காவாவது என் உயிர்வாழ விருப்ப
மிறேன்" என்றான்.

பிச்சைக்காரியின் கண்ணில் அனலு
கூந்த அருவருப்பு காணப்பட்டது. அவள்
அந்தக் குழந்தையைச் சுட்டிக் காட்டி,
"இந்த மாயிசுப் பிண்டமா உங்களைச் சாக
வேண்டும் என்று துணிவிடுகிற தனாகச்
சொல்கிறது. இது குழந்தையா?—அவ்வா!
உன் பலவீனத்தின் ஞாபகத்தினைப்
பொருள்! உனது விழ்ச்சியின் கிணவுச்
சின்னம். இவ்வுலகம் உனக்கு இரைத்த
கொடுமையில், உலகம் வழங்கிய பைபேரும்
அறிபாயத்தின் உருவமல்லவா இது?
இதன்பொருட்டா நீ உயிர் வாழ விரும்பு
கிறாய்?" என்றான்.

"எனக்குத் தெரியும். இந்த விஷயம்
உனக்குத் தெரிந்ததை விட எனக்கு உன்ரு
கத் தெரியும். எனக்கும் இக்குழந்தை என்
குழந்தை, என்றுகூடாது. என் உடலின்
ஒரு உறுப்பு, என் கிணத்தின் ஒரு
பகுதி!" என்றான் தாய்.

"அட! இதெல்லாம் என்ன பிரதமம்!
கேட்கச் சலிக்க வில்லா! மறப் பிராந்தி
இதையெல்லாம். உன்னை உன் தாயாரும்
தகப்பனாரும் விட்டை விட்டு மறுபடியும்
புலதமமாக இருந்த ஒரு சான் விட்டி
னார்கள்! அப்பொழுது அவர்கள் உங்களைப்
பற்றி, இப்பொழுது நீ உன் குழந்தை
வைப் பற்றிப் பேசுவியே அப்படி. பென்
லாம் கிணத்தார்களா? உன்னை அவர்கள்
தங்கள் உடலின் ஒரு உறுதி தங்கள் கிணத்
தின் கிணம் என்று கருதினார்கள்?"
என்று பொறுமையுடன் இழந்த உறியைச்
அந்தப் பிச்சைக்காரி.

அதற்கு அந்தத் தாய் சொன்னான்:
"உனக்கு ஒரு விஷயம் சொல்லுகிறேன்.
நான் சாவதற்குச் சற்றும் தயங்கவில்லை.
நான் சாவதானால் இந்த உயிரின் துன்ப
மாதிலும் தீர்த்தது என்று இருக்கும்
அல்லவா? ஆனால் இந்தப் பிச்சைக்
குழந்தையின் கதி என்னவாகிறது? இதை
பார் பார்த்துக் கொண்டார்களா?"

"இந்தக் குழந்தையும் உன்னுடன்
சாகட்டும். குறைந்த படியும் இவ்வுலகை
விட்டு ஒரு பிச்சைக்காரனாகிவிடும் குறைத்
தான் என்றிருக்கிறேன். ஆம், இந்தப் பிச்சைப்
பிழைப்பதைத் தவிர வேறு என்ன பிழைப்பு
வருங்காலத்தில் இந்தக் குழந்தைக்கு ஏன்
பாடு செய்யப் போகிறது?"

தாய் மறுபடியும் தடுத்தப் பார்த்தான்.
குழந்தைக்காக மற்றும் ஒரு குறை
கெட்டுவினான். ஆனால் அந்தப் பிச்சைக்காரி
நிர்மாணித்து விட்டான்; அவன் அந்த
முடிவுக்கு வந்துவிட்டான்.

ரயில் என்ஜின் இப்பொழுது வேறு
அருகில் வந்துவிட்டது. பங்களி பூதகார
உருவத்துடன் அண்டிண்ட சரணங்கள்

கூடு கடுக்க விழிட்டுக் கொண்டு வந்து
விட்டது.

பிச்சைக்காரி, "சரி, கிண்கள் யாரும்
உடன் வரவில்லை என்றால் நான் மட்டு
மாதிலும் கிச்சைக்காரி சாகப் போகிறேன்.
ஆம், நான் எதன் பொருட்டும் உயிர் வாழ
கொண்டிருக்கிறேன் அல்லவா?" என்றான்.

"உயிர்த் தவிர உயிர்ப்பாழ் முடி
பாது என்பது உனக்குத் தெரியும். நீ
இறந்து விட்டாய், உலகமும் உயிர்துறக்க
வேண்டியதுதான்" என்றான் அந்த புலி
வும் தாயும் தங்கள் தோழியை வேறு பிர
யாணப் பட்டுத் தடுத்துக் கொண்டே.

✱

இப்பொழுது ரயிலுக்கும் அவர்களுக்
கும் இடையில் ஒரு கடிதம் தாழ்மே இருந்தது.
அவ்வகையு கெடுக்கி வந்து விட்டது ரயில்.
அந்தப் பிச்சைக்காரி ரயில் தண்டமாளத்
தின்மீது விழச் சென்றபொழுது என்ஜின்
'உ' என்று விழித்தது. என்ஜின் டிரை
வர் பெருமூலத்தி செய்த பிச்சைக்காரன்
போட்டு, ஓடிச் கொண்டிருந்த ரயிலை
கிறத்தினர், கிறத்தி என்ன புண்ணியம்?
என்ன பலன்?

ரயில் என்ஜினில் வேறு செய்து கொண்
டிருந்தவர்கள், என்ஜின் சக்கரங்களில்
மாட்டிக் கொண்டிருந்த உடலை வெளியே
எடுத்தார்கள். அதற்குள் அங்கு ரயில் பிர
யாணிகள் கூட்டமாகக் கூடிவிட்டார்கள்.

அவர்களில் ஒருவர், "யாரும் இல்லை;
யாரோ ஒரு பிச்சைக்காரிதான்!" என்றான்.

இன்னொருவர் "பாவம். ஒரு இனம்
பெண், பங்கு அழகாகக் கூட இருக்கி
றது" என்றான்.

மூன்றாவதாக ஒரு பிரயாணி, "அட
பாவமே! ஒரு தாய் அல்லவா இறந்து
விட்டாள். கையில் குழந்தையுடன்"
என்று அவ்வாபத்தார்.

இப்படி ஐயங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த
போது, அவ்விடத்துக்கு அவசர அவசர
மாக வந்தார் ஒருவர். அங்கே கூட்டம்
கூடியிருக்கிறதே, என்னவென்று தெரிந்து
கொண்டு போக வந்தார். அவரிடம்
வேறொருவர், "யாரும் இல்லை; யாரோ ஒரு
பெண்பிள்ளை....." என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

ஆனால் அந்தக் கூட்டத்தில் மக்களின்
என இயல்புகளை உணர்ந்த ஒரு
வேதாந்தி வீசுந்தார். அவர் கண்கள்,
கிற்றங்களுடைய கண்கள் பார்த்ததை
விட அதிகமாகவே பார்த்தன. அதனும்
அவர், "இவ்வா; ஒரு பெண் பிள்ளையா
இறந்தாள்? இவ்விஷயப்பா, மூலம்" என்றான்.

இந்தியாவில்
ஸ்தாபிதம் : 1933

தலைமை ஆபீஸ் :
மதுரை

இலாகா :
ப ம ப ர ம்
அகமதாபாத்
கம் உ த் த ர
த ர ம பூ ர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனி, லிமிடெட்

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது

நெருப்பு, கப்பல், மோட்டார், விபத்து

ஒருவிய சகலவித இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆண்டுகள் ரூ. 76,00,000

பிரதம ஏஜன்டுகள் :

ஏ. க. எப். ஹார்னி லிமிடெட், மதுரை Etc.

தளர்ச்சி, உடல் பலவீனம்
ஆரோக்கியமின்மை ஆகியவைகளுக்கு

விவரமாக வகுத்துத்
தெளித்து, பனமின்றி நீரும்
பலமாக மிகவும் சக்தி
பெற்று பாமகைய சக்தியை
வாங்குக (Angier's Emulsion)
நீர் மிகச் சிறந்த சாதன மென்
பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
வறுமட்டுவதற்கும் பசியுட்டுவதி
தும் மதறும் தீரண சக்தி யளிப்
பதற்கும் இதற்கு மிகுதியை வேறு
தருவதில்லை.

எல்லா வகையினிடமும்
விவரமாகவிடமும் கிடைக்கும்

ANGIER'S EMULSION

எழில் வாய்ந்த
கொண்டை, கணையும்
பெருதும் கூந்தலையும்
கேசவர்த்தினியின்

உதவியால்
ஆடையுங்கள்

கோலத்தின் அரு 16, ஆம்படி அரு 16, எங்கும் கிடைக்கும்

தென் இந்திய சரணமனசாலை - - - கோயமுத்தூர்

**SPECIAL CONCESSION
FOR 2 WEEKS ONLY**
AT LESS THAN HALF PRICES
EACH GTD.
10 YEARS

**ALARM
TIMEPIECE**

805 மீஸ்க் 12/-
806 கபீஸ்க் 16/8

806 15 ஜூஸ்க் கபீஸ்க் 20/- 30/-
808 15 .. ரெக்டு கோக்டு 20/- 43/-
808 15 ஜூஸ்க் கபீஸ்க் 18/- 43/-

807 8 ஜூஸ்க் கபீஸ்க் 20/- 20/-
807 8 .. ரெக்டு கோக்டு 20/- 34/8

808 கபீஸ்க் கேக் 22/- 13/-
808 கபீஸ்க் கேக் 22/- 18/-

000

தபால் செலவு தனி. இரண்டாம்
ஆட்டர் செய்வோருக்கு இலவசம்

PIONEER WATCH CO.

POST BOX NO 11428 (CALCUTTA)

இருமம். ஜனதோஷம் இவை
களை கவனிக்காமல் அசித்தவத
வாக இருத்தால் பின்பு
தொல்லைகள் பல தோலாம்

இவைகள் அநேகமாக நிமோ
னியா, ப்ரூசை, ஆஸ்துமா,
கூபம் முதலிய ரோகங்கள்
பேடிக்க அறிகுறிகளாக இருக்
கும். இருமதும் ஜனதோஷ
மும் வராமல் இருக்க முன்
ஜாக்ரதைப்புடன் இருங்கள்.
ஒரு வேளை இவை பேடித்து
விட்டால் தாமதியாமல் உட்
கொள்ள வேண்டிய மருத்து

க ஸ பி ன்

இருமதக்கும் ஜனதோஷத்திற்கும்
இன்றியமையாத சூடுகே

[தயாரித்த மூலம் அக்கேளிக்கப்பட்டது]

பெங்கால் கெமிகல்

கக்கத்தா : பர்பாய் : கான்பூர்

ஏதெண்டுடன் :

வன். தோய் கேனண்டர் சகோ.
41, பத்தர் தெரு :: சென்னை

കൾകി

KALKI അക്ടോബർ 1, 1950

4

അഞ്ചു

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோருஸ்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர். & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை நகரத்திற்கு கோல் அலகுகள்:
சுராஜ் ஏஜன்ஸீஸ்
10, ஜவகர்லால் லாட்வாலா தெரு, சென்னை-11
கோவை, மருதகாடு அருகே தாமிரவருணியம்
கோல் அலகுகள்.
B, மாவட்டப் பரிசேரட்டி
148, மாவட்டம் தெரு - கோவைத்தாள்
கட ஆதலாது தீர்மானித்து:
சென்னை, திருப்பரங்குடி (அ. ஆ.)

"கல்வி" ஆசிரியர் எழுதிய
இதழை நனைங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பிரம் பதிப்பு கு. 15

பார்த்தீபன் கனவு

தமிழ் கவிஞர் பார்த்தீபனின்
மனோன்மத காவியத்தை இவ்விரு
கவி அங்குலம் அந்நிதாபக
வினாத்தென், நான்

இல. கு. 6-8-0

சரிதேவி

சுருதிப

விஜயா

புத்தலி கனகசுந்தரி

இல. கு. 2-8-0

(சுருதி சேவை தனி)

கல்வி கருமிடம்
கல்வி காரியாலயம்
திரும்பக்கம் : : சென்னை

டயபெப்ஸின்

ஆராம் சரிவர தீரணமாக டயபெப்ஸின், பெப்ஸின் என்றும் திருவகைப்பொருள்கள் அறிவாமையானவை. இவைகள் இரண்டும் உயிர் தரவன மூலத்தில் செல்தததான் டயபெப்ஸின். ஆராதத்தக்குப் பின் ஒரு கன்புன் டயபெப்ஸின் உட்கொண்டால் தீரணச் செயல் தயுணமே ஆம்பித்த, பாக்கி தீரண வேலை வயிற்றக்கு மிக வளிதா கிதத. உங்கள் ஆராததின் மூலப் போஷ னையும் தடைய இதவே கிற்ற மார்க்கம்.

யூனியன் டிரக், கல்கத்தா

சந்தைக்குள் : அலா அக்டு பேட், மதாஸ்
சந்தை சக்கா சந்தை சிவபார்க்கியும் கிடைக்கும்

UNION DRUG. CALCUTTA

பகுத்தி தூக்களுக்குப் பிரதான ன்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அப்பாச்சமுத்திரம்

5,00,000 தூக்கும் கதிர்கன் தம்பர் 80 லரை தூக்கன்

சங்குடைய சிபேஷான ஸ்க்கி: ஒத்தத தூல், இரட்டை-தூல், பனியன் செசவுக்கேற்ற கேசன் தூல், மில் செசவுக்கேற்ற சில் தூல், முறுக்கேற்றிய தூல்.

தூக்கன் சர்க் பெய்ஷ: கைத்தறி. இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறி களுக்கு வேண்டிய காரீக்கன் தூல்கன், இயந்திர செசவுக்கேற்ற வார்ப்பு தூல்கன் கைத்த வெப்பில், கான்வாஸ் முதலியவைகளுக் கேற்ற மடக்கு இரட்டை தூல்கன், மற்றும் பின்னல் இயந்திர செசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன தூல்கன். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி தூல்கன் இறக்குமதியாகும் தூல்களைப்போல் எவ்வா வகை யிலும் கீர்த்தி பெற்றநவை, நாங்கள் தூற்பதைத் தவிர செய்வதில்லை.

மாணேஜர்கள்: ஏ. க. எப். ஹாச்லி லீமிடெட்

இப்பொழுது பத்மினி
தன் சருமத்தை அழகுபடுத்த என்
லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பை
தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதை நீங்களும்
தெரிந்துகொள்ளுங்கள்

அவர்கூறுவதாவது:

"நான் ஒரு சினிமா நடிகையாக
வெற்றி படைத்திருக்கிறேன்.
முன்பு என் டாய்லட் சோப்பின்
பாபிப்பைப் தேர்ந்துகொண்ட
ருக்கிறேன். அது முதல்
ஒவ்வொருதரமும் நான் அதை
கையாண்டுக்கொண்டேன். அருமத்
தைப் பாரிசிலுடனும், அழகுட
னும் அவற்றிற்கு இத்தனை
வேளென்றமீதும் என்பதையும்
தேர்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். நீ
கள் என் டாய்லட் சோப்பை
உங்கள் அருமத்தையும் பாது
காத்து வந்தால் அருமம் கெட்டு
விடுமென்று ஒருக்களும் கவலைப்
படவேண்டிய அவசியமில்லை.
மேலும், அதைப் பதனிடவரும்
பரிசுவதனை நான் பிடிவது மிகவும்
புக்கிறேன்."

★ இனிமே

மணத்துடன் கூடிய இந்த
வெள்ளையானதும்
சுத்தமானதுமான சோப்புகள்
சருமத்தையும் வசிகரமாக
செய்யும்!

LT3. 350-378 TM

இனிமே நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்